L'ALTERNATIVA
18è FESTIVAL
DE CINEMA
INDEPENDENT
DE BARCELONA
11-19 NOV. 2011

L'ALTERNATIVA

18è FESTIVAL DE CINEMA INDEPENDENT DE BARCELONA

11-19 nov. 2011

CCCB Montalegre, 5 08001 Barcelona
Tels. (+34) 933 014 326 i (+34) 934 815 779 (ext. 12 i 15) Fax (+34) 933 022 423
alternativa@cccb.org
http://alternativa.cccb.org

EQUIP

Comitè Directiu
Margarita Maguregui, Tess Renaudo, Cristina Riera, Marc Vaíllo

Coordinació general
Cristina Riera

Seccions Oficials

Coordinació: Tess Renaudo
Investigació: Elena Ortiz de Zárate, Tess Renaudo
Programació: Sesi Bergeret, Pere Ginard, Margarita Maguregui, Tess Renaudo, María Zafra
Assistent: Céline Pimentel

Seccions Paral·leles

Coordinació: Margarita Maguregui
Assistent: Sesi Bergeret
Programació: Sesi Bergeret, Margarita Maguregui, Céline Pimentel, Tess Renaudo
Mirades del sud: Margarita Maguregui
Translacions: Montse Romaní
Un narrador d'històries: Margarita Maguregui, Lorenzo Vilches
Alain Cavalier: Margarita Maguregui, Carmen Muntané
Panorama: Margarita Maguregui
Petits experiments: MODIband

Activitats Paral·leles

Taula rodona *Istanbul: relats fora de camp*: Montse Romaní
Taula rodona *Narradors d'històries*: Margarita Maguregui, Lorenzo Vilches

Pantalla Hall

Coordinació: Céline Pimentel
Programació: Céline Pimentel, María Zafra
Col·laboració en la programació: Sesi Bergeret, Pere Ginard, Margarita Maguregui, Tess Renaudo

Escoles de cinema del món

Coordinació i programació: Patricia Sánchez

IFN Independent Film Network

Coordinació: Patricia Sánchez
Assistent: Konstantinos Koulouzakis

Jurats

Coordinació: José Antonio Delgado

Producció

Gestió econòmica: Cristina Riera, Marc Vaíllo
Subvencions: Cristina Riera, Marta Rodríguez, Marc Vaíllo
Coordinació de producció: Marc Vaíllo
Producció/transport de còpies: Céline Pimentel
Assistent de producció i regidoria tècnica: Tomàs Rico
Assistent de producció: Mireia Ribé
Regidora: Nerea Garmendia
Convidats: Mayca Sanz
Transports: Edgar Huguet

Difusió

Coordinació i col·laboradors en la difusió: Carla Melgar Vaccari, Cristina Riera
Distribució: Azucena Ferrer
Activitats paral·leles, escoles i tallers: Patricia Sánchez
Espot de *l'Alternativa*: Laboratorium
Coordinació de l'espot: Marc Vaíllo
Xarxes socials: Sesi Bergeret, Cristina Riera
Coordinació del bloc: Tess Renaudo
Col·laboració del bloc: Pere Ginard
Newsletters: Marc Vaíllo

Projeccions

Coordinació: Tomàs Rico
Tècnic: Óscar Eguía
Projeccions: Xavi Massó (CCCB)
Tècnic de projeccions del Hall: Marcelo Rosero
Cinema Maldà: Javi Escribà, Victor Sastre

Gabinet de premsa

La Costa Comunicació
Responsable: Sandra Costa
Contacte: Marta Suriol

Web

Disseny i programació: evA ~
Coordinació de la web: Sesi Bergeret
Servidor: Sergi Mayordomo (Pixelxen)

Catàleg

Edició i coordinació: Sesi Bergeret
Correcció i traduccions al català i castellà: la correccional (serveis textuals)
Traducció a l'anglès: Tim James Morris
Disseny gràfic: Angel Uzkiano
Maquetació: Uri Terrats (Perla28)
Impressió: Comgrafic S.L.

Disseny del Hall de l'Alternativa
Artmosfera

Subtítols
Centre de Traduccions Savinen

Dipòsit legal: B-37049-2011

AGRAÏMENTS

Sara Aguado, Agustí Argelich (Filmets, TV3), Ulus Atayurt, Kees Bakker (Institut Jean Vigo), Lucas Barbi, Barcelona Visió (Lorena Lácar), Berke Bas, Bàsic (Magali Aragón, Oscar Luque, Jaume Giménez), Bcncultura.cat (Mireia Martínez), Cristina Bernáldez (Filmoteca Española), Susanna Blanco (Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya), Kike Bela, Marion Berger (FCAT), Bernardo Bergeret (INCAA), Blogs&Docs (Miquel Martí Freixas), Isabel Bosch (TV3), Montserrat Bou (ICIC), Bettina Bremme (Goethe-Institut), BTV (Isabel Moreno, Carlos Alonso-de-Porres), Butxaca (Jesús Cartañà, Joan Leon), Rafael Cabrera (ICAA), Marc Caellas (Casa Amèrica Catalunya), Viola Calabrese (MEDIA), Liana Caldeira (Oliva Produçoes), María José Calleja (UPS), Hatiza Caner, Montserrat Capelles (Direcció General de Política Lingüística), Esteve Caramés (Ajuntament de Barcelona), Carnet Jove (Marta Badia, Xavier Grau Moles, Mercè Hornillos), Ferran Capo (Dailymotion), David Cárceles (Image Film), Madeleine Carey (Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya), Carmelitas (Roxana Solórzano), Casa Mediterráneo, Stefano Casella, Josep Maria Català (UAB), Josetxo Cerdán (Punto de Vista), Cine-Chico (Pilar Arcila, Jean-Marc Lamoure), Jaume Ciurana (tinent d'alcalde de Cultura, Coneixement, Creativitat i Innovació, Ajuntament Barcelona), Mireia Clapers (GuiaGo), Mercè Clasca, Vincent Coen (MEDIA), Cinemes Verdi , Natalie Combe (Cosmographe), Club Maumau (Àlex Costa), Club TR3SC (Olga Díaz), Jane Colling (RCA), C. C. Convent de Sant Agustí, Esteban Crucci (Associació Cultural Finmatun), Peyami Çiklakalyoncu (Consolat General de la República de Turquia), Alizar Dahdah (CNAC), Rafa Dalmau (Cinema Maldà), Antonio Delgado (Documenta Madrid), Documentarist Istanbul Film Festival (Necati Somnez, Emel Celebi), equip del CCCB, equip de la Diputació de Barcelona, equip de l'ICAA, equip de l'ICUB, equip de l'ICIC (Generalitat de Catalunya), equip de MEDIA, equip d'OVNI, Javi Escribà (Cinema Maldà), Sandro Fiorin (Figafilms), Manel Fran (XAL, COMRàdio), Raquel Friera, GAC (Andreu Roig), Edgar Garcia (SDE-ICIC), María García (Filmoteca Española), Virginia García del Pino, Raquel García Muñoz (Colectivo Circes), Armando Gascón, Elisa Gattarossa (Invideo, Milà), Ivonne Griley (Direcció General de Política Lingüística), Enric Güell, Guía del Ocio (Jordi Canet), Ahmet Gürata, Andrea Guzmán, Petra Holzer, Llucià Homs (ICUB), Chishin Hou (Hou Films), iCatFM (Montse Riu), Michelle Jacques (Cine Ojo), Saadi Jalal, Ainhoa Jauregui (Unifrance), Antonio Jiménez (Distritoni), Gabriel Jorges (Imasblue), Laboratorium (Pere Ginard, Laura Ginès), Julio Lamaña (FCC), Lecool (Aleix Ibars, María Arranz), Joe Littenberg (BCNMes), Manel López (CCCB), Eli Lloveras (Hamaca), Montse Majench, Quim Manyós (Direcció General de Política Lingüística), Ricard Martí (Marc Martí), Ferran Mascarell (conseller de Cultura de la Generalitat Catalunya), Marija Milovanovic (VIS), Lluís Miñarro, Mondo Sonoro (Itzbi Solís, Xavi Mondo), José Morandi (transFROMAS - Cía. teatroDentro), Gloria Morano (CJC), Helena Moreno (MEDIA Antena Catalunya), Isabel Moreno (BTV), Carmen Muntané (IFB), Rosable Muñiz, Txema Muñoz (Kimuak), Àlex Navarro (Catalan Films), Marta Nin (Casa Amèrica Catalunya), Notodo (David Cano, Alan Queipo), Iván de la Nuez (CCCB), Lola Olazábal (Neo2), Sergi Orobitg (SDE-ICIC), José Antonio de Ory (ICAA), Cigdem Ozturk, Malgorzata Palarczyk-Vivancos (MEDIA), Renata Papsch, Montse Pedrós (Eddie Saeta), Zeyno Pekunlu, El Periódico (Miquel Fanyanàs, Silvia Castaño), Playtime audiovisuales (Enrique Piñuel, Natalia Piñuel), Martina Priessner, Punto y Raya Festival (Ana Santos, Noël Palazzo), Salette Ramalho (Agencia Curtametragens), Josep Ramoneda (director del CCCB), Yannick Rascouët (Institut Francès de Barcelona), Marta Raventós (Modiband), recepció del CCCB, César Reyes (BeCity), Quim Ribalta (9zeros), Maria Ribas (CCCB), Fèlix Riera (ICIC), Jaume Ripoll (Filmin), Montse Romaní, Javier Rueda (AVED Producciones), Jordi Sabaté (ICUB), Renate Sachse (Atacama Productions), Güliz Saglam, Anna Sala, Ramón Salgado (Sogecable), Laia Sánchez Casals (CityLab), Vicente Sanz (TVE), Víctor Sastre (Cinema Maldà), Antti Savinen (CTS), Scanner FM (Carlos Medina), Alper Sen, Eva Serrat (Leve Productora), Ariana Spenza (Cine Ojo), Rita Stivala (As. Cultural Finmatun), Pere Ribalta (DeCine), Belén Simón (CCCB), Jorge Tejero (MRW), Time Out (Núria Gómez, Miriam Verdú, Xavier Laborda), Pere Vall, Yésula Varela (Forfree), Lorenzo Vilches (UAB), Patrick Viret (Rencontres Cerbère), Carmen Viveros (MDC-UAB), Waaau.com (Pepo Ibáñez), Ursula Wahl (Goethe-Institut), Xarlene Visuals, Emre Yeksan, Firat Yücel, Ares Zanuy (Hamaca), Xosé Zapata (IB Cinema).
I a tots els cineastes que ens han regalat la seva participació.

ÍNDEX / ÍNDICE / INDEX

Presentacions / Presentaciones / Introductions

La Fàbrica de Cinema Alternatiu, Julio Lamaña 4
Generalitat de Catalunya, Ferran Mascarell 7
Institut de Cultura de Barcelona, Jaume Ciurana 8
Diputació de Barcelona, Ferran Civil i Arnabat 9
Media Europa 10
Media Antena Catalunya, Helena Moreno 11

Jurat / Jurado / Jury 12

Secció Oficial Llargmetratge de ficció
Sección Oficial Largometraje de ficción
Official Fiction Feature Film Section 13

Secció Oficial Llargmetratge de no ficció
Sección Oficial Largometraje de no ficción
Official Nonfiction Feature Film Section 14

Secció Oficial curtmetratge
Sección Oficial cortometraje
Official Short Film Section 15

Seccions Oficials / Secciones Oficiales / Official Sections 16

Llargmetratges de ficció
Largometrajes de ficción
Fiction Feature Films 18

Llargmetratges de no ficció
Largometrajes de no ficción
Nonfiction Feature Films 26

Curtmetratges
Cortometrajes
Short Films 34

Seccions Paral·leles / Secciones Paralelas / Parallel Sections 51

Translacions: cinema documental independent a Turquia
Traslaciones: cine documental independiente en Turquía
Translations: Independent Documentary Filmmaking in Turkey 52

Un narrador d'històries. Patricio Guzmán
Un contador de historias. Patricio Guzmán
Storyteller. Patricio Guzmán 60

Alain Cavalier 64

Panorama 69

Mirades del sud. Documental argentí
Miradas del sur. Documental argentino
Visions from the South: Argentinean Documentary 76

Petits experiments
Pequeños experimentos
Small Experiments 84

Escoles de cinema del món / Escuelas de cine del mundo / Film Schools of the World 86

Activitats Paral·leles / Actividades Paralelas / Parallel Activities 95

IFN Professionals / Profesionales / Professionals 100

Pantalla Hall / Hall Screen 103

Espot / Espot / Trailer 118

Índex de pel·lícules / Índice de películas / Film Index 127

la fàbrica
de cinema alternatiu
de Barcelona

L'Alternativa resisteix

En aquests temps que corren, els mitjans de comunicació van plens de referències a les retallades pressupostàries, que també afecten la cultura. El CoNCA va presentar al mes de juny un informe demolidor que afirma que els processos legals en marxa (llei òmnibus) "impliquen una transformació del model de gestió de la cultura absolutament centralitzada" i que "suposa un retrocés en les garanties de gestió neutral i no partidista de la cultura".
L'onze de juny X. Marcé va publicar al diari *Ara* un article titulat "Com administrar la retallada". Em congratula especialment que s'hi esmenti la llei d'associacions de França de 1901, per la qual els agents socials quedaven legitimats com a subjectes de dret públic. Aquest fet, reforçat per la nostra llei d'associacions, reconeix que la cultura no prové únicament dels programes governamentals, sinó també d'un entramat social que afecta tota la cultura nacional i en el qual les associacions hi tenen un pes específic.
L'Alternativa és una experiència de cinema realitzada des de l'associació La Fàbrica de Cinema Alternatiu conjuntament amb unes persones que, al marge de les polítiques de les administracions, fan que a Barcelona es vegi un cinema que no arribaria mai a les nostres pantalles. També ha hagut de gestionar temps de crisi i ho ha fet multiplicant les seves activitats fora del període del festival. Així, per exemple, al llarg de l'any ha anat estrenant en el cinema Maldà films premiats en la passada edició del festival i ha portat els seus curts a comarques amb el projecte *L'Alternativa va de viatge*. Tot això sense baixar el llistó d'exigència a l'hora de seleccionar les pel·lícules programades, fet que ha marcat, des de la primera edició, la seva fama internacional, demostrant, així, que la cultura no pot ser a les mans de les administracions, sinó de la societat civil.
La centralització de les polítiques culturals és un dels perills que afronta la nostra cultura. Iniciatives com el Festival de Cinema Independent de Barcelona, *l'Alternativa*, són un bon exemple a seguir.

L'Alternativa resiste

En estos tiempos que corren, los medios de comunicación van llenos de referencias a los recortes presupuestarios, que también afectan a la cultura. El CoNCA presentó en el mes de junio un informe que ha sido demoledor al decir que los procesos legales en marcha (ley ómnibus) "implican una transformación del modelo de gestión de la cultura absolutamente centralizada" y que "supone un retroceso en las garantías de gestión neutral y no partidista de la cultura".
El once de junio, X. Marcé publicó en el diario *Ara* un artículo titulado "Cómo administrar el recorte". Me congratula especialmente que se mencione la ley de asociaciones de Francia de 1901, por la cual los agentes sociales quedaron legitimados como sujetos de derecho público. Este hecho, reforzado por nuestra ley de asociaciones, reconoce que la cultura no proviene únicamente de los programas gubernamentales, sino también de un entramado social que afecta a toda la cultura nacional y en el que las asociaciones tienen un peso específico.
L'Alternativa es una experiencia de cine realizada desde la asociación La Fàbrica de Cinema Alternatiu, junto con unas personas que, al margen de las políticas de las administraciones, hacen que en Barcelona se vea un cine que no llegaría nunca a nuestras pantallas. También ha tenido que gestionar tiempos de crisis y lo ha hecho multiplicando sus actividades fuera del periodo del festival. Así, por ejemplo, durante todo el año ha ido estrenando en el cine Maldà films premiados en la pasada edición del festival y ha llevado sus cortos por comarcas con el proyecto *L'Alternativa va de viaje*. Todo esto sin bajar el listón de exigencia a la hora de seleccionar las películas programadas, hecho que ha marcado, desde la primera edición, su fama internacional, demostrando, así, que la cultura no puede estar en manos de las administraciones, sino de la sociedad civil.
La centralización de las políticas culturales es uno de los peligros que afronta nuestra cultura. Iniciativas como el Festival de Cine Independiente de Barcelona, *l'Alternativa*, son un buen ejemplo a seguir.

L'Alternativa Resists

These days the media is full of news about the cuts to culture. In June the Catalan National Council for Culture and the Arts published a scathing report on the processes driven by current legislation, which "are massively centralising the model for managing culture and are undermining any guarantees of impartial, nonpartisan management of culture".
On 11 June 2011, the newspaper *Ara* published an article by Xavier Marcé entitled "How to administer cuts". I was particularly pleased to read the reference to the French Associations Act of 1901, which authorised social agents as the subject of public law. Reinforced by our own Associations Act, this legislation recognises that culture comes not just from government programmes, but also from a social network that affects national culture as a whole. And associations have a role to play.
L'Alternativa is an initiative run by La Fàbrica de Cinema Alternatiu, a Barcelona association of people unconnected to government policies who screen films that would otherwise never reach our screens. It has to get through tough times as well and it does so by expanding its activities beyond the Festival week: over the course of the past year it screened the winning films from last year's Festival at Maldà cinema and it even takes its short films out of town with *L'Alternativa Takes a Trip*. All this without lowering the bar for selecting films which over the last 17 editions have spread the Festival's fame worldwide. Proof that culture comes from the hands not of governments but civil society.
Centralising cultural policies is one of the dangers facing our culture. Initiatives like the Barcelona Independent Film Festival, *l'Alternativa*, offer an excellent example to follow.

Julio Lamaña
Federació Catalana de Cineclubs

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

El cinema, entès com a marc d'innovació i d'experimentació i com a instrument de reflexió crítica, és de nou al vostre abast mitjançant la divuitena edició de *l'Alternativa*, Festival de Cinema Independent de Barcelona. Un certamen que, des de les Seccions Oficials, configura una mirada acurada i selectiva a la producció internacional del cinema d'autor dels darrers dos anys.
En les Seccions Paral·leles, destaquen la commemoració del 20è aniversari del Màster d'Escriptura per a la Televisió i el Cinema de la Universitat Autònoma de Barcelona i l'estrena a Catalunya del darrer documental del realitzador xilè Patricio Guzmán, *Nostalgia de la luz*, que és un complement de la taula rodona *Narradors d'històries*, organitzada en aquest marc.
Un millor coneixement de la societat turca o de l'argentina mitjançant les produccions documentals dels seus realitzadors, és un altre punt d'interès de *l'Alternativa* 2011, així com també ho és la retrospectiva dedicada al director francès Alain Cavalier.
Cal remarcar l'aposta continuada pels autors i pels productors del nostre país, ja que afavoreix el contacte directe amb els espectadors i amb els professionals del sector. Aquesta proximitat també s'estableix mitjançant Pantalla Hall, la secció més eclèctica, amb la qual el festival és receptiu als realitzadors més nous, a les propostes més arriscades i a l'exploració de noves tècniques i formats.
Us convido a compartir aquest marc de trobada cinematogràfica i cultural que és *l'Alternativa*. Un certamen que cada tardor renova l'interès per les produccions del cinema independent, que des de Catalunya i des d'arreu vivifiquen la cultura.

El cine, entendido como marco de innovación y de experimentación y como instrumento de reflexión crítica, está una vez más a vuestro alcance mediante la decimoctava edición de *l'Alternativa*, Festival de Cine Independiente de Barcelona. Un certamen que, desde las Secciones Oficiales, configura una mirada atenta y selectiva a la producción internacional del cine de autor de los últimos dos años.
En las Secciones Paralelas, destacan la conmemoración del 20º aniversario del Máster de Escritura para la Televisión y el Cine de la Universitat Autònoma de Barcelona y el estreno en Cataluña del último documental del realizador chileno Patricio Guzmán, *Nostalgia de la luz*, que es un complemento de la mesa redonda *Contadores de historias*, organizada en este marco.
Un mejor conocimiento de la sociedad turca o de la argentina mediante las producciones documentales de sus realizadores, es otro punto de interés de *l'Alternativa* 2011, así como también lo es la retrospectiva dedicada al director francés Alain Cavalier.
Hay que remarcar la apuesta continuada por los autores y productores de nuestro país, ya que favorece el contacto directo con los espectadores y con los profesionales del sector. Esta proximidad también se establece mediante Pantalla Hall, la sección más ecléctica, con la que el festival es receptivo a los realizadores más nuevos, a las propuestas más arriesgadas y a la exploración de nuevas técnicas y formatos.
Os invito a compartir este marco de encuentro cinematográfico y cultural que es *l'Alternativa*. Un certamen que cada otoño renueva el interés por las producciones del cine independiente, que desde Cataluña y desde cualquier parte vivifican la cultura.

Once again, the city welcomes film as a framework for innovation and experimentation and a tool for critical thought in the form of the eighteenth edition of *l'Alternativa*. The Festival's Official Sections offer a carefully selected sample of international independent filmmaking from the last two years.
The Parallel Sections include a commemoration of the twentieth anniversary of the International Master's in Screenwriting for Television and Film at the Autonomous University of Barcelona. In conjunction with the *Storytellers* roundtable, the Festival is holding the Catalan premiere of the latest documentary by Chilean filmmaker Patricio Guzmán, *Nostalgia de la luz*. Further thought-provoking documentaries will open our eyes to societies in other countries, such as Turkey and Argentina, as will the retrospective on French director Alain Cavalier.
L'Alternativa continues to support Catalan filmmakers by creating opportunities for direct contact with filmgoers and industry professionals. This close contact is also a feature of the eclectic Hall Screen, home to up-and-coming filmmakers, original ideas and experimental techniques and formats.
I invite you to come and enjoy this meeting space for all those fascinated by film and culture. Every autumn, *l'Alternativa* sparks fresh interest in independent filmmaking from Catalonia and beyond and breathes new cultural life into the city.

Ferran Mascarell
Conseller de Cultura
Minister of Culture

Ajuntament de Barcelona
Institut de Cultura

La bona salut creativa del cinema de la nostra ciutat, àmpliament reconeguda, no és aliena a l'existència d'iniciatives consolidades com la de *l'Alternativa*, que en els darrers divuit anys ha demostrat un rigor incontestable en l'exploració de nous llenguatges cinematogràfics i en la divulgació del cinema d'autor.
El caràcter pioner del festival en la creació de plataformes per a la difusió del cinema independent, la promoció de xarxes de cooperació internacional amb altres certàmens, el diàleg constant amb el sector del cinema a la nostra ciutat i, especialment, el seu compromís amb artistes i creadors, converteixen *l'Alternativa* en un bon exemple de les tasques de suport a la creació que ha de dur a terme un festival, combinant difusió, formació i recerca i adreçant-se a un públic ampli i divers.
La promoció de la creativitat i del coneixement a la nostra ciutat passa pel suport a projectes com *l'Alternativa* que, ben aterrats en els sectors de la creació local i connectats al circuit internacional, han sabut innovar amb èxit en el seu àmbit, proposant nous formats i noves maneres de donar a conèixer el cinema independent.
Estarem atents a les propostes que *l'Alternativa* ens reserva i que marcaran, de ben segur, línies de futur en la creació audiovisual a casa nostra.

La buena salud creativa del cine de nuestra ciudad, ampliamente reconocida, no es ajena a la existencia de iniciativas consolidadas como la de *l'Alternativa*, que en los últimos dieciocho años ha demostrado un rigor incontestable en la exploración de nuevos lenguajes cinematográficos y en la divulgación del cine de autor.
El carácter pionero del festival en la creación de plataformas para la difusión del cine independiente, la promoción de redes de cooperación internacional con otros certámenes, el diálogo constante con el sector del cine en nuestra ciudad y, especialmente, su compromiso con artistas y creadores, convierten *l'Alternativa* en un buen ejemplo de apoyo a la creación que tiene que llevar a cabo un festival, combinando difusión, formación e investigación y dirigiéndose a un público amplio y diverso.
La promoción de la creatividad y del conocimiento en nuestra ciudad pasa por apoyar proyectos como *l'Alternativa* que, bien asentados en los sectores de la creación local y conectados con el circuito internacional, han sabido innovar con éxito en su ámbito, proponiendo nuevos formatos y nuevas formas de dar a conocer el cine independiente.
Estaremos atentos a las propuestas que *l'Alternativa* nos reserva y que, con toda seguridad, marcaran líneas de futuro en la creación audiovisual local.

The widely acknowledged good health of Barcelona's cinema is due in no short measure to well-established initiatives like *l'Alternativa*, which has been tirelessly championing new, original filmmaking for the last eighteen years.
This pioneering festival has set up platforms for boosting independent cinema, promoted international cooperation networks with other events, kept up constant dialogue with the film industry in our city and forged strong ties with artists and creators. All this makes *l'Alternativa* an excellent example of how to support creative work – combining promotion, education and training and research and addressing a broad, varied audience.
Promoting creativity and knowledge in our city means supporting projects like *l'Alternativa* that are deeply rooted in local creation as well as connected worldwide. This successful, innovative festival has created new formats and new ways of raising the profile of independent filmmaking.
We shall keep a keen eye on what *l'Alternativa* has to offer as it blazes trails for future audiovisual creation in our city.

Jaume Ciurana
Tinent d'alcalde de Cultura,
Coneixement, Creativitat i Innovació

Diputació Barcelona

Entre els objectius de la Diputació de Barcelona està el de donar suport a festivals i projectes artístics singulars de difusió de les arts en qualsevol dels seus llenguatges, per tal d'enriquir, reafirmar i impulsar una cultura innovadora i arriscada. Aquest és el cas del Festival de Cinema Independent de Barcelona, *l'Alternativa*, una mostra que defensa un cinema compromès amb el llenguatge cinematogràfic, amb l'expressió creativa i amb l'espectador. Reuneix creacions estimulants, sorprenents, que s'atreveixen a fugir d'allò convencional i s'arrisquen a quedar al marge dels circuits comercials.
L'Alternativa arriba enguany a la seva majoria d'edat; són 18 edicions en què s'ha aconseguit el reconeixement del circuit independent internacional, una àmplia xarxa de col·laboradors arreu del món i excel·lents crítiques. La interdisciplinarietat de les propostes i l'ampli ventall de tipologies d'activitats –projeccions cinematogràfiques, homenatges i estrenes, tallers de formació, premis, taules rodones– donen una idea de la qualitat d'aquest projecte.
Des de la Diputació de Barcelona us volem animar a participar en aquesta prestigiosa cita, que promet ser molt atractiva i interessant i amb la qual la nostra institució referma el seu compromís i suport any rere any.

Entre los objetivos de la Diputación de Barcelona está el de apoyar a festivales y proyectos artísticos singulares de difusión de las artes en cualquiera de sus lenguajes, para enriquecer, reafirmar e impulsar una cultura innovadora y arriesgada. Este es el caso del Festival de Cine Independiente de Barcelona, *l'Alternativa*, una muestra que defiende un cine comprometido con el lenguaje cinematográfico, con la expresión creativa y con el espectador. Reúne creaciones estimulantes, sorprendentes, que se atreven a huir de lo convencional y se arriesgan a quedar al margen de los circuitos comerciales.
L'Alternativa llega este año a su mayoría de edad; son 18 ediciones en las que se ha logrado el reconocimiento del circuito independiente internacional, una amplia red de colaboradores de todo el mundo y excelentes críticas. La interdisciplinariedad de las propuestas y el amplio abanico de tipologías de actividades –proyecciones cinematográficas, homenajes y estrenos, talleres de formación, premios, mesas redondas– dan una idea de la calidad de este proyecto.
Desde la Diputación de Barcelona os queremos animar a participar en esta prestigiosa cita, que promete ser muy atractiva e interesante y con la que nuestra institución consolida su compromiso y apoyo año tras año.

One of Barcelona Provincial Council's aims is to support pioneering festivals and artistic projects that promote the arts in any of its means of expressions in order to enrich, reaffirm and encourage innovative culture that isn't afraid to take risks. This is certainly the case with the Barcelona Independent Film Festival, *l'Alternativa*, which champions original, creative filmmaking that respects its audience. It features stimulating, surprising creations that spurn conventional approaches and eschew mainstream circuits.
This year *l'Alternativa* comes of age – over the course of eighteen editions it has won recognition on the international independent circuit, put together an extensive network of collaborators from all over the world and won plaudits from the critics. A quick look at its crosscutting initiatives and wide range of activities – film screenings, tributes and premieres, workshops, prizes, roundtables – gives an idea of the kind of quality on offer.
All of us on Barcelona Provincial Council encourage you to explore and enjoy what this prestigious event has to offer – an event which our institution is proud to support year after year.

Ferran Civil i Arnabat
President delegat de l'Àrea de
Coneixement i Noves Tecnologies
Diputació de Barcelona

Europa estima els festivals europeus

Els festivals són un lloc privilegiat per fomentar trobades, intercanvis i descobertes, i proporcionar un ambient distint i accessible per a la cinematografia europea, plena de talent, històries i emocions.
El Programa MEDIA de la Unió Europea ajuda a difondre l'herència audiovisual europea i fomenta la circulació de pel·lícules fora de les seves pròpies fronteres, alhora que promou la competitivitat en la indústria audiovisual.
El programa també reconeix el paper cultural, educatiu, social i econòmic dels festivals, mitjançant el cofinançament de més de 90 festivals a l'any i la programació de més de 20.000 projeccions de treballs europeus per a quasi 3 milions d'espectadors de tot Europa.
Aquest any, en què el Programa MEDIA celebra el seu 20è aniversari, ens sentim especialment orgullosos de veure l'evolució que ha experimentat durant aquest període la indústria cinematogràfica europea i volem remarcar el nostre compromís de seguir donant-li suport.
MEDIA té el plaer de secundar la 18a edició del Festival de Cinema Independent de Barcelona, *l'Alternativa*, amb els nostres millors desitjos perquè tots els aficionats del festival gaudeixin del certamen.

Europa quiere a los festivales europeos

Los festivales son un lugar privilegiado para fomentar encuentros, intercambios y descubrimientos, y proporcionar un ambiente distinto y accesible para la cinematografía europea, llena de talento, historias y emociones.
El Programa MEDIA de la Unión Europea ayuda a difundir la herencia audiovisual europea y fomenta la circulación de películas fuera de sus propias fronteras, a la vez que promueve la competitividad en la industria audiovisual.
El programa también reconoce el papel cultural, educativo, social y económico de los festivales, al cofinanciar más de 90 festivales al año y programar más de 20.000 proyecciones de trabajos europeos para casi 3 millones de espectadores de toda Europa.
Este año, en el que el Programa MEDIA celebra su 20º aniversario, nos sentimos especialmente orgullosos al ver la evolución que se ha dado durante este periodo en la industria cinematográfica europea y queremos remarcar nuestro compromiso de seguir apoyándola.
MEDIA tiene el placer de secundar la 18ª edición del Festival de Cine Independiente de Barcelona, *l'Alternativa*, con nuestros mejores deseos para que todos los aficionados del festival disfruten del certamen.

Europe loves European Festivals

A privileged place for meetings, exchanges and discovery, festivals provide a vibrant and accessible environment for the widest variety of talent, stories and emotions that constitute Europe's cinematography.
The MEDIA Programme of the European Union aims to promote European audiovisual heritage, to encourage the circulation of films outside their own borders and to foster audiovisual industry competitiveness.
The MEDIA Programme acknowledges the cultural, educational, social and economic role of festivals by co-financing more than 90 festivals each year, programming more than 20.000 screenings of European works to nearly 3 million audience across Europe.
This year the MEDIA programme is celebrating its 20th Birthday so we are especially proud to look back on how much the European film industry has developed over this period, and to stress our continued commitment to supporting the EU film industry in the future.
MEDIA is pleased to support the 18th edition of the Independent Film Festival of Barcelona, *l'Alternativa*, and we extend our best wishes to all of the festivalgoers for an enjoyable and stimulating event.

Programa MEDIA
Unió Europea

Per a més informació sobre MEDIA,
si us plau, visiteu el nostre web:
http://ec.europa.eu/media

Para más información sobre MEDIA,
por favor, visiten nuestra página web:
http://ec.europa.eu/media

For more information on MEDIA
please visit our website:
http://ec.europa.eu/media

MEDIA
MEDIA ANTENA CATALUNYA

L'Alternativa consolida el seu projecte 18 anys enriquint el nostre imaginari cinematogràfic

El Programa MEDIA i *l'Alternativa* fa molts anys que recorren un llarg camí: MEDIA celebra enguany el 20è aniversari i *l'Alternativa* arriba a la majoria d'edat. En aquests 18 anys ha comptat sempre amb el suport del programa i hem vist com, edició rere edició, creixia fins a ser un referent europeu de les obres que lluiten per fer-se un forat, més enllà del circuit comercial, sempre comptant amb una programació rica i diversa.
En aquests moments de canvi dins del sector audiovisual, amb l'aparició de nous models de negoci derivats de la incorporació de les noves tecnologies, els festivals segueixen jugant un paper clau per donar a conèixer la cinematografia de producció recent. En aquest sentit, *l'Alternativa* acosta als espectadors una cuidada selecció de llargmetratges de ficció i no ficció i curtmetratges, donant veu a nous directors i a nous llenguatges artístics, potenciant els espais d'intercanvi cultural a través de taules rodones i fent una tasca educativa per promocionar la formació cinematogràfica en col·laboració amb El Meu Primer Festival.
Des de MEDIA treballem per promoure el patrimoni cinematogràfic europeu i encoratjar perquè les pel·lícules siguin vistes per espectadors de tot arreu, així com per formar els espectadors del futur, i és gràcies als festivals que tot això s'aconsegueix; gràcies a equips com el de *l'Alternativa*, a qui des de MEDIA Antena Catalunya volem felicitar!

L'Alternativa consolida su proyecto 18 años enriqueciendo nuestro imaginario cinematográfico

El Programa MEDIA y *l'Alternativa* hace muchos años que recorren un largo camino: MEDIA celebra este año su 20º aniversario y *l'Alternativa* llega a la mayoría de edad. En estos 18 años ha tenido siempre el apoyo del programa y hemos visto como, edición tras edición, crecía hasta ser un referente europeo de las obras que luchan por hacerse un hueco, más allá del circuito comercial, siempre contando con una programación rica y diversa.
En estos momentos de cambio dentro del sector audiovisual, con la aparición de nuevos modelos de negocio derivados de la incorporación de las nuevas tecnologías, los festivales siguen jugando un papel clave para dar a conocer la cinematografía de producción reciente. En este sentido, *l'Alternativa* acerca a los espectadores una cuidada selección de largometrajes de ficción y no ficción y cortometrajes, dando voz a nuevos directores y a nuevos lenguajes artísticos, potenciando los espacios de intercambio cultural a través de mesas redondas y haciendo una tarea educativa para promocionar la formación cinematográfica en colaboración con El Meu Primer Festival.
Desde MEDIA trabajamos para promover el patrimonio cinematográfico europeo y alentar para que las películas sean vistas por espectadores de cualquier parte, así como para formar a los espectadores del futuro, y es gracias a los festivales, que todo esto se consigue; gracias a equipos como el de *l'Alternativa*, a quien desde MEDIA Antena Catalunya ¡queremos felicitar!

L'Alternativa comes of age 18 years opening our eyes to independent filmmaking

For many years the MEDIA Programme and *l'Alternativa* have travelled a long path together: this year MEDIA celebrates its twentieth anniversary and *l'Alternativa* comes of age. The Programme has always been proud to back the Festival over these eighteen years and we have watched it grow, year after year, to become a European benchmark for films fighting to find a voice above the commercial babble, thanks to its rich, varied programme.
At this time of flux in the audiovisual industry, with the appearance of new business models driven by new technologies, festivals still play a key role in promoting recently made films. *L'Alternativa* offers filmgoers a carefully selected programme of fiction and nonfiction feature films and shorts; it gives a voice to new directors and new artistic languages; it organises roundtables to open up spaces for cultural exchange; and it plays an educational role to raise film literacy in collaboration with El meu primer festival.
MEDIA strives to promote European filmmaking and ensure these films can be seen by filmgoers everywhere, as well as kindling an interest in the filmgoers of tomorrow. And it does so thanks to festivals like *l'Alternativa* – from all of us at MEDIA Antena Catalunya, many congratulations!

Helena Moreno
Directora MEDIA Antena Catalunya
Director of MEDIA Antena Catalunya

JURATS
JURADOS
JURY

Secció Oficial Llargmetratge de ficció
Sección Oficial Largometraje de ficción
Official Fiction Feature Film Section

Carlos Losilla (Barcelona, 1960). Crític, assagista i docent. És membre del consell de redacció de *Cahiers du Cinéma España* i col·laborador del suplement *Cultura/s* (La Vanguardia). Entre els seus últims llibres trobem *El sitio de Viena* i *Flujos de la melancolía*, com a autor, i *François Truffaut: el deseo del cine*, com a coordinador.

Carlos Losilla (Barcelona, 1960). Crítico, ensayista y docente. Es miembro del consejo de redacción de *Cahiers du cinéma España* y colaborador del suplemento *Cultura/s* (La Vanguardia). Entre sus últimos libros se encuentran *El sitio de Viena* y *Flujos de la melancolía*, como autor, y *François Truffaut: el deseo del cine*, como coordinador.

Carlos Losilla (Barcelona, 1960). Critic, essayist and teacher. He is a member of the editorial staff for *Cahiers du Cinéma España* and writes for La Vanguardia's *Cultura/s* supplement. His recent books include *El sitio de Viena* and *Flujos de la melancolía* and he coordinated *François Truffaut: el deseo del cine*.

Josep M. Català (Tarragona, 1946). Assagista i docent. Degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació i director del Màster en Documental Creatiu de la UAB. Premi Fundesco per *La violación de la mirada*. Coeditor d'*Imagen, memoria y fascinación: notas sobre el documental en España* i autor, entre altres llibres, de *La imagen interfaz*.

Josep M. Català (Tarragona, 1946). Ensayista y docente. Decano de la Facultad de Ciencias de la Comunicación y director del Máster en Documental Creativo de la UAB. Premio Fundesco por *La violación de la mirada*. Coeditor de *Imagen, memoria y fascinación: notas sobre el documental en España* y autor, entre otros libros, de *La imagen interfaz*.

Josep M. Català (Tarragona, 1946). Essayist and teacher. He is dean of the Communication Sciences Department and director of the Master's in Creative Documentary at the Autonomous University of Barcelona. His books include *La imagen-interfaz* and he received the Fundesco Award for *La violación de la mirada*. He co-edited *Imagen, memoria y fascinación: notas sobre el documental en España.*

Violeta Kovacsics (Barcelona, 1981). Crítica cinematogràfica i literària. Col·labora en el suplement *Cultura/s* (La Vanguardia), *Cahiers du cinéma España* i *Go Mag*. Coordinadora del llibre *Fatih Akin. El hogar errante* (Festival de Gijón) i del catàleg del Festival de Sitges. Ha participat en els llibres *Derivas del cine europeo contemporáneo* i *La Contraola*.

Violeta Kovacsics (Barcelona, 1981). Crítica cinematográfica y literaria. Colabora en el suplemento *Cultura/s* (La Vanguardia), en *Cahiers du cinéma España* y en *Go Mag*. Coordinadora del libro *Fatih Akin. El hogar errante* (Festival de Gijón) y del catálogo del Festival de Sitges. Ha participado en los libros *Derivas del cine europeo contemporáneo* y *La Contraola*.

Violeta Kovacsics (Barcelona, 1981). Film and literary critic. She writes for La Vanguardia's *Cultura/s* supplement, *Cahiers du Cinéma España* and *Go Mag*. She coordinated the book *Fatih Akin. El hogar errante* (Festival de Gijón) and the catalogue for the Sitges Film Festival and contributed to *Derivas del cine europeo contemporáneo* and *La Contraola*.

Secció Oficial Llargmetratge de no ficció
Sección Oficial Largometraje de no ficción
Official Nonfiction Feature Film Section

Carles Guerra (Amposta, 1965). Artista, crític, curador independent i docent. Conservador en cap del MACBA (Barcelona), ha estat director de La Virreina Centre de la Imatge (Barcelona). Col·labora activament amb una àmplia xarxa nacional i internacional de publicacions, festivals, universitats i centres d'art i investigació.

Carles Guerra (Amposta, 1965). Artista, crítico, curador independiente y docente. Conservador jefe del MACBA (Barcelona), ha sido director de La Virreina Centre de la Imatge (Barcelona). Colabora activamente con una amplia red nacional e internacional de publicaciones, festivales, universidades y centros de arte e investigación.

Carles Guerra (Amposta, 1965). Artist, critic, independent curator and teacher. He is head curator at the MACBA (Barcelona) and was director of La Virreina Centre de la Imatge (Barcelona). He works actively with an extensive national and international network of publications, festivals, universities and art and research centres.

Montse Romaní (Barcelona, 1968). Investigadora i productora cultural. Ha estat curadora d'exposicions, programes audiovisuals i ha realitzat projectes de recerca a La Virreina Centre de la Imatge, Artium, Platform Garanti, Fundació Tàpies, Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona i Museo Reina Sofía, entre d'altres.
http://www.workingimages.org

Montse Romaní (Barcelona, 1968). Investigadora y productora cultural. Ha comisariado exposiciones, programas audiovisuales y ha realizado proyectos de investigación en La Virreina Centre de la Imatge, Artium, Platform Garanti, Fundació Tàpies, Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona y Museo Reina Sofía, entre otros.
http://www.workingimages.org

Montse Romaní (Barcelona, 1968). Researcher and cultural producer. She has curated exhibitions and audiovisual programmes and carried out research projects at La Virreina Centre de la Imatge, Artium, Platform Garanti, Fundació Tàpies, Mostra Internacional de Films de Dones de Barcelona and MNCARS, amongst others.
http://www.workingimages.org

Covadonga G. Lahera (Zamora, 1982). Periodista, crítica i cofundadora de la publicació digital *Transit. Cine y otros desvíos*. Col·labora com a articulista en altres revistes especialitzades com *Blogs & Docs* i actualment realitza tasques de coordinació i edició de vídeo a l'escola La Casa del Cine.
http://cinentransit.com

Covadonga G. Lahera (Zamora, 1982). Periodista, crítica y cofundadora de la publicación digital *Transit. Cine y otros desvíos*. Colabora como articulista en otras revistas especializadas como *Blogs & Docs* y actualmente realiza labores de coordinación y edición de vídeo en la escuela La Casa del Cine.
http://cinentransit.com

Covadonga G. Lahera (Zamora, 1982). Journalist, critic and cofounder of the digital publication *Transit. Cine y otros desvíos*. She writes articles for specialist magazines such as *Blogs & Docs* and currently coordinates and edits videos at La Casa del Cine film school.
http://cinentransit.com

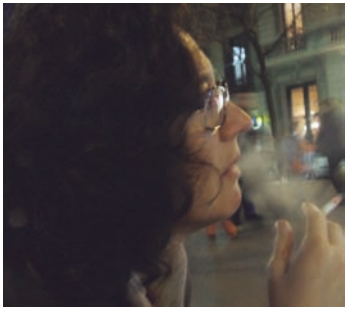

Secció Oficial Curtmetratge
Sección Oficial Cortometraje
Official Short Film Section

Jordi Feixa (Lleida, 1978). Comissari i coordinador d'activitats culturals de l'Obra Social de CatalunyaCaixa. Programador de *Cinema català en projecció* i *A quatre mans*. Ha col·laborat amb DocsBarcelona i la Filmoteca de Catalunya. Coordinador de jornades sobre cinema amb Pere Portabella, Marc Recha i Isaki Lacuesta, entre d'altres.

Jordi Feixa (Lleida, 1978). Comisario y coordinador de actividades culturales de la Obra Social de CatalunyaCaixa. Programador de *Cinema català en projecció* y *A quatre mans*. Ha colaborado con DocsBarcelona y Filmoteca de Catalunya. Coordinador de jornadas sobre cine con Pere Portabella, Marc Recha e Isaki Lacuesta, entre otros.

Jordi Feixa (Lleida, 1978). Curator and coordinator of cultural activities for CatalunyaCaixa's Social Projects. Programmer of *Cinema català en projecció* and *A quatre mans*. He has worked with DocsBarcelona and Filmoteca de Catalunya and coordinated film conferences with Pere Portabella, Marc Recha and Isaki Lacuesta, amongst others.

Pilar Cruz (Saragossa, 1972). Comissària, gestora cultural i docent. Ha comissat, entre altres projectes, *Operación superventas* (Terrassa Arts Visuals) i *Al final la fusilan* (convocatòria Can Felipa). Ha programat videoart al Canal Mediateca (CaixaForum), Canal B-Guided (Off Loop) i diversos festivals.
http://pilarcruz.net

Pilar Cruz (Zaragoza, 1972). Comisaria, gestora cultural y docente. Ha comisariado, entre otros proyectos, *Operación superventas* (Terrassa Arts Visuals) y *Al final la fusilan* (convocatoria Can Felipa). Ha programado videoarte en el Canal Mediateca (CaixaForum), Canal B-Guided (Off Loop) y diversos festivales.
http://pilarcruz.net

Pilar Cruz (Zaragoza, 1972). Curator, cultural manager and teacher. She has curated *Operación superventas* (Terrassa Arts Visuals) and *Al final la fusilan* (Can Felipa), amongst other projects. She has programmed videoart at Canal Mediateca (CaixaForum), Canal B-Guided (Off Loop) and several festivals.
http://pilarcruz.net

Eulàlia Iglesias (Barcelona, 1972). Docent i periodista de cinema i audiovisuals. Membre de la redacció de *Cahiers du cinéma España* i col·laboradora en diverses publicacions. Ha participat en els llibres *Claude Chabrol. La mirada del entomólogo* (Festival de Valladolid) i *La contraola. Novísimo cine francés* (Festival de Sant Sebastià).

Eulàlia Iglesias (Barcelona, 1972). Docente y periodista de cine y audiovisuales. Miembro de la redacción de *Cahiers du cinéma España* y colaboradora en diversas publicaciones. Ha participado en los libros *Claude Chabrol. La mirada del entomólogo* (Festival de Valladolid) y *La contraola. Novísimo cine francés* (Festival de San Sebastián).

Eulàlia Iglesias (Barcelona, 1972). Film and audiovisual teacher and journalist. She is a member of the editorial staff for *Cahiers du Cinéma España* and works with several publications. She worked on the books *Claude Chabrol. La mirada del entomólogo* (Valladolid Festival) and *La contraola. Novísimo cine francés* (San Sebastián Festival).

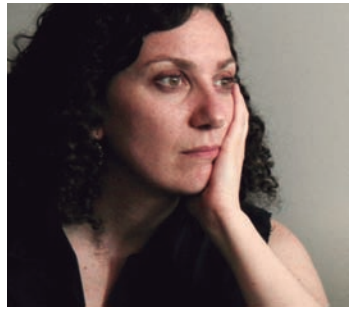

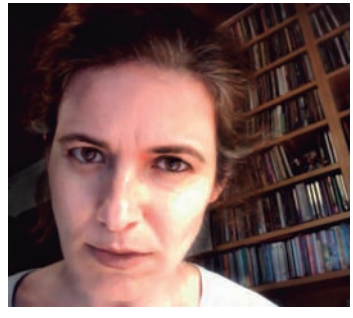

SECCIONS OFICIALS

SECCIONES OFICIALES

OFFICIAL SECTIONS

La trobada

Per al cineasta independent, cada film és un camí llarg i solitari que es perllonga dos o tres anys. Al final d'aquest camí, sovint, una projecció a la televisió. Una nit, als voltants de la una. En termes de producció, un punt i final, sens dubte. Tot i així, però, res no ha aconseguit alleujar la primera de les tres pors que el cineasta du dins el cos –juntament amb els problemes de diners i la manca d'inspiració–: la por que la seva soledat perduri un cop el film comenci a ser difós. Perquè, de fet, i malgrat els milions d'espectadors que es puguin comptabilitzar, la petita pantalla transmet el sentiment d'estar parlant enmig del desert. Duras escrivia que els seus films no podien aspirar a més de vint mil espectadors. "Massa pocs", deia, "però me'ls envegen, me'ls volen prendre". Perquè tenen una mirada i perquè, amb ells, es produeix una trobada.
Cada vegada que hem vingut a *l'Alternativa* s'ha produït aquesta trobada amb un públic impressionant per la profunditat de la seva mirada i per la perspicàcia de la seva atenció. A *l'Alternativa* hi hem trobat sempre una mica de la força que ens cal per submergir-nos en el següent film.

Nathalie Combe i Yann Sinic
Cosmographe Productions

El encuentro

Para el cineasta independiente, cada film es un largo y solitario camino que se alarga durante dos o tres años. Al final de este camino, a menudo, un pase en televisión. Una noche, alrededor de la una. En términos de producción, un punto final, sin duda. Aun así, nada ha conseguido aliviar el primero de los tres miedos que el cineasta lleva en el cuerpo –junto con los problemas de dinero y la falta de inspiración–: el miedo a que su soledad perdure una vez el film empiece a ser difundido. Porque, de hecho, y a pesar de los millones de espectadores que se puedan contabilizar, la pequeña pantalla transmite el sentimiento de estar hablando en medio del desierto.
Duras escribía que sus films no podían aspirar a más de veinte mil espectadores. "Insuficientes", decía, "pero generan envidias, quieren quitármelos". Porque tienen una mirada y porque, con ellos, se produce un encuentro.
Todas las veces que hemos venido a *l'Alternativa* se ha producido este encuentro con un público impresionante por la profundidad de su mirada y por la perspicacia de su atención. En *l'Alternativa* hemos encontrado siempre un poco de la fuerza que necesitamos para sumergirnos en el siguiente film.

Nathalie Combe y Yann Sinic
Cosmographe Productions

The Connection

For independent filmmakers, every film is a long, lonely path that winds on for two or three years. This path often leads to a TV screening: one night, around 1 am. A result, certainly, in terms of production, but not one that calms the first of the three fears to grip filmmakers, together with money problems and a lack of inspiration: the horrible suspicion that they'll still be alone even once their film has made a name for itself. For no matter how many millions of TV viewers tune in, the small screen gives the cruel feeling of preaching in the wilderness.
Duras wrote that her films would only reach an audience of twenty thousand. "Not many", she said, "but people envy me, people want to get their hands on these people". Because this audience has a uniquely perceptive insight - only with them do you get a connection.
Every time we've come to *l'Alternativa*, we've had this connection with the audience and been mightily impressed by their perceptive insight and acute attention. We've always come away with the strength to get going on our next film.

Nathalie Combe and Yann Sinic
Cosmographe Productions

LLARGMETRATGES DE FICCIÓ

LARGOMETRAJES DE FICCIÓN

FICTION FEATURE FILMS

Girimunho

PAÍS **Brasil / Espanya** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **90 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Helvécio Marins Jr., Clarissa Campolina** PRODUCCIÓ **Teia Filmes e Dezenove Som e Imagens, Eddie Saeta SA** GUIÓ **Felipe Bragança** FOTOGRAFIA **Ivo Lopes** MUNTATGE **Marina Meliande** MÚSICA **O grivo** SO **Gustavo Fioravante** ACTORS **Maria Sebastiana, Martins Alvaro, Maria da Conceição, Gomes de Moura** IDIOMA **Português**

Remolí
Bastu té 81 anys i viu en un poble de l'interior del Brasil. Després de la mort del seu marit, busca començar una nova vida. La pel·lícula explora l'univers imaginari d'una ciutat real i la seva gent per parlar de les relacions humanes, i ens mostra la coexistència de tradició i vida contemporània, de realitat i somni, alhora que dissol els límits entre aquests conceptes.
Clarissa Campolina i **Helvécio Marins Jr.** treballen junts des de 2002. Són els fundadors de la productora TEIA, on van començar a dirigir documentals d'art per al canal TV Cultura de São Paulo. També han treballat junts com a directors de dos curtmetratges, *Nascente* (2005) i *Trecho* (2006), ambdós projectats en edicions anteriors de *l'Alternativa*. *Girimunho* és el primer llargmetratge de ficció que dirigeixen.

Remolino
Bastu tiene 81 años y vive en un pueblo del interior de Brasil. Después de la muerte de su marido trata de encontrar una nueva vida. Partiendo de una ciudad real y de su gente, la película explora su universo imaginario para hablar sobre las relaciones humanas, y apunta a la coexistencia de las tradiciones y la vida contemporánea, la realidad y el sueño, disolviendo los límites entre estos conceptos.
Clarissa Campolina y **Helvécio Marins Jr.** trabajan juntos desde 2002. Crearon la productora TEIA y comenzaron a dirigir documentales de arte para el canal TV Cultura de São Paulo. También trabajaron juntos como directores de los cortometrajes *Nascente* (2005) y *Trecho* (2006), ambos proyectados en ediciones anteriores de *l'Alternativa*. *Girimunho* es el primer largometraje de ficción dirigido por ambos.

Swirl
Eighty-one-year-old Bastu lives in the interior of Brazil. She has been trying to find a new life since her husband died. Based on a real-life town and its people, this film explores its imaginary universe to talk about human relationships and reveal the coexistence of traditions and contemporary life and blur the boundaries between these concepts.
Clarissa Campolina and **Helvécio Marins Jr** have worked together since 2002. They set up the production company TEIA and started to direct art documentaries for the TV Cultura channel in São Paulo. They also worked together as directors for the short films *Nascente* (2005) and *Trecho* (2006), both screened at previous editions of *l'Alternativa*. *Girimunho* is the first fiction feature film directed by both.

- **Biennale di Venezia 2011**
- **Toronto International Film Festival 2011**
- **Festival Internacional de Cine de San Sebastián 2011**

CONTACTE **eddie@eddiesaeta.com +34 934677040**

Gravity was Everywhere Back Then

PAÍS **Estats Units** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **75 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **Brent Green** PRODUCCIÓ **Brent Green** GUIÓ **Brent Green, Donna Kozloskie, Mike McGinley** ACTORS **Mike McGinley, Donna K** IDIOMA **Anglès**

La gravetat era a tot arreu
Leonard i Mary es coneixen en un accident de trànsit. S'enamoren a l'instant i viuen feliços i mengen anissos... fins que Mary es posa malalta. Desesperat per salvar-la, Leonard decideix que, si li construeix una casa, ella es curarà. Es tracta d'una història d'amor com cap altra, inspirada en l'excèntric Leonard Wood i rodada amb la tècnica de l'*stop motion* al pati del darrere de la casa del director.
Brent Green, realitzador d'animació autodidacta, artista i músic, viu i treballa a Pennsilvània. Les seves pel·lícules s'han presentat al Festival de Cinema de Sundance, al MoMA, al Getty Center, al Warhol Museum, a l'IFC Center, al Walker Art Center, al Kitchen i a altres museus i festivals d'arreu del món.

La gravedad estaba en todas partes
Leonard y Mary se conocen en un accidente de tráfico. Se enamoran al instante y viven felices y comen perdices... hasta que Mary enferma. Desesperado por salvarla, Leonard decide que, si le construye una casa, ella se curará. Se trata de una historia de amor como ninguna otra, inspirada en el excéntrico Leonard Wood y rodada con la técnica del *stop motion* en el patio trasero de la casa del director.
Brent Green, realizador de animación autodidacta, artista y músico, vive y trabaja en Pensilvania. Sus películas se han presentado en el Festival de Cine de Sundance, en el MoMA, en el Getty Center, en el Warhol Museum, en el IFC Center, en el Walker Art Center, en el Kitchen y en otros museos y festivales de todo el mundo.

Gravity was Everywhere Back Then
Leonard and Mary meet in a car crash. They fall instantly in love, and live happily ever after... until Mary gets sick. Desperate to save her, Leonard decides that if he builds a house for Mary, it will heal her. Inspired by the real actions of the eccentric Leonard Wood, here is a love story like no other, shot in stop-motion animation in the director's backyard.
Brent Green is a self-taught animated filmmaker, artist and musician who lives and works in Pennsylvania. His films have been shown at the Sundance Film Festival, MoMA, the Getty Center, Warhol Museum, IFC Center, the Walker Art Center, the Kitchen, and lots of of other museums and festivals around the world.

- **San Francisco International Animation Festival 2010**
- **International Film Festival Rotterdam 2011**
- **Punto de Vista 2011**

CONTACTE **cinemadpresents@gmail.com +1 3108046589**

Han Jia

PAÍS **Xina** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **91 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Li Hongqi** PRODUCCIÓ **Alex Chung** GUIÓ **Li Hongqi** FOTOGRAFIA **Qin Yurui** MUNTATGE **Li Hongqi** MÚSICA **Zuoxiao Zuzhou ou The Top Floor Circus** SO **Guo Rn** ACTORS **Bai Junjie, Zhang Naqi, Bai Jinfeng, Xie Ying, Wang Hui, Bao Lei** IDIOMA **Xinès**

Vacances d'hivern

Un poble normal i corrent al nord de la Xina. Un grup de nois mata el temps en l'últim dia de vacances d'hivern. Adolescents sense rumb, un avi malenconiós i un noi que quan és preguntat sobre què vol ser quan sigui gran respon que "orfe", són els protagonistes d'aquesta tragicomèdia, on l'absurd i l'humor negre ens mostren els problemes universals de fer-se gran.

Li Hongqi (província de Shandong, 1976) es va graduar a l'Acadèmia Central de Belles Arts de la Xina. Entre les seves publicacions trobem l'antologia poètica *Lin Chuang Jing Yan* (Cura) i la novel·la *Shi Bu Wan De Jin* (Olor a esperit adolescent). El seu primer llargmetratge, *Hao duo da mi* (Tant d'arròs, 2005), va guanyar el Premi NETPAC al Festival Internacional de Cinema de Locarno. La seva segona pel·lícula, *Huangjin zhou* (Dia festiu rutinari, 2008), es va projectar al Festival de Cinema de Londres.

Vacaciones de invierno

Un pueblo normal y corriente en el norte de China. Un grupo de chicos matan el tiempo en el último día de vacaciones de invierno. Adolescentes sin rumbo, un abuelo melancólico y un chico que cuando le preguntan qué quiere ser de mayor, responde que "huérfano", son los protagonistas de esta tragicomedia, donde lo absurdo y el humor negro nos muestran los problemas universales de hacerse mayor.

Li Hongqi (provincia de Shandong, 1976) se graduó en la Academia Central de Bellas Artes de China. Entre sus publiaciones encontramos la antología poética *Lin Chuang Jing Yan* (Cura) y la novela *Shi Bu Wan De Jin* (Olor a espíritu adolescente). Su primer largometraje, *Hao duo da mi* (Tanto arroz, 2005), ganó el Premio NETPAC en el Festival Internacional de Cine de Locarno. Su segunda película, *Huangjin zhou* (Día festivo rutinario, 2008), se proyectó en el Festival de Cine de Londres.

Winter Vacation

An ordinary village in northern China, where a group of kids kill time on the last day of the winter holiday. Aimless adolescents, a melancholic grandfather and a child who, when asked what he wants to be when he's older, replies "an orphan" are the protagonists in this strange tragicomic fiction, where absurdity and black humour reveal the universal pains of growing up.

Li Hongqi (Shandong Province, 1976) graduated from the Central Academy of Fine Arts in China. His publications include the poetry anthology *Lin Chuang Jing Yan* (Cure) and the novel *Shi Bu Wan De Jin* (Smells Like Teen Spirit). His first feature, *Hao duo da mi* (So Much Rice, 2005), won the NETPAC award at Locarno and his next, *Huangjin zhou* (Routine Holiday, 2008), was screened at the London Film Festival.

- **Pardo de Oro - Locarno Film Festival 2010**
- **Viennale 2010**
- **BFI London 2010**
- **KNF Award - International Film Festival Rotterdam 2011**

CONTACTE **contact@capricci.fr +33 240892059**

Las marimbas del infierno

PAÍS **Guatemala / França / Mèxic** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **73 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Julio Hernández Cordón** PRODUCCIÓ **Julio Hernández Cordón, Pamela Guinea, Cyriac Auriol** GUIÓ **Julio Hernández Cordón** FOTOGRAFIA **María Secco** MUNTATGE **Lenz Claure** MÚSICA **Guerreros del Metal, Bacteria Sound System** ACTORS **Alfonso Tunché, Blacko González, Víctor Hugo Monterroso** IDIOMA **Castellà**

Les marimbes de l'infern
Don Alfonso toca la marimba, un instrument tradicional semblant a un gran xilòfon. Blacko és pioner en l'escena heavy metal de Guatemala i també metge, encara que ningú vol visitar-se amb ell, perquè porta els cabells llargs i pels seus tatuatges. Les circumstàncies faran que Don Alfonso i Blacko es trobin i decideixin unir el seu talent per formar un grup de música, on tradició i heavy metal es fusionin finalment.
Julio Hernández Cordón (Carolina del Nord, 1975) va estudiar a la Universidad Rafael Landívar de Guatemala i al Centro de Capacitación Cinematográfica de Ciutat de Mèxic. El seu primer llargmetratge, *Gasolina* (2008), va guanyar el premi Horizontes a la Millor Pel·lícula Llatinoamericana a Sant Sebastià.

Las marimbas del infierno
Don Alfonso toca la marimba, un instrumento tradicional parecido a un gran xilófono. Blacko es pionero en la escena heavy metal de Guatemala y también médico, aunque nadie quiere visitarse con él, porque lleva el pelo largo y por sus tatuajes. Las circunstancias harán que Don Alfonso y Blacko se encuentren y decidan unir su talento para formar un grupo de música, donde tradición y heavy metal se mezclen al fin.
Julio Hernández Cordón (Carolina del Norte, 1975) estudió en la Universidad Rafael Landívar de Guatemala y en el Centro de Capacitación Cinematográfica de Ciudad de México. Su primer largometraje, *Gasolina* (2008), ganó el premio Horizontes a la Mejor Película Latinoamericano en San Sebastián.

Marimbas from Hell
Don Alfonso plays the marimba, a traditional instrument that resembles a large xylophone. Blacko is a pioneer of the Guatemalan heavy metal scene, and also a doctor, but nobody wants to be treated by him because of his long hair and tattoos. Circumstance brings Don Alfonso and Blacko together and they decide to combine their talents to form a band, where tradition and heavy metal finally meet.
Julio Hernández Cordón (North Carolina, 1975) studied at the Rafael Landívar University in Guatemala and the Centro de Capacitación Cinematográfica in Mexico City. His first feature film, *Gasolina* (2008), won the Horizons Award for Best Latin American feature at San Sebastián.

- **Premio del Público - Festival Internacional de Cine de Valdivia 2010**
- **Mejor Film - Festival International de Morelia 2010**
- **Jury Prize - Miami International Fim Festival 2011**
- **Grand Prix - Rencontres Cinémas d'Amérique Latine de Toulouse 2011**

CONTACTE **pramonda@gmail.com +33 662013241**

Mercado de futuros

PAÍS **Espanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **113 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Mercedes Álvarez** PRODUCCIÓ **Eva Serrats / Leve Productora, Xosé Zapata / IB Cinema** GUIÓ **Mercedes Álvarez, Arturo Redin** FOTOGRAFIA **Alberto Rodríguez** MUNTATGE **Pablo Gil** SO **Amanda Villavieja** IDIOMA **Castellà, català, anglès**

Mercat de futurs
El desallotjament d'una casa, que es buida de tota la seva memòria, uns agents de borsa, un congrés sobre el lideratge empresarial, un venedor dels encants que es resisteix a vendre, la ciutat sencera com a espai virtual d'una fira immobiliària. La càmera s'apropa a aquests espais i personatges mentre prova de dibuixar alguns trets del nou aspecte del món. I de fons una pregunta: en el futur, serà necessària la memòria?
Mercedes Álvarez va obtenir el reconeixement unànime de la crítica amb el seu primer llargmetratge, *El cielo gira* (2005), i nombrosos premis internacionals com el Tiger Award en el Festival de Cinema de Rotterdam, el Grand Prix en el Cinéma du Réel (París), l'Infinity en el festival Alba (Itàlia), el FIPRESCI i el premi del públic i el de millor pel·lícula al BAFICI.

Mercado de futuros
El desalojo de una casa, que se vacía de toda su memoria, unos agentes de bolsa, un congreso sobre liderazgo empresarial, un vendedor del rastro que se resiste a vender, la ciudad entera como espacio virtual de una feria inmobiliaria. La cámara se asoma a estos espacios y personajes mientras intenta dibujar algunos rasgos del nuevo aspecto del mundo. Y de fondo queda una pregunta: en el futuro ¿será necesaria la memoria?
Mercedes Álvarez obtuvo el reconocimiento unánime de la crítica con su primer largometraje, *El cielo gira* (2005), y numerosos premios internacionales como el Tiger Award en el Festival de Cine de Rótterdam, el Grand Prix en el Cinéma du Réel (París), el Infinity en el festival Alba (Italia), el FIPRESCI y el premio del público y el de mejor película en el BAFICI.

Futures Market
A house emptied of all its memories, stockbrokers at work, a business-leadership conference, an old rag-and-bone man who refuses to sell his wares, the whole city as a virtual space for a real-estate trade fair. The camera explores these spaces and characters as it tries to sketch out some features of this new look to the world. And an underlying question: will we need memory in the future?
Mercedes Álvarez won unanimous critical acclaim for her first feature film, *El cielo gira* (2005), along with a string of awards at international festivals, including the Rotterdam Film Festival (Tiger Award), Cinéma du Réel in Paris (Grand Prix), Infinity Festival in Alba, Italy, BAFICI (Audience Award and Best Film) and FIPRESCI.

- **Prix Regard Neuf - Visions du Réel 2011**
- **Mención Especial - BAFICI 2011**

CONTACTE **eva.serrats@levenet.com +34 670854378**

El premio

PAÍS **Mèxic / França / Polònia / Alemanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **115 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Paula Markovitch** PRODUCCIÓ **Mille et Une, Staron Films, Warszawa Foprocine-Imcine, Niko Film** GUIÓ **Paula Markovitch** FOTOGRAFIA **Wojciech Staron** MUNTATGE **Lorena Moriconi** MÚSICA **Sergio Gurrola** SO **Isabel Muñoz, Alexis Stavropulos** ACTORS **Paula Galinelli Hertzog, Sharon Herrera, Laura Agorreca, Viviana Suranit** IDIOMA **Castellà**

El premi
"Tinc set anys. Visc en una platja d'hiverns freds. La meva mare m'ha demanat que no repeteixi a l'escola el que sento dir a casa. M'explica que la vida de la meva família depèn del meu silenci. Què he de dir? Què he de callar? En una època cruel, en dies d'incertesa, com hauríem de ser?"
Paula Markovitch (Buenos Aires, 1968) viu i treballa a Mèxic. Ha impartit classes de guió al CCC (Mèxic) i ha treballat com a assessora a la Fundación Toscano-Sundance Lab. Ha escrit i col·laborat en guions de nombroses películ·les, com ara *Temporada de patos* y *Lake Tahoe*, ambdues del director Fernando Eimbcke. *El premio* és el seu primer llargmetratge.

El premio
"Tengo siete años. Vivo en una playa de inviernos fríos. Mi madre me ha pedido que no repita en la escuela lo que escucho en mi casa. Me explica que de mi silencio depende la vida de mi familia. ¿Qué debo decir? ¿Qué debo callar? En una época cruel, en días de incertidumbre, ¿cómo deberíamos ser?"
Paula Markovitch (Buenos Aires, 1968) vive y trabaja en México. Ha dado clases de guión en el CCC (México) y ha trabajado como asesora en la Fundación Toscano-Sundance Lab. Ha escrito y colaborado en guiones para numerosas películas, entre las cuales se encuentran *Temporada de patos* y *Lake Tahoe*, ambas del director Fernando Eimbcke. *El premio* es su primer largometraje.

The Prize
"I'm seven. I live on a beach with cold winters. My mother told me not to repeat what I hear at home at school. She says my family's life depends on my silence. What should I say? What should I keep quiet? In a cruel age of uncertain days, how should we be?"
Paula Markovitch (Buenos Aires, 1968) lives and works in Mexico. She has taught screenwriting at the CCC (MX) and worked as an adviser to the Fundación Toscano-Sundance Lab. She has written and collaborated on the screenplays of a number of films including *Temporada de patos* and *Lake Tahoe*, both directed by Fernando Eimbcke. *El premio* is her first feature film.

- **Silver Bear Outstanding Artistic Achievement - Berlinale 2011**
- **Mejor Película, Mejor Actriz - Festival Internacional de Cine de Guadalajara 2011**
- **Mejor Película - Festival de Cine de Lima 2011**

CONTACTE **arnaud@urbandistrib.com +33 148704655**

La vida útil

PAÍS **Uruguai / Espanya** ANY **2010** FORMAT **S16 mm** DURADA **67 min** IMATGE **BN** DIRECCIÓ **Federico Veiroj** PRODUCCIÓ **Cinekdoque** COPRODUCCIÓ **Mediapro, Vesátil Cinema** GUIÓ **Federico Veiroj, Gonzalo Delgado, Inés Bortagaray, Arauco Hernández** FOTOGRAFIA **Arauco Hernández** MUNTATGE **Arauco Hernández, Federico Veiroj** MÚSICA **Leo Masliah & Macunaíma, Eduardo Fabini** SO **Daniel Yafalián, Raúl Locatelli** ACTORS **Jorge Jellinek, Manuel Martínez Carril, Paola Venditto** IDIOMA **Castellà**

La vida útil
Jorge viu amb els seus pares i treballa en una filmoteca des de fa 25 anys, on hi fa tasques tècniques i de programació i presenta un programa de ràdio sobre cinema. Actualment, la filmoteca es troba en una situació crítica. *La vida útil* ens explica de quina manera Jorge intentarà canviar la seva manera de ser per adaptar-se a la nova situació. Potser el cinema l'ajudi a sobreviure, malgrat tot.
Federico Veiroj (Montevideo, 1976) és un programador de cinema que ha treballat a la Cinemateca Uruguaia i a la Filmoteca Espanyola. Des de 1996 ha produït i dirigit diverses pel·lícules. *Acné* (2008), el seu primer llargmetratge, es va estrenar a la Quinzaine des Réalisateurs de Cannes.

A Useful Life
Jorge lives with his parents and has worked at a film library for 25 years. He does technical jobs and programming and presents a radio programme on film. With the film library in a critical state, *La vida útil* shows how Jorge has to change his way of life to adapt to a new world. Perhaps film will help him survive after all.
Federico Veiroj (Montevideo, 1976) is a film programmer who has worked at the Uruguayan and Spanish Film Libraries. Since 1996 he has produced and directed a number of films. His first feature film, *Acné* (2008), was premiered at the Director's Fortnight in Cannes.

La vida útil
Jorge vive con sus padres y trabaja en una cinemateca desde hace 25 años. Desempeña tareas técnicas, de programación, y conduce un programa de radio sobre cine. Actualmente, la cinemateca está en una situación crítica. *La vida útil* cuenta cómo Jorge debe cambiar su modo de ser para adaptarse a un nuevo mundo. Quizá el cine lo ayude a sobrevivir, después de todo.
Federico Veiroj (Montevideo, 1976) es un programador de cine que ha trabajado en la Cinemateca Uruguaya y en la Filmoteca Española. Desde 1996 ha producido y dirigido varias películas. *Acné* (2008), su primer largometraje, se estrenó en la Quinzaine des Réalisateurs de Cannes.

- **Toronto International Film Festival 2010**
- **Mención Especial Zabaltegi - Festival Internacional de Cine de San Sebastián 2010**
- **Premio Coral - La Habana Festival del Nuevo Cine Latino Americano 2010**
- **Special Mention - Transilvania International Film Festival 2011**
- **Mejor Actor - BAFICI 2011**

CONTACTE **Espanya: Mediapro mfernandez@mediapro.es +34 915127830 / Resta del món: Federico Veiroj federico@cinekdoque.com +59 899055699**

LLARGMETRATGES DE NO FICCIÓ

LARGOMETRAJES DE NO FICCIÓN

NONFICTION FEATURE FILMS

Blue Meridian

PAÍS **Bèlgica** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **80 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Sofie Benoot** PRODUCCIÓ **Marie Logie / Auguste Orts** GUIÓ **Sofie Benoot** FOTOGRAFIA **Fairuz** MUNTATGE **Tom Deyonette, Sofie Benoot, Nico Leunen** SO **Senjan Jansen, Kwinten Van Laethem** IDIOMA **Anglès**

Meridià blau

Blue Meridian és un viatge fascinant a través del sud profund dels Estats Units per la devastada i esgotada riba del riu Mississipí, des de Cairo (Illinois) fins a Venice (Louisiana). Les successives trobades amb els habitants locals revelen la crua realitat que s'amaga rere el mite americà.

Sofie Benoot (Bruges, 1985) va estudiar realització documental a l'escola universitària d'art i disseny Sint-Lukas de Brussel·les. El seu projecte de final de carrera va ser el film *Fronterismo* (2007), que va guanyar el premi VAF Wildcard al Festival Internacional de Curtmetratges de Lovaina i va tenir una àmplia difusió. *Blue Meridian*, la seva primera pel·lícula després de graduar-se, va guanyar el premi FIDlab 2009.

Meridiano azul

Blue Meridian es un viaje fascinante a través del sur profundo de Estados Unidos por las devastadas y agotadas orillas del río Misisipi, desde Cairo (Illinois) hasta Venice (Luisiana). Los sucesivos encuentros con los habitantes locales revelan la cruda realidad que se esconde tras el mito americano.

Sofie Benoot (Brujas, 1985) estudió realización documental en la escuela universitaria de arte y diseño Sint-Lukas de Bruselas. Su proyecto de final de carrera fue el film *Fronterismo* (2007), que ganó el premio VAF Wildcard en el Festival Internacional de Cortometrajes de Lovaina y tuvo una amplia difusión. *Blue Meridian*, su primera película tras graduarse, ganó el premio FIDlab 2009.

Blue Meridian

Blue Meridian is a captivating journey through the Deep South of the United States, following the devastated, worn-out banks of the Mississippi River from Cairo, Illinois, to Venice, Louisiana. Successive encounters with local inhabitants reveal the harsh reality behind the American myth.

Sofie Benoot (Bruges, 1985) studied documentary filmmaking at Sint-Lukas Brussels University College of Art and Design. Her graduation film project *Fronterismo* (2007) won the VAF Wild Card Award at the Leuven International Film Festival and has been widely exhibited. *Blue Meridian* is her first film since graduating. It won FIDlab 2009.

- **Docville Leuven 2011**
- **Documenta Madrid 2011**

CONTACTE **cba@skynet.be +32 22272234**

Day is Done

PAÍS **Suïssa** ANY **2011** FORMAT **35 mm** DURADA **111 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Thomas Imbach** PRODUCCIÓ **Andrea Staka / Okofilm Productions GmbH** GUIÓ **Thomas Imbach, Patrizia Stot** MUNTATGE **Gion-Reto Killias, Tom La Bell** MÚSICA **Balz Bachmann and the Day is Done Band** IDIOMA **Alemany**

El dia està fet

Un home rere una càmera buscant una imatge, però de què?, d'ell mateix?, del món?, de la societat? Un seguit de missatges en el contestador del realitzador i preses del canviant paisatge urbà de Zuric ens expliquen no només la història d'una vida, sinó també la d'un fragment d'història contemporània.

Thomas Imbach (1962) és fundador de la productora Okofilm juntament amb Andrea Staka, amb qui ha realitzat diversos films projectats a festivals d'arreu del món, entre els quals trobem *Well Done* (1994), *Ghetto* (1997) *Happiness is a Warm Gun* (2001) i *I Was a Swiss Banker* (2007).

El día está hecho

Un hombre detrás de una cámara buscando una imagen, pero ¿de qué?, ¿de sí mismo?, ¿del mundo?, ¿de la sociedad? Una serie de mensajes en el contestador del realizador y tomas del cambiante paisaje urbano de Zúrich nos cuentan no solo la historia de una vida, sino también la de un fragmento de historia contemporania.

Thomas Imbach (1962) es fundador de la productora Okofilm junto a Andrea Staka, con quien ha realizado varios films proyectados en festivales de todo el mundo, entre los que se encuentran *Well Done* (1994), *Ghetto* (1997), *Happiness is a Warm Gun* (2001) y *I Was a Swiss Banker* (2007).

Day is Done

There's a man behind a camera looking for an image – but of what? Himself? The world? Society? A series of messages left on the filmmaker's answer phone and shots of Zurich's changing cityscape not only tell the story of a life, but also reveal a slice of contemporary history.

Thomas Imbach (1962) founded Okofilm with Andrea Staka, and together they have made a number of films screened at festivals around the world, including *Well Done* (1994), *Ghetto* (1997) *Happiness is a Warm Gun* (2001) and *I Was a Swiss Banker* (2007).

- **Berlinale Forum 2011**
- **Honorable Mention - Planet Doc Warsaw 2011**
- **BAFICI 2011**

CONTACTE **info@okofilm.ch +41 442405856**

La dernière année

PAÍS **França / Alemanya** ANY **2011** FORMAT **16 mm** DURADA **78 min** IMATGE **BN** DIRECCIÓ **Peter Hoffmann** PRODUCCIÓ **Michel David / Zeugma Films** GUIÓ **Peter Hoffmann** FOTOGRAFIA **Peter Hoffmann** MUNTATGE **Peter Hoffmann** MÚSICA **Rapi, Vincent, Petit Luc, Marisa, Gustavo, Joao, Margot Guillaume** SO **Peter Hoffmann** IDIOMA **Francès, castellà**

L'últim any
Verema a Rasigueres, un poble dels Pirineus francesos. Un mes d'intensa vida en comú. Reminiscències, abans no s'esvaeixin, dels temps de treball col·lectiu al camp. La tradició i els vells gestos, tan vells com les vinyes, represos i fets seus pels veremadors d'avui. Una pel·lícula rodada durant la feina, en 16 mm, en blanc i negre, com a document del passat.
Peter Hoffmann (Bad Godesberg, 1957) va estudiar art a Hannover. Ha dirigit els curtmetratges *Alle Autos der Nordstadt* (1991), *L'année dernière à Rasiguères* (1997) i el documental *Oliva Oliva* (2005), projectat a *l'Alternativa* en l'edició d'aquell any i guardonat amb el premi a la millor pel·lícula francesa al FID Marseille.

El último año
Vendimia en Rasiguères, un pueblo de los Pirineos franceses. Un mes de intensa vida en común. Reminiscencias, en vísperas de su desvanecimiento, de los tiempos de trabajo colectivo en el campo. La tradición y los viejos gestos, tan viejos como las viñas, retomados y hechos suyos por los vendimiadores de hoy. Una película rodada durante el trabajo, en 16 mm, en blanco y negro, como documento del pasado.
Peter Hoffmann (Bad Godesberg, 1957) estudió arte en Hannover. Ha dirigido los cortometrajes *Alle Autos der Nordstadt* (1991), *L'année dernière à Rasiguères* (1997) y el documental *Oliva Oliva* (2005), proyectado en *l'Alternativa* en la edición de aquel año y galardonado con el premio a la mejor película francesa en el FID Marseille.

The Last Year
Grape harvest in Rasiguères, a village in the French Pyrenees. An intense month of shared life. Amid changing times, workers reminisce about the days of collective work in the fields. Tradition and motions as old as the vines are taken up afresh by today's vintagers and made their own. A 16mm b/w fieldwork film, a document of the past.
Peter Hoffmann (Bad Godesberg, 1957) studied art in Hannover. He directed the short films *Alle Autos der Nordstadt* (1991) and *L'année dernière à Rasiguères* (1997) and the documentary feature *Oliva Oliva* (2005), screened at *l'Alternativa* that year and winner of the Best French Film Award at FID Marseille.

• **BAFICI 2011**

CONTACTE **production@zeugma-films.fr +33 143870054**

Une escroc très discrète

PAÍS **França** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **54 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Delphine Hallis** PRODUCCIÓ **Delphine Hallis** FOTOGRAFIA **Loïc Djian** MUNTATGE **Delphine Hallis** MÚSICA **N.O.T.** SO **Delphine Hallis** IDIOMA **Francès**

Una estafadora molt discreta
Diuen que és una delinqüent, que estafa la gent malgrat que té més de vuitanta anys. Diuen que viu a Niça, però ningú sap del cert on viu. Ara sembla que la vella ha desaparegut sense deixar rastre.
Delphine Hallis (Suïssa, 1973) viu i treballa a París. Va estudiar cinema a l'Escola d'Art de Lausana. Entre els seus treballs trobem curtmetratges experimentals i retrats documentals d'artistes.

Una estafadora muy discreta
Dicen que es una delincuente, una estafadora, que tima a la gente a pesar de que tiene más de ochenta años. Se dice que vive en Niza, aunque nadie sabe realmente dónde vive. Ahora parece que la vieja ha desaparecido sin dejar rastro.
Delphine Hallis (Suiza, 1973) vive y trabaja en París. Estudió cine en la Escuela de Arte de Lausana. Entre sus trabajos se encuentran cortometrajes experimentales y retratos documentales de artistas.

The Old Grifter
People say she's a criminal, a grifter who still rips people off even though she's over eighty. People say she lives in Nice. People say a lot of things, though, and no-one's really sure who she is. Now it seems the old lady's disappeared without a trace.
Delphine Hallis (Switzerland, 1973) lives and works in Paris. She graduated in film from Lausanne Art School. Her work includes short experimental films and documentary portraits of artists.

- **Visions du Réel 2011**
- **États Généraux du Documentaire Lussas 2011**

CONTACTE **dehallis@free.fr +33 156241280**

El lugar más pequeño

PAÍS **Mèxic** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **104 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Tatiana Huezo** PRODUCCIÓ **Centro de Capacitación Cinematográfica** GUIÓ **Tatiana Huezo** FOTOGRAFIA **Ernesto Pardo** MUNTATGE **Paulina del Paso, Lucrecia Gutierrez, Tatiana Huezo** MÚSICA **Leonardo Heiblum, Jacobo Lieberman** SO **Federico González** IDIOMA **Castellà**

L'indret més petit
Un petit indret encallat en les muntanyes del Salvador i una història que parla de la capacitat que té l'ésser humà d'aixecar-se, de reconstruir-se i de reinventar-se. Un relat sobre persones que han après a viure amb el seu dolor, en un poble arrasat que es va tornar a aixecar.
Tatiana Huezo va estudiar cinema al Centro de Capacitación Cinematográfica de Mèxic i a la Universitat Pompeu Fabra. Des de fa dos anys, és professora de l'Escola de Cinema de la Comunitat de Madrid (ECAM). *El lugar más pequeño* és la seva opera prima.

El lugar más pequeño
Un pequeño lugar encallado en las montañas de El Salvador y una historia que habla de la capacidad que tiene el ser humano de levantarse, de reconstruirse y de reinventarse. Un relato sobre personas que han aprendido a vivir con su dolor, en un pueblo arrasado que se levantó de nuevo.
Tatiana Huezo estudió cine en el Centro de Capacitación Cinematográfica de México y en la Universitat Pompeu Fabra de Barcelona. Desde hace dos años es profesora de la Escuela de Cine de la Comunidad de Madrid (ECAM). *El lugar más pequeño* es su ópera prima.

The Tiniest Place
A tiny place lost in the mountains of El Salvador and a story about human beings' ability to pick themselves up, rebuild their lives and reinvent themselves. A tale of people who have learnt to live with their pain in a devastated village that rose again from the ashes.
Tatiana Huezo studied film at the CCC Film School in Mexico and the Pompeu Fabra University in Spain. For the last two years she's taught at the ECAM Film School in Madrid. *El lugar más pequeño* is her first film.

- **Grand Prix - Visions du Réel 2011**
- **Festival Ambulante México 2011**
- **Festival Internacional de Cine de Guadalajara 2011**
- **Premio del Público - Documenta Madrid 2011**

CONTACTE **boris@elccc.com.mx +52 5541550090**

Palazzo delle Aquile

PAÍS **França / Itàlia** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **128 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Stefano Savona, Alessia Porto, Ester Sparatore** PRODUCCIÓ **Penelope Bortoluzzi, Stefano Savona / Picofilms** GUIÓ **Stefano Savona, Alessia Porto, Ester Sparatore** FOTOGRAFIA **Stefano Savona, Alessia Porto, Ester Sparatore** MUNTATGE **Ilaria Fraioli** SO **Stefano Savona, Alessia Porto, Ester Sparatore** IDIOMA **Italià**

Palazzo delle Aquile
Crònica dels trenta dies d'ocupació de l'Ajuntament de Palerm per part de vint famílies sense llar. La pel·lícula no només mostra una institució pública sota circumstàncies excepcionals, sinó que també destaca la relació controvertida i sovint ambigua que tenen els ciutadans amb els seus representants.
Entre els films de **Stefano Savona** trobem *Notes from a Kurdish Rebel* (2006), *Piombo fuso* (2009), projectat en l'edició anterior de *l'Alternativa*, i *Tahir* (2011). El seu darrer projecte és *Il Pane di San Giuseppe*, un arxiu d'història visual dedicat a la població rural de Sicília, filmat per **Ester Sparatore**, amb la investigació i transcripció d'**Alessia Porto**.

Palazzo delle Aquile
Crónica de los treinta días de ocupación del Ayuntamiento de Palermo por parte de veinte familias sin hogar. La película no sólo muestra una institución pública bajo circunstancias excepcionales, sino que también destaca la relación controvertida y a menudo ambigua que tienen los ciudadanos con sus representantes.
Entre los films de **Stefano Savona** se encuentran *Notes from a Kurdish Rebel* (2006), *Piombo fuso* (2009), proyectado en la anterior edición de *l'Alternativa*, y *Tahir* (2011). Su último proyecto es *Il Pane di San Giuseppe*, un archivo de historia visual dedicado a la población rural de Sicilia, rodado por **Ester Sparatore**, con la investigación y transcripción de **Alessia Porto**.

Palazzo delle Aquile
A day-by-day chronicle of the month-long occupation of Palermo City Hall by twenty homeless families. This film is not only a unique portrait of a public institution under exceptional circumstances, but also sheds light on the controversial and often ambiguous relationships between citizens and their elected representatives.
Stefano Savona's films include *Notes from a Kurdish Rebel* (2006), *Piombo fuso* (2009), screened at *l'Alternativa* last year, and *Tahir* (2011). His latest project is *Il Pane di San Giuseppe*, a visual history archive dedicated to rural civilisation in Sicily shot by **Ester Sparatore** and researched and transcribed by **Alessia Porto**.

- **Grand Prix - Cinéma du Réel 2011**
- **Premio Derechos Humanos - BAFICI 2011**
- **Viennale 2011**
- **Special Mention - Indielisboa 2011**

CONTACTE **picofilms@gmail.com +33 177104463**

Territoire perdu

PAÍS **Bèlgica / França** ANY **2010** FORMAT **S8 mm** DURADA **73 min** IMATGE **BN / Color** DIRECCIÓ **Pierre-Yves Vandeweerd** PRODUCCIÓ **Cobra Films, Zeugma Films** GUIÓ **Pierre-Yves Vandeweerd** FOTOGRAFIA **Pierre-Yves Vandeweerd** MUNTATGE **Philippe Boucq** SO **Alain Cabaux** IDIOMA **Àrab**

Territori perdut
La pel·lícula retrata la lluita, l'exili, la interminable espera i posterior arrest, i les vides perseguides als dos costats del mur que divideix el Sàhara Occidental. *Territoire perdu* és un testimoni del poble saharaui, de la seva terra i de la trampa que suposen els somnis d'altra gent. El film juxtaposa paisatges sonors, retrats en blanc i negre i poètica nòmada. **Pierre-Yves Vandeweerd** (Lieja, 1969) ha filmat la major part dels seus films a l'Àfrica, entre els quals trobem *Racines lointaines* (2002), *Closed District* (2004), *Le cercle des noyés* (2007) i *Les Dormants* (2009). Programa la secció Uncertain Viewpoints del festival États Généraux du Documentaire de Lussas.

Territorio perdido
La película retrata la lucha, el exilio, la interminable espera y posterior arresto y las vidas perseguidas a ambos lados del muro que divide el Sahara Occidental. *Territoire perdu* es un testimonio del pueblo saharaui, de su tierra y de la trampa que suponen los sueños de otra gente. El film yuxtapone paisajes sonoros, retratos en blanco y negro y poética nómada. **Pierre-Yves Vandeweerd** (Lieja, 1969) ha filmado la mayoría de sus films en África, entre los que se encuentran *Racines lointaines* (2002), *Closed District* (2004), *Le cercle des noyés* (2007) y *Les Dormants* (2009). Programa la sección Uncertain Viewpoints del festival États Généraux du Documentaire de Lussas.

Lost Land
Drawing from stories of flight, exile, interminable waiting and arrest, and persecuted lives on both sides of the wall that divides the Western Sahara, *Territoire perdu* bears witness to the Sahrawi people, their land and their entrapment in other people's dreams. The film juxtaposes sonorous landscapes, black-and-white portraits and nomadic poetics. **Pierre-Yves Vandeweerd** (Liège, 1969) has shot most of his films in Africa, including *Racines lointaines* (2002), *Closed District* (2004), *Le cercle des noyés* (2007) and *Les Dormants* (2009). He programmes the Uncertain Viewpoints section at the États Généraux du Documentaire in Lussas.

• **Berlinale Forum 2011**

CONTACTE **cba@skynet.be +32 22272230**

CURTMETRATGES
CORTOMETRAJES
SHORT FILMS

دزام می مه که تساص اهنت

PAÍS **Regne Unit / Iran** ANY **2010** FORMAT **35 mm** DURADA **14 min** IMATGE **COLOR** DIRECCIÓ **Arash Ashtiani** PRODUCCIÓ **Anshu Poddar** GUIÓ **Arash Ashtiani** FOTOGRAFIA **Pierre-Alan Girraud, Saam Arjmand** MUNTATGE **Aliocha Allard, Pierre-Alan Girraud** ACTORS **Maryam Davari, Ashraf Rezaei, Payam Hossienian** IDIOMA **Persa**

Només queda el so

Després de les violentes protestes postelectorals de l'Iran, una família prova d'amagar unes notícies devastadores.
Arash Ashtiani (Teheran, 1983) va estudiar Dret i després es va passar a Producció Audiovisual a l'Escola de Cinema de Londres. Entre els seus films trobem *Happenstance* (2008) i *Fridays* (2009).

Solo queda el sonido

Tras las violentas protestas poselectorales de Irán, una familia trata de esconder unas noticias abrumadoras.
Arash Ashtiani (Teherán, 1983) estudió Derecho y después se pasó a Producción Audiovisual en la Escuela de Cine de Londres. Entre sus films encontramos *Happenstance* (2008) y *Fridays* (2009).

Only Sound Remains

In the wake of the violent post-election protests in Iran, a family tries to hide some devastating news.
Arash Ashtiani (Tehran, 1983) studied law and then switched to filmmaking, He studied at the London Film School and his films include *Happenstance* (2008) and *Fridays* (2009).

- **Montreal Film Festival 2010**

CONTACTE **arashashtiani83@gmail.com +44 7545257142**

...These Blazeing Starrs!

PAÍS **Estats Units** ANY **2011** FORMAT **16 mm** DURADA **14 min** IMATGE **BN** DIRECCIÓ **Deborah Stratman** PRODUCCIÓ **Deborah Stratman** FOTOGRAFIA **Deborah Stratman, NASA / JPL** MUNTATGE **Deborah Stratman** ANIMACIÓ **Deborah Stratman, NASA/JPL** MÚSICA **Disinformation, John Duncan, Max Springer, Ryoji Ikeda, L.O.S.D., Pansonic, S.E.T.I., NASA / JPL** SO **Deborah Stratman** IDIOMA **Anglès**

...aquests estels ardents!

Des que coneixem els cometes, han augurat catàstrofes, messies, alçaments i el final dels nostres dies.
Deborah Stratman és professora a la Universitat d'Illinois (Chicago). *In Order Not To Be Here* es va projectar a *l'Alternativa* 2002, i *O'er the Land* va guanyar el premi al millor documental a *l'Alternativa* 2009.

¡...estas estrellas ardientes!

Desde que se conocen los cometas, han augurado catástrofes, mesías, levantamientos y el final de nuestros días.
Deborah Stratman es profesora de la Universidad de Illinois (Chicago). *In Order Not To Be Here* se proyectó en *l'Alternativa* 2002, y *O'er the Land* ganó el premio al mejor documental en *l'Alternativa* 2009.

...These Blazeing Starrs!

Since comets have been recorded, they've augured catastrophe, messiahs, upheaval and the end of our days.
Deborah Stratman teaches at the University of Illinois, Chicago. *In Order Not To Be Here* was screened at *l'Alternativa* in 2002, and *O'er the Land* won the Documentary Film Prize at *l'Alternativa* in 2009.

- **International Film Festival Rotterdam 2011**
- **Ann Arbor Film Festival 2011**
- **Images Festival Toronto 2011**
- **London International Film Festival 2011**

CONTACTE **delta@pythagorasfilm.com +1 3122431227**

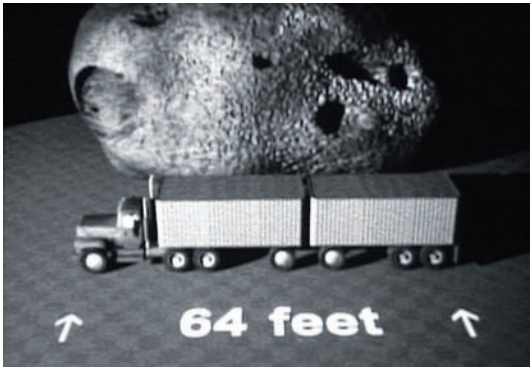

A la colònia penitenciària

PAÍS **Espanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **6 min** IMATGE **COLOR** DIRECCIÓ **Marcel Pié Barba, Daniel Pitarch Fernández** PRODUCCIÓ **Marcel Pié Barba, Daniel Pitarch Fernández** MÚSICA **Sisu Coromina** IDIOMA **Català**

A la colònia penitenciària

Una reflexió sobre el cos basada en el conte de Franz Kafka, amb il·lustracions científiques i amb instruccions de dibuix. **Marcel Pié** (Barcelona, 1980) és professor de belles arts a Barcelona. Entre els seus curts trobem *72.024 mil·lèsima part d'un any* (2008). **Daniel Pitarch** (Barcelona, 1980) ensenya belles arts a Tarragona, forma part del duo musical Mamut i ha realitzat *L'art de la fuga* (2009).

En la colonia penitenciaria

Una reflexión sobre el cuerpo basada en el cuento de Franz Kafka, con ilustraciones científicas e instrucciones de dibujo. **Marcel Pié** (Barcelona, 1980) es profesor de bellas artes en Barcelona. Entre sus cortos se encuentra *72.024 mil·lèsima part d'un any* (2008). **Daniel Pitarch** (Barcelona, 1980) enseña bellas artes en Tarragona, forma parte del dúo musical Mamut y ha realizado *L'art de la fuga* (2009).

In the Penal Colony

Some thoughts on the body based on Franz Kafka's story, in the form of scientific illustrations and drawing instructions. **Marcel Pié** (Barcelona, 1980) teaches fine art in Barcelona and his short films include *72.024 mil·lèsima part d'un any* (2008). **Daniel Pitarch** (Barcelona, 1980) teaches fine art in Tarragona, is part of the musical duo Mamut and made *L'art de la fuga* (2009).

- **Kosmopolis 2011**
- **Finalista del IV Premi Roman Gubern de Cinema Assaig de la UAB 2011**

CONTACTE **piebarba@gmail.com +34 654453945**

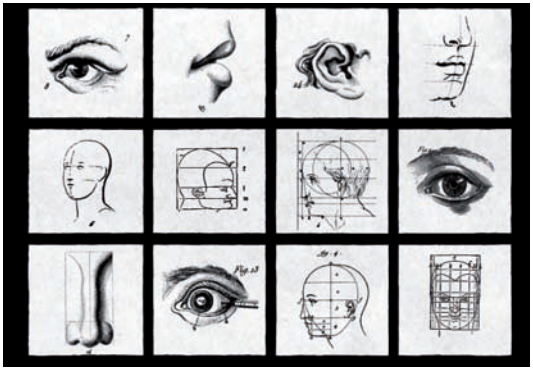

Balanços e Milkshakes

PAÍS **Brasil** ANY **2010** DURADA **10 min** IMATGE **COLOR** DIRECCIÓ **Erick Ricco, Fernando Mendes** PRODUCCIÓ **Fernanda Salgado** GUIÓ **Erick Ricco** FOTOGRAFIA **Erick Ricco** MUNTATGE **Erick Ricco, Fernando Mendes** ANIMACIÓ **Alessandro Pessoa, Elisa Rodrigues, Emerson Duarte, Erick Ricco, Fernando Mendes, Gulliver Vianei, Haron Gomes, Hozienne Reis, João Andrade, Letícia Albuquerque** MÚSICA **eocopo** ACTORS **Ana Clara Moreira, Paulo Kayser Maia, Bruno Miglioli Cunha** IDIOMA **Português**

Gronxadors i batuts

La història d'amor de dos nens recordada per un narrador. **Erick Ricco** i **Fernando Mendes** van néixer l'any 1985 a Belo Horizonte (Brasil). Es dediquen al vídeo, la música, la fotografía i les pel·lícules d'animació. Junts han fet *O Analista no Divã* (2005).

Columpios y batidos

La historia de amor de dos niños recordada por un narrador. **Erick Ricco** y **Fernando Mendes** nacieron en 1985 en Belo Horizonte (Brasil). Trabajan en vídeo, música, fotografía y películas de animación. Juntos han hecho *O Analista no Divã* (2005).

Swings and Milkshakes

A love experienced by two children is remembered by a narrator.
Erick Ricco (Belo Horizonte, 1985) and **Fernando Mendes** (Belo Horizonte, 1985) both work in video, music, photography and animation film. Together they made *O Analista no Divã* (2005).

- **Curtas Petrobrás Award - São Paulo International Short Film Festival 2010**
- **Festival Internacional de Cine de Valdivia 2010**
- **Festival de Cine de Guadalajara 2011**
- **Krakow Film Festival 2011**

CONTACTE **apiario@gmx.com +55 3132234816**

Belly

PAÍS **Regne Unit** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **7 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Julia Pott** PRODUCCIÓ **Royal College of Art** GUIÓ **Julia Pott** MUNTATGE **Julia Pott** ANIMACIÓ **Julia Pott** SO **Joseph Tate** ACTORS **Olivia Gurney-Randall, Joseph Tate, Cornelius Clarke, Robert Blythe** IDIOMA **Anglès**

Ventre
Òscar ja és major d'edat i ha d'experimentar el mal necessari de deixar alguna cosa enrere. Però encara ho sent a l'estómac.
Julia Pott treballa en animació i il·lustració a Londres. Es va graduar a la RCA l'any 2011 amb un màster d'animació.

Vientre
Óscar ya es mayor de edad y tiene que experimentar el mal necesario de dejar alguna cosa atrás. Pero todavía lo siente en el estómago.
Julia Pott trabaja en animación e ilustración en Londres. Se graduó en la RCA en 2011 con un máster de animación.

Belly
Oscar is coming of age and has to experience the necessary evil of leaving something behind. But he can still feel it in the pit of his stomach.
Julia Pott is an animator and illustrator working in London. She graduated from the RCA in 2011 with an MA in animation.

- **Hackney Film Festival 2011**
- **Nominee Conrad Awards 2011**

CONTACTE **jane.colling@rca.ac.uk +44 2075904512**

Canicule

PAÍS **Canadà** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **15 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Marie-Eve Juste, Felix Dufour-Laperriere** PRODUCCIÓ **Marie-Eve Juste, Felix Dufour-Laperriere** GUIÓ **Marie-Eve Juste, Felix Dufour-Laperriere** FOTOGRAFIA **Felix Dufour-Laperriere** MUNTATGE **Marie-Eve Juste, Felix Dufour-Laperriere** SO **Gabriel Dufour-Laperriere** ACTORS **Pierre-Édouard Alexandre, Colette Noël** IDIOMA **Francès**

Canícula
Un dia calorós en un barri obrer. Hi ha un problema en l'aire que fa que joves i grans prenguin els carrers.
Entre els films de **Félix Dufour-Laperrière** (Quebec, 1981), trobem *Rosa Rosa* (2008) i *M* (2009), tots dos projectats en anteriors edicions de *l'Alternativa*. **Marie-Éve Juste** treballa com a periodista i treballadora social i *Canicule* és el seu primer film.

Canícula
Un día caluroso en un barrio obrero. Hay un problema en el aire que hace que jóvenes y mayores tomen las calles.
Entre los films de **Félix Dufour-Laperrière** (Quebec, 1981), se encuentran *Rosa Rosa* (2008) y *M* (2009), ambos proyectados en ediciones anteriores de *l'Alternativa*. **Marie-Éve Juste** trabaja como periodista y trabajadora social y *Canicule* es su primer film.

Summer Day
A hot day in a working-class neighbourhood. There's trouble in the air as the young and old take to the streets.
Félix Dufour-Laperrière's (Quebec, 1981) films include *Rosa Rosa* (2008) and *M* (2009), both screened at previous editions of *l'Alternativa*. **Marie-Éve Juste** works as a journalist and social worker. *Canicule* is her first film.

- **Les Rendez-Vous du Cinéma Québécois 2011**

CONTACTE **felixdlap@yahoo.ca +1 5145216623**

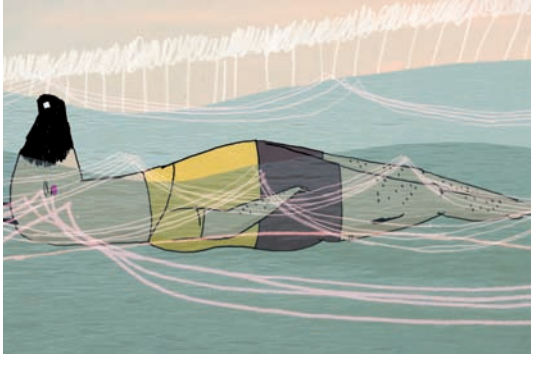

Il capo

PAÍS **Itàlia** ANY **2010** FORMAT **35 mm** DURADA **15 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Yuri Ancarani** PRODUCCIÓ **N.O. Gallery** GUIÓ **Yuri Ancarani** FOTOGRAFIA **Ugo Carlevaro** MUNTATGE **Yuri Ancarani** MÚSICA **Wang inc.** SO **Mirco Mencacci** ACTORS **Franco Barattini** IDIOMA **Sense diàlegs**

El cap

A les pedreres de marbre de Monte Bettogli, a Carrara, homes i màquines excaven la muntanya, dirigits com si fossin una orquestra.
Yuri Ancarani (Ravenna, 1972) és un artista plàstic, realitzador cinematogràfic i professor de la NABA de Milà i de l'Acadèmia de Belles Arts de Ravenna. Els seus treballs s'han projectat en festivals de cinema i en museus d'arreu del món.

El jefe

En las canteras de mármol de Monte Bettogli, en Carrara, hombres y máquinas excavan la montaña, dirigidos como si fueran una orquesta.
Yuri Ancarani (Rávena, 1972) es un artista plástico, realizador cinematográfico y profesor de la NABA de Milán y de la Academia de Bellas Artes de Rávena. Sus trabajos se han proyectado en festivales de cine y en museos de todo el mundo.

The Chief

In the marble quarries of Monte Bettogli, Carrara, men and machines dig the mountain, conducted as if it were an orchestra.
Yuri Ancarani (Ravenna, 1972) is a visual artist, filmmaker and lecturer in video art at the NABA in Milan and at the ABA in Ravenna. His work has been shown at film festivals and museums around the world.

- **Biennale di Venezia 2010**
- **Cinéma du Réel 2011**
- **Documentary Prize - New Horizons Film Festival 2011**
- **Sarajevo Film Festival 2011**

CONTACTE **info@yuriancarani.com +39 335206051**

Coming Attractions

PAÍS **Àustria** ANY **2010** FORMAT **35 mm** DURADA **25 min** IMATGE **BN** DIRECCIÓ **Peter Tscherkassky** PRODUCCIÓ **Peter Tscherkassky** MUNTATGE **Peter Tscherkassky, Eve Heller** SO **Dirk Schaefer** IDIOMA **Sense diàlegs**

Pròximes atraccions

Onze capítols que revisen les relacions entre els films publicitaris, els inicis del cinema i el cinema d'avantguarda.
Peter Tscherkassky (Viena, 1958) és membre fundador de sixpackfilm. Entre els seus films trobem *Outer Space* (1999) i *Instructions for a Light and Sound Machine* (2005), tots dos projectats a *l'Alternativa*.

Próximas atracciones

Once capítulos que revisan las relaciones entre los films publicitarios, los inicios del cine y el cine de vanguardia.
Peter Tscherkassky (Viena, 1958) es miembro fundador de sixpackfilm. Entre sus films encontramos *Outer Space* (1999) y *Instructions for a Light and Sound Machine* (2005), ambos proyectados en *l'Alternativa*.

Coming Attractions

Eleven chapters examining the relationships between advertising films, early cinema and avant-garde film.
Peter Tscherkassky (Vienna, 1958) is a founding member of sixpackfilm. His films include *Outer Space* (1999) and *Instructions for a Light and Sound Machine* (2005), both screened at *l'Alternativa*.

- **Orizzonti Award - Biennale di Venezia 2010**

CONTACTE **office@sixpackfilm.com +43 15260990**

Cross

PAÍS **França** ANY **2011** FORMAT **35 mm** DURADA **15 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Maryna Vroda** PRODUCCIÓ **Florence Keller** FOTOGRAFIA **Ivanov Volodumur** MUNTATGE **Thomas Marchand** IDIOMA **Rus**

Camp a través
Un noi es veu forçat a córrer, després corre per si sol i més tard mira com corre un altre.
Maryna Vroda (Kíev, 1982) es va graduar a la Universitat de Teatre, Cinematografia i Televisió de Kíev. Entre els seus curts trobem *Family Portrait* (2006) i *Dosch* (2007).

Campo a través
Un chico se ve forzado a correr, luego corre por sí mismo y después mira a otro correr.
Maryna Vroda (Kiev, 1982) se graduó en la Universidad de Teatro, Cinematografía y Televisión de Kiev. Entre sus cortos se encuentran *Family Portrait* (2006) y *Dosch* (2007).

Cross-country
First a boy is forced to run. Then he runs on his own. Then he watches another one run.
Maryna Vroda (Kiev, 1982) graduated from the University of Theatre, Cinematography and Television in Kiev. Her short films include *Family Portrait* (2006) and *Dosch* (2007).

- **Best Short Film - Cannes Film Festival 2011**
- **Sarajevo Film Festival 2011**

CONTACTE **contact@les3lignes.com +33 681230626**

Diane Wellington

PAÍS **França** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **16 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **Arnaud des Pallières** PRODUCCIÓ **Les Films Hatari** MUNTATGE **Arnaud des Pallières** MÚSICA **Martin Wheeler** SO **Jean Mallet** IDIOMA **Sense diàlegs**

Diane Wellington
Diane Wellington, desapareguda a Dakota del Sud l'any 1938 quan tenia quinze anys, acaba d'aparèixer.
Arnaud des Pallières (París, 1961) treballa en cinema i en televisió. Entre els seus aclamats films trobem *Drancy Avenir* (1997), *Portrait Incomplet de Gertrude Stein* (1999), *Parc* (2007) i *Poussières d'Amérique* (2011).

Diane Wellington
Diane Wellington, desaparecida en Dakota del Sur en 1938 a la edad de quince años, acaba de aparecer.
Arnaud des Pallières (París, 1961) trabaja en cine y en televisión. Entre sus aclamados films se encuentran *Drancy Avenir* (1997), *Portrait Incomplet de Gertrude Stein* (1999), *Parc* (2007) y *Poussières d'Amérique* (2011).

Diane Wellington
Diane Wellington disappeared in South Dakota in 1938 at the age of fifteen. She has just been found.
Arnaud des Pallières (Paris, 1961) works in film and television. His acclaimed films include *Drancy Avenir* (1997), *Portrait Incomplet de Gertrude Stein* (1999), *Parc* (2007) and *Poussières d'Amérique* (2011).

- **Biennale di Venezia 2010**
- **Audience Prize - Festival de Belfort 2010**
- **Mention Spéciale - Festival de Clermont Ferrand 2011**
- **Grand Prix - Indie Lisboa 2011**

CONTACTE **info@lesfilmshatari.com +33 140220140**

Dimanches

PAÍS **Bèlgica** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **16 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Valéry Rosier** PRODUCCIÓ **Nicolas Guiot** GUIÓ **Valéry Rosier** FOTOGRAFIA **Olivier Boonjing** MUNTATGE **Nicolas Rumpl** MÚSICA **Jurgen Biller** SO **Arnaud Calvar** IDIOMA **Sense diàlegs**

Diumenges

Una reflexió sobre els diumenges o com l'espècie humana s'enfronta al pas del temps. Aquest temps lliure que tantes ganes tenim d'omplir.
Valéry Rosier (Bèlgica, 1977) va estudiar cinema a l'IAD de Louvain-la-Nueve. Entre els seus films trobem *Yeti* (2005) i *Bonne nuit* (2008).

Domingos

Una reflexión sobre los domingos o cómo el género humano se enfrenta al paso del tiempo. Ese tiempo libre que tanto intentamos llenar.
Valéry Rosier (Bélgica, 1977) estudió cine en el IAD de Louvain-la-Nueve. Entre sus films encontramos *Yeti* (2005) y *Bonne nuit* (2008).

Sundays

A mediation on Sundays or how humankind faces the passage of time. That free time we are trying to fill at all costs.
Valéry Rosier (Belgium, 1977) studied film at the IAD in Luvain-la-Nueve. His other films include *Yeti* (2005) and *Bonne nuit* (2008).

- **Prix de la Communauté française - Festival du Court Métrage de Bruxelles 2011**
- **Prix Découverte - Semaine de la Critique, Festival de Cannes 2011**

CONTACTE **valery.rosier@gmail.com +32 475273030**

Dolls vs Dictators

PAÍS **Estats Units / Països Baixos** ANY **2011** FORMAT **16 mm** DURADA **11 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Martha Colburn** PRODUCCIÓ **Martha Colburn** GUIÓ **Martha Colburn** FOTOGRAFIA **Martha Colburn** MUNTATGE **Martha Colburn** ANIMACIÓ **Martha Colburn** IDIOMA **Sense diàlegs**

Nines contra dictadors

Les titelles fan servir els seus poders per desfer-se dels últims dictadors del món.
Martha Colburn (Baltimore, 1971) va estudiar a la Universitat d'Art de Baltimore i a la Rijksakademie d'Amsterdam. El seu film *Triumph of the Wild* (2009) va guanyar el premi al millor curtmetratge en la darrera edició de *l'Alternativa*.

Muñecas contra dictadores

Las marionetas usan sus poderes para deshacerse de los últimos dictadores del mundo.
Martha Colburn (Baltimore, 1971) estudió en la Universidad de Arte de Baltimore y en la Rijksakademie de Amsterdam. Su film *Triumph of the Wild* (2009) ganó el premio al mejor cortometraje en la pasada edición de *l'Alternativa*.

Dolls vs Dictators

Puppets use their powers to rid the world of the last remaining dictators.
Martha Colburn (Baltimore, 1971) studied at the Institute College of Art in Baltimore and attended the Rijksakademie in Amsterdam. Her film *Triumph of the Wild* (2009) won the Short Film Prize at the festival last year.

- **International Film Festival Rotterdam 2011**

CONTACTE **MartaJurkiewicz@eyefilm.nl +31 207582351**

Un'estate delle anime

PAÍS **Itàlia** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **10 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Sandro Lecca** PRODUCCIÓ **Sandro Lecca** FOTOGRAFIA **Sandro Lecca** MUNTATGE **Sandro Lecca** IDIOMA **Italià**

Un estiu de les ànimes
Sardenya, estiu de 2010. Un viatge per la mort, tot filmant cartells i obituaris.
Sandro Lecca (1948), sociòleg jubilat, és un realitzador de vídeo amateur.

Un verano de las almas
Cerdeña, verano de 2010. Un viaje por la muerte, filmando carteles y obituarios.
Sandro Lecca (1948), sociólogo jubilado, es un realizador de vídeo amateur.

A Summer of Souls
Sardinia, summer 2010. A journey amongst the dead, filming billposting and obituaries.
Sandro Lecca (1948) is a retired sociologist and an amateur videomaker.

- **Skepto International Film Festival 2011**

CONTACTE **sandro.lecca@fastwebnet.it +39 024049114**

Hleb dlia ptici

PAÍS **Rússia** ANY **2010** FORMAT **35 mm** DURADA **26 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **Aleksandra Strelyanaya** PRODUCCIÓ **Alexey Telnov** GUIÓ **Aleksandra Strelyanaya** FOTOGRAFIA **Aleksandr Demyanenko** MÚSICA **Aleksandr Laneev** SO **Aleksandr Laneev** IDIOMA **Rus**

Pa per a ocells
Escenes d'una vida, rodades en un poble desert a la tardor.
Aleksandra Strelyanaya (Sant Petersburg, 1978) es va graduar en Fotografia i en Producció Audiovisual a la Universitat de Cinema i Televisió de Sant Petersburg.

Pan para pájaros
Escenas de una vida, rodadas en un pueblo desierto en otoño.
Aleksandra Strelyanaya (San Petersburgo, 1978) se graduó en Fotografía y Producción Audiovisual en la Universidad de Cine y Televisión de San Petersburgo.

Bread For Bird
Scenes from a life, recorded in a deserted village in autumn.
Aleksandra Strelyanaya (Saint Petersburg, 1978) graduated in photography and filmmaking from the Saint Petersburg University of Film and Television.

- **Special Prize - Message to Man Film Festival 2010**
- **International Film Festival Rotterdam 2011**

CONTACTE **krukovkanal12@gmail.com +7 812714 5312**

How Life Tastes

PAÍS **Regne Unit** ANY **2011** DURADA **7 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Soyoung Hyun** PRODUCCIÓ **Royal College of Art** GUIÓ **Soyoung Hyun** MUNTATGE Soyoung Hyun ANIMACIÓ **Soyoung Hyun, Jing Li, Ying Ping Mak** SO **Tudor Petre** ACTORS **Yuna Shin** IDIOMA **Anglès**

El gust que té la vida
Un film sobre la incertesa personal, en paral·lel amb els esdeveniments que envolten el llançament espacial d'un satèl·lit coreà que es perd en òrbita.
Soyoung Hyun (Corea, 1984) va estudiar Disseny Hipermèdia a la Universitat Hansung, a Corea, i recentment s'ha graduat al Royal College of Art de Londres amb un màster en animació.

A qué sabe la vida
Un film sobre la incertidumbre personal, en paralelo con los acontecimientos que rodean el lanzamiento espacial de un satélite coreano que se pierde en órbita.
Soyoung Hyun (Corea, 1984) estudió Diseño Hipermedia en la Universidad Hansung, en Corea, y recientemente se graduó en el Royal College of Art de Londres con un máster en animación.

How Life Tastes
A film about personal doubt, paralleled with events surrounding a Korean space launch of a satelite which is lost in orbit.
Soyoung Hyun (Korea, 1984) studied hyper media design at Hansung University in Korea and recently graduated from the Royal College of Art in London with an MA in animation.

- **Seoul International Animation Festival 2011**

CONTACTE **jane.colling@rca.ac.uk +44 2075904512**

Jan Villa

PAÍS **Índia / Estats Units** ANY **2010** FORMAT **16 mm** DURADA **20 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **Natasha Mendonca** PRODUCCIÓ **Natasha Mendonca** FOTOGRAFIA **Natasha Mendonca** MUNTATGE **Natasha Mendonca** SO **Natasha Mendonca** IDIOMA **Sense diàlegs**

Jan Villa
Una sèrie d'imatges ens mostra Bombai després de les devastadores inundacions. El film explora les múltiples narratives de la ciutat que es creuen i xoquen.
Natasha Mendonca va estudiar a la Universitat St. Xavier de Bombai i a l'Institut de Belles Arts de Califòrnia. L'any 2003 va cofundar Larzish, el primer festival de cinema de sexualitat i de gènere de l'Índia.

Jan Villa
Una serie de imágenes nos muestra Bombay tras las devastadoras inundaciones. El film explora las múltiples narrativas de la ciudad que se cruzan y colisionan.
Natasha Mendonca estudió en la Universidad St. Xavier de Bombay y en el Instituto de Bellas Artes de California. En el año 2003 cofundó Larzish, el primer festival de cine de sexualidad y de género de la India.

Jan Villa
A tapestry of images that observes Mumbai after devastating floods and explores how multiple narratives of the city intersect and collide.
Natasha Mendonca studied at St Xavier's College in Mumbai and at the California Institute of the Arts. In 2003 she cofounded Larzish, India's first film and video festival on sexuality and gender.

- **Tiger Award - International Film Festival Rotterdam 2011**
- **Best Film - Ann Arbor Film Festival 2011**
- **VIDEOEX Experimental Film & Video Festival 2011**
- **Views from the Avant Garde New York Film Festival 2011**

CONTACTE **natasha.mendonca@gmail.com +1 6468843532**

Juku

PAÍS **Bolívia / Argentina** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **17 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Kiro Russo** PRODUCCIÓ **Univercidad del Cine** GUIÓ **Gilma Gonzales, Kiro Russo** FOTOGRAFIA **Pablo Paniagua** MUNTATGE **Pablo Paniagua, Mauricio Quiroga** MÚSICA **Carlos Gutierrez** SO **Gimbar Loco** ACTORS **Elias Paiba, Zavarias Condori, Humberto Fabrica, Efrain Garzon, Rene Mamani** IDIOMA **Castellà**

Juku
Al fons en les profunditats, un home es mou. Té una llàntia. Les pedres que es formen amb la seva llum van prenent la pantalla. Deu mil persones entren cada dia a l'interior de la mina Posokoni.
Kiro Russo (La Paz, 1984) va estudiar a la Universidad del Cine de Buenos Aires. *Enterprisse*, el seu primer curtmetratge, va participar a *l'Alternativa* l'any passat.

Juku
En el fondo en las profundidades, un hombre se mueve. Tiene una lámpara. Las piedras que se forman con su luz van tomando la pantalla. Diez mil personas entran diariamente en el interior de la mina Posokoni.
Kiro Russo (La Paz, 1984) estudió en la Universidad del Cine de Buenos Aires. *Enterprisse*, su primer cortometraje, participó en *l'Alternativa* el año pasado.

Juku
Deep down and even further down, a man moves. He has a lamp. The rocks formed by the light gradually take over the screen. Every day, 10,000 people enter the Posokoni hill mine.
Kiro Russo (La Paz, 1984) studied at the Film University in Buenos Aires. His first short, *Enterprisse*, was screened at *l'Alternativa* last year.

- **Festival Internacional de Curtas Metragens de Sao Paulo 2011**

CONTACTE **kirorusso@gmail.com +59 122413923**

Kalendar

PAÍS **Ucraïna** ANY **2010** FORMAT **16 mm** DURADA **9 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Naomi Uman** PRODUCCIÓ **Naomi Uman** IDIOMA **Sense diàlegs**

Calendari
Per tal d'aprendre una nova llengua, el realitzador estudia els mesos de l'any en ucraïnès.
Naomi Uman ha viscut durant els darrers cinc anys a l'Ucraïna rural. Entre els seus films trobem *Leche* (1998), *Mala Leche* (1998), *Removed* (1999), *Hand Eye Coordination* (2002) i *Unnamed Film* (2009), tots projectats en edicions anteriors de *l'Alternativa*.

Calendario
Tratando de aprender una nueva lengua, el realizador estudia los nombres de los meses del año en ucraniano.
Naomi Uman ha vivido, durante los últimos cinco años, en la Ucrania rural. Entre sus films se encuentran *Leche* (1998), *Mala Leche* (1998), *Removed* (1999), *Hand Eye Coordination* (2002) y *Unnamed Film* (2009), todos proyectados en ediciones anteriores de *l'Alternativa*.

Kalendar
Struggling to get to grips with a new language, the filmmaker learns the names of the months of the year in Ukranian.
Naomi Uman has lived for the last five years in a rural Ukrainian village. Her films include *Leche* (1998), *Mala leche* (1998), *Removed* (1999) *Hand-Eye Coordination* (2002) and *Unnamed Film* (2009), all screened at previous editions of *l'Alternativa*.

CONTACTE **naomiuman@yahoo.com**

LubaBen

PAÍS **França / Romania** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **29 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Eva Pervolovici** PRODUCCIÓ **Anita Draghici** GUIÓ **Eva Pervolovici** FOTOGRAFIA **Zara Popovici** MUNTATGE **Eva Pervolovici** SO **Filip Muresan, Felix Blume** IDIOMA **Anglès, francès**

LubaBen
Una trobada entre Luba, un immigrant bielorús, i Ben, un vagabund francès que viu al costat del llac Oblidat. Una història de viatges i llenguatges.
Eva Pervolovici (Romania) es va gradur amb el Màster de Belles Arts en Pràctica de Cinema Avançada per la Universitat Napier d'Edimburg. El seu primer projecte de llargmetratge, *Ileana*, està actualment en procés.

LubaBen
Un encuentro entre Luba, un inmigrante bielorruso, y Ben, un vagabundo francés que vive junto al lago Olvidado. Una historia de viajes y lenguajes.
Eva Pervolovici (Rumanía) se graduó con el Máster de Bellas Artes en Práctica de Cine Avanzada por la Universidad Napier de Edimburgo. Su primer proyecto de largometraje, *Ileana*, está actualmente en proceso.

LubaBen
An encounter between Luba, a Belarusian immigrant, and Ben, a French tramp who lives by the Forgotten Lake. A story of journeys and languages.
Eva Pervolovici (Romania) graduated with an MFA in Advance Film Practice from Edinburgh Napier University. Her first feature film project, *Ileana*, is currently in development.

- **International Film Festival Rotterdam 2011**
- **IndieLisboa 2011**

CONTACTE **anitadraghici@gmail.com +33 646454064**

Mercúrio

PAÍS **Portugal** ANY **2010** FORMAT **35 mm** DURADA **18 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Sandro Aguilar** PRODUCCIÓ **Luis Urbano, Sandro Aguilar / O Som e a Fúria** GUIÓ **Sandro Aguilar** FOTOGRAFIA **Rui Xavier** MUNTATGE **Sandro Aguilar** SO **Marco Leão, Tiago Matos** ACTORS **Isabel Abreu, Albano Jerónimo, Eduardo Aguilar** IDIOMA **Português**

Mercuri
A aquest ritme, ningú pertany a ningú, tot canvia davant dels nostres ulls. Una narració reproduïda amb gestos i reflexions minucioses.
Sandro Aguilar (1974) va estudiar cinema a l'Escola Superior de Teatre i Cinema de Lisboa. L'any 1998 va fundar la productora O Som e a Fúria. Entre els seus curts trobem *A zona* (2008).

Mercurio
A este ritmo, nadie pertenece a nadie, todo cambia ante nuestros ojos. Una narración reproducida con gestos y reflexiones minuciosas.
Sandro Aguilar (1974) estudió cine en la Escuela Superior de Teatro y Cine de Lisboa. En 1998 fundó la productora O Som e a Fúria. Entre sus cortos encontramos *A zona* (2008).

Mercury
At this pace, no-one belongs to anyone, everything changes before our eyes. Storytelling captured in minute gestures and reflections.
Sandro Aguilar (1974) studied film at the Escola Superior de Teatro e Cinema. In 1998 he set up the production company O Som e a Fúria. His short films include *A zona* (2008).

- **Mejor Corto - Festival de Cine de Gijón 2010**
- **Internacional Film Festival Rotterdam 2011**
- **BAFICI 2011**
- **Los Angeles Film Festival 2011**
- **Grand Prix - International Short Film Festival Oberhausen 2011**

CONTACTE **agencia@curtas.pt +351 252646683**

Mokhtar

PAÍS **Canadà** ANY **2010** FORMAT **S16 mm** DURADA **16 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Halima Ouardiri** PRODUCCIÓ **Halima Ouardiri / Eye Steel Film** GUIÓ **Halima Ouardiri** FOTOGRAFIA **Duraid Munajim** MUNTATGE **Hélène Girard** MÚSICA **Radwan Moumneh** SO **Bruno Pucella** IDIOMA **Anglès**

Mokhtar
Mokhtar explora mites i llegendes, mentre ens explica la història d'un jove d'un poblet llunyà del Marroc que adopta un mussol ferit.
Halima Ouardiri (Ginebra) es va graduar en Ciències Polítiques i en Producció Cinematogràfica a la Universitat de Concordia (Mont-real). *Mokhtar* és el seu debut com a directora.

Mokhtar
Mokhtar explora mitos y leyendas, mientras nos cuenta la historia de un joven de una aldea remota de Marruecos que adopta un búho herido.
Halima Ouardiri (Ginebra) se graduó en Ciencias Políticas y en Producción Cinematográfica en la Universidad de Concordia (Montreal). *Mokhtar* es su debut como directora.

Mokhtar
Mokhtar explores myths and legends while telling the story of a young boy in a remote Moroccan village who adopts an injured owl.
Halima Ouardiri (Geneva) graduated in political science and film production from Concordia University, Montreal. *Mokhtar* is her directing debut.

- **Festival du Nouveau Cinéma Montréal 2010**
- **Vancouver International Film Festival 2010**
- **Toronto International Film Festival 2010**
- **Berlinale 2011**

CONTACTE **halima@eyesteelfilm.com +1 5149374893**

Nespavanje ne ubija

PAÍS **Croàcia** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **9 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **Marko Mestrović** PRODUCCIÓ **Kreativni Sindikat, Zagreb Film** GUIÓ **Marko Mestrović** FOTOGRAFIA **Marko Mestrović** MUNTATGE **Marko Mestrović** ANIMACIÓ **Marko Mestrović** MÚSICA **Jessica Lurie, Abraham Gomez-Delgado** IDIOMA **Croat, anglès**

No dormir no et matarà
Què passa quan un somni pren el control de la realitat?
Marko Mestrović (1972) es va graduar en pintura el 1997 a l'Acadèmia de Belles Arts de Zagreb. El seus treballs s'han pogut veure tant en exposicions col·lectives com individuals. L'any 2000 comença a realitzar films d'animació.

No dormir no te matará
¿Qué pasa cuando un sueño toma el control de la realidad?
Marko Mestrović (1972) se graduó en pintura en la Academia de Bellas Artes de Zagreb en 1997. Su trabajo ha podido verse tanto en exposiciones individuales como colectivas. Comenzó a realizar films de animación en el año 2000.

No Sleep Won't Kill You
What happens when a dream takes control over reality?
Marko Mestrović (1972) graduated from the painting department of the Academy of Fine Arts in Zagreb in 1997. He has held numerous group and solo exhibitions, and began making animated films in 2000.

- **Festival International du Film d'Animation d'Annecy 2010**

CONTACTE **sanja.borcic@zagrebfilm.hr +385 14613 689**

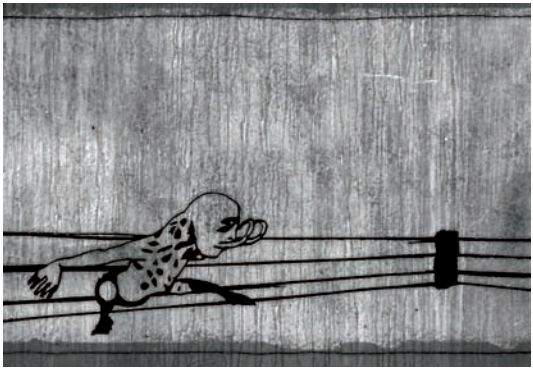

Oblidant a Nonot

PAÍS **Espanya** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **23 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Pablo García Pérez Lara** PRODUCCIÓ **Yolanda Olmos / Doble Banda** FOTOGRAFIA **Sandra Ortiz** MUNTATGE **Pablo García Pérez de Lara** SO **Verónica Font** ACTORS **Diana Ferre, Roso Folqué, Pepita Cedillo** IDIOMA **Català**

Oblidant a Nonot
Diana, una nena sorda de sis anys que acaba de perdre el seu gat Nonot, gaudeix de les petites sorpreses que li ofereix el dia a dia i pren consciència, també, del poc que l'escolta el món que l'envolta.
Pablo García (Barcelona, 1970) va estudiar fotografia, guió i cinema a Barcelona i a València. Entre els seus films trobem *Fuente Álamo, la caricia del tiempo* (2001) i *Bolboreta, mariposa, papallona* (2007), tots dos estrenats a Espanya.

Olvidando a Nonot
Diana, una niña sorda de seis años que acaba de perder a su gato Nonot, disfruta de las pequeñas sorpresas que le depara el día a día y toma conciencia, también, de lo poco que la escucha el mundo que la rodea.
Pablo García (Barcelona, 1970) estudió fotografía, guión y cine en Barcelona y en Valencia. Entre sus films se encuentran *Fuente Álamo, la caricia del tiempo* (2001) y *Bolboreta, mariposa, papallona* (2007), ambos estrenados en España.

Forgetting Nonot
Diana, a six-year-old deaf girl, has just lost her cat, Nonot. As she enjoys the little everyday surprises life brings, she gradually becomes aware of how little the world around her listens to her.
Pablo García (Barcelona, 1970) studied photography, screenwriting and film in Barcelona and Valencia. His films include *Fuente Alamo, la carcia del tiempo* (2001) and *Bolboreta, Mariposa, Papallona* (2007), both released in Spain.

CONTACTE **dist@marvinwayne.com +34 934863313**

Los orígenes del marketing (pieza pluma sobre asuntos pesados)

PAÍS **Espanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **6 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **León Siminiani** PRODUCCIÓ **León Siminiani** GUIÓ **León Siminiani** MUNTATGE **León Siminiani** IDIOMA **Castellà**

Els orígens del màrqueting (peça ploma sobre assumptes pesats)
Petit manual d'ús en el qual, a partir d'esbossos, es narra un guió, sempre dubitatiu, sobre Queen, l'Índia, el viatge en si i la construcció d'una idea.
Elías León Siminiani (Sant Sebastià, 1971) va estudiar Direcció de Cinema a la Universitat de Columbia. Entre els seus films trobem la sèrie d'assaigs *Key Concepts for the Modern World* i *El tránsito* (2009), projectats a *l'Alternativa*.

Los orígenes del marketing (pieza pluma sobre asuntos pesados)
Pequeño manual de uso en el que, a partir de esbozos, se narra un guión, siempre dubitativo, sobre Queen, la India, el viaje en sí y la construcción de una idea.
Elías León Siminiani (San Sebastián, 1971) estudió Dirección de Cine en la Universidad de Columbia. Entre sus films se encuentra la serie de ensayos *Key Concepts for the Modern World* y *El tránsito* (2009), proyectados en *l'Alternativa*.

The Origins of Marketing (A Featherweight Piece about Heavy Matters)
A handy manual which uses sketches to narrate a hesitant screenplay on Queen, India, the journey itself and the construction of an idea.
Elías León Siminiani (San Sebastián, 1971) studied film directing at Columbia University. His films include the essay series *Key Concepts for the Modern World* and *El tránsito* (2009), all screened at previous editions of *l'Alternativa*.

- **International Film Festival Rotterdam 2011**
- **International Short Film Festival Oberhausen 2011**

CONTACTE **info@hamacaonline.net +34 933033996**

Pandore

PAÍS **França** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **35 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Virgil Vernier** PRODUCCIÓ **Kazak Production** FOTOGRAFIA **Virgil Vernier, Ilan Klipper** MUNTATGE **Eulalie Korenfeld** IDIOMA **Francès**

Pandora
A París, a l'entrada d'una discoteca, un fisonomista treballa. Selecció de requisits i lluites pel poder. Un moment, un espai i una acció: dins o fora?
Virgil Vernier (París) té diversos films basats en els joves de París i dels barris perifèrics, entre els quals trobem *L'oiseau d'or* (2007) i *Flics* (2009). Actualment treballa en el seu primer llargmetratge: *Mercuriales*.

Pandora
En París, en la entrada de una discoteca, un fisonomista trabaja. Selección de requisitos y luchas por el poder. Un momento, un espacio y una acción: ¿dentro o fuera?
Virgil Vernier (París) tiene varios films basados en los jóvenes de París y de los barrios periféricos, entre los que se encuentran *L'oiseau d'or* (2007) y *Flics* (2009). Actualmente trabaja en su primer largometraje: *Mercuriales*.

Pandore
Paris, the entrance to a nightclub, a physiognomist at work. Selection criteria and power struggles. A time, a space and an action: in or out?
Virgil Vernier (Paris) has made a number of films related to young people in Paris and its suburbs, including *L'oiseau d'or* (2007) and *Flics* (2009). He is working on his first feature, *Mercuriales*.

- **FID Marseille 2010**

CONTACTE **contact@kazakproductions.fr +33 148243057**

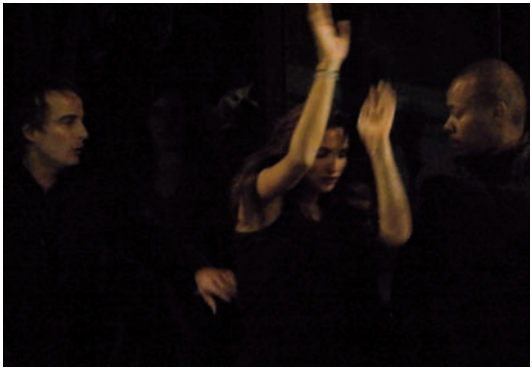

Schlaf

PAÍS **Suïssa** ANY **2010** FORMAT **35 mm** DURADA **4 min** IMATGE **BN** DIRECCIÓ **Claudius Gentinetta, Frank Braun** PRODUCCIÓ **Claudius Gentinetta** GUIÓ **Claudius Gentinetta** MUNTATGE **Marcel Ramsay** ANIMACIÓ **Claudius Gentinetta, Delia Hess** MÚSICA **La Paloma** SO **Peter Bräker** IDIOMA **Sense diàlegs**

Son
Respira fondo abans del darrer son. Una cançó de bressol per al silenciós descens.
Claudius Gentinetta va estudiar Disseny Gràfic i Animació a Lucerna, a Liverpool i a Kassel. Treballa com a dissenyador gràfic i d'animació freelance. **Frank Braun** és director de programació del cinema Riffraff de Zurich i el fundador de Fantoche, un festival d'animació de Baden.

Sueño
Respira hondo antes del último sueño. Una canción de cuna para el silencioso descenso.
Claudius Gentinetta estudió Diseño Gráfico y Animación en Lucerna, en Liverpool y en Kassel. Trabaja como diseñador gráfico y de animación freelance. **Frank Braun** es director de programación del cine Riffraff de Zurich y el fundador de Fantoche, un festival de animación de Baden.

Sleep
Full breath ahead into the final sleep. A lullaby for a silent decline.
Claudius Gentinetta studied graphic design and animation in Lucerne, Liverpool and Kassel. He works as a freelance graphic artist and animation designer. **Frank Braun** is programme director at the Riffraff cinema in Zurich, as well as the founder of Fantoche, an animation festival in Baden.

- **Festival du Court Métrage de Clermont-Ferrand 2011**
- **Festival de Film d'Animation d'Annecy 2011**
- **Hiroshima Animation Film Festival 2011**
- **Ann Arbour Film Festival 2011**

CONTACTE **mail@gentinettafilm.ch +41 442714455**

Stardust

PAÍS **Bèlgica** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **20 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Nicolas Provost** PRODUCCIÓ **Nicolas Provost** GUIÓ **Nicolas Provost** FOTOGRAFIA **Nicolas Provost** MUNTATGE **Nicolas Provost** SO **Nicolas Provost** IDIOMA **Anglès**

Pols d'estrelles
Rodada amb càmera oculta a Las Vegas, el film mostra com el dia a dia en l'ambigua capital del joc pot convertir-se en una excitant història policíaca.
Nicolas Provost és un artista plàstic que ha exposat arreu del món. *Papillon d'amour* (2003), *Bataille* (2003) i *Plot Point* (2008) són films projectats en passades edicions de *l'Alternativa*. Acaba de finalitzar el seu primer llargmetratge, *L'envahisseur* (2011).

Polvo de estrellas
Rodada con cámara oculta en Las Vegas, el film nos muestra como el día a día en la ambigua capital del juego puede convertirse en una excitante historia policiaca.
Nicolas Provost es un artista plástico cuyo trabajo ha podido verse por todo el mundo. *Papillon d'amour* (2003), *Bataille* (2003) y *Plot Point* (2008) son films proyectados en pasadas ediciones de *l'Alternativa*. Acaba de terminar su primer largometraje, *L'envahisseur* (2011).

Stardust
Using a hidden camera in Las Vegas, everyday life in the ambiguous gambling capital is turned into an exciting crime story.
Nicolas Provost is a visual artist whose work can be seen worldwide. *Papillon d'amour* (2003), *Bataille* (2003) and *Plot Point* (2008) were all screened at past editions of *l'Alternativa*. He has just made his debut feature, *L'envahisseur* (2011).

- **Biennale di Venezia 2010**
- **International Film Festival Rotterdam 2011**

CONTACTE **distribution@argosarts.org +32 22290003**

Tehran - Lost & Found

PAÍS **Àustria** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **15 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Ascan Breuer** PRODUCCIÓ **Ascan Breuer** GUIÓ **Ascan Breuer** FOTOGRAFIA **Ascan Breuer** MUNTATGE **Ascan Breuer** SO **Ascan Breuer** IDIOMA **Alemany**

Teheran. Objectes perduts
La cerca a la capital iraniana del rastre d'una família que va emigrar l'any 1979 abans de la revolució islàmica.
Ascan Breuer (Hamburg) va estudiar Sociologia i Psicologia a la Universitat de Viena i cinema a la Kunsthochschule für Medien de Colònia. El seu film *Paradise Later* (2010) es va projectar l'any passat a *l'Alternativa*.

Teherán. Objetos perdidos
La búsqueda en la capital iraní del rastro de una familia que emigró en 1979 antes de la revolución islámica.
Ascan Breuer (Hamburgo) estudió Sociología y Psicología en la Universidad de Viena y cine en la Kunsthochschule für Medien de Colonia. Su film *Paradise Later* (2010) se proyectó el año pasado en *l'Alternativa*.

Tehran - Lost & Found
A search for traces in the Iranian capital, which a family left in 1979 before the Islamic revolution.
Ascan Breuer (Hamburg) studied sociology and psychology at the University of Vienna and filmmaking at the Academy of Media Arts in Cologne. His film *Paradise Later* (2010) was screened at last year's festival.

- **Diagonale, Festival des Österreichischen Films 2011**

CONTACTE **office@sixpackfilm.com +43 15260990**

The External World

PAÍS **Alemanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **15 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **David O** PRODUCCIÓ **Henning Kamm, David O** GUIÓ **David O** ANIMACIÓ **Tobias von Burkersroda, Jim Levasseur, Max Stöhr, Amy Hay** MÚSICA **Bram Meindersma** SO **Bram Meindersma** IDIOMA **Anglès**

El món exterior

Un noi aprèn a tocar el piano en aquesta fosca reflexió sobre les preocupacions i les pors de la societat.
David O'Reilly (Kilkenny, 1985) és un artista establert a Los Angeles. El seu treball en animació 3D és conegut per la seva manca de convencions. Entre els seus films trobem *Octocat Adventures* (2008) i *Please Say Something* (2009).

El mundo exterior

Un chico aprende a tocar el piano en esta oscura reflexión sobre las preocupaciones y miedos de la sociedad.
David O'Reilly (Kilkenny, 1985) es un artista afincado en Los Ángeles. Su trabajo en animación 3D es conocido por su falta de convenciones. Entre sus films se encuentran *Octocat Adventures* (2008) y *Please Say Something* (2009).

The External World

A boy learns to play the piano in this darkly comic meditation on society's anxieties and fears.
David O'Reilly (Kilkenny, 1985) is a Los Angeles-based artist. His 3D animation work is noted for its disregard of conventions. Films include *Octocat Adventures* (2008) and *Please Say Something* (2009).

- **Biennale di Venezia 2010**
- **Prix Canal+ - Festival du Court Métrage de Clermont Ferrand 2011**
- **Animation Prize - Tampere Film Festival 2011**
- **Grand Prix – Intl. Festival of Animated Film Stuttgart 2011**

CONTACTE **mail@davidoreilly.com +49 30609812**

The Voice of God

PAÍS **Índia / Alemanya** ANY **2010** FORMAT **Super8 mm, S16 mm** DURADA **10 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Bernd Lützeler** PRODUCCIÓ **Bernd Lützeler** GUIÓ **Bernd Lützeler** FOTOGRAFIA **Bernd Lützeler** MUNTATGE **Bernd Lützeler** ANIMACIÓ **Satish C. Ajgaonkar** SO **Bernd Lützeler** ACTORS **Harish Bhimani** IDIOMA **Hindi**

La veu de Déu

Si Déu baixés a la terra i intentés viure a Bombai, probablement es convertiria en una veu en off d'èxit, prestant la seva veu a milers de pel·lícules hindús, documentals i films públics.
Bernd Lützeler (Düsseldorf, 1967) va estudiar Comunicació Audiovisual a la Universitat de les Arts de Berlín. Ara viu i treballa entre Berlín i Bombai. Entre els seus films trobem *True Love is Just Filmi* (2003).

La voz de Dios

Si Dios bajara a la tierra y tratara de vivir en Bombay, probablemente se convertiría en una voz en off de éxito, prestando su voz a miles de películas hindúes, documentales y films públicos.
Bernd Lützeler (Düsseldorf, 1967) estudió Comunicación Audiovisual en la Universidad de las Artes de Berlín. Ahora vive y trabaja entre Berlín y Bombay. Entre sus films se encuentra *True Love is Just Filmi* (2003).

The Voice of God

If God came down to earth and tried to earn a living in Mumbai, he would probably become a successful voice-over artist, lending his voice to thousands of Hindi movies, documentaries and public service films.
Bernd Lützeler (Düsseldorf, 1967) studied visual communication at Universität der Künste in Berlin. He now lives and works between Berlin and Mumbai. His films include *True Love is Just Filmi* (2003).

- **International Film Festival Rotterdam 2011**
- **IndieLisboa 2011**
- **Chicago Underground Film Festival 2011**

CONTACTE **philip@workscited.de +49 17624114830**

Unfinished Italy

PAÍS **Itàlia** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **32 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Benoit Felici** PRODUCCIÓ **Georg Zeller / Zelig Film** FOTOGRAFIA **Bastian Esser** MUNTATGE **Milena Hozknecht** SO **Philipp Griess** IDIOMA **Italià**

Itàlia inacabada

Una incursió en l'inacabat, l'estil arquitectònic més destacat d'Itàlia entre el final de la Segona Guerra Mundial i l'actualitat.

Benoit Felici (França, 1986) va marxar a Itàlia per buscar els seus origens. La seva passió pels documentals el va portar a l'escola de Documental, Televisió i Nous Mitjans ZeLIG de Bozen, on es va graduar amb el treball *Unfinished Italy*.

Italia inacabada

Una incursión en el inacabado, el estilo arquitectónico más destacado de Italia entre el final de la Segunda Guerra Mundial y la actualidad.

Benoit Felici (Francia, 1986) se fue a Italia en busca de sus orígenes. Su pasión por los documentales lo llevó a la Escuela de Documental, Televisión y Nuevos Medios ZeLIG de Bolzano, donde se graduó con el trabajo *Unfinished Italy*.

Unfinished Italy

A foray into the Unfinished, Italy's most prominent architectural style between the end of the Second World War and the present day.

Benoit Felici (France, 1986) went to Italy in search of his origins. A passion for documentary led him to ZeLIG Documentary Film School in Bozen, where he graduated with *Unfinished Italy*.

- **Winner Student Award - Premiers Plans, Anger 2011**
- **Festival du Court Métrage de Clermont Ferrand 2011**
- **Dokfest München 2011**

CONTACTE **zeller@zeligfilm.it +39 0471302028**

Wild Life

PAÍS **Canadà** ANY **2011** FORMAT **35 mm** DURADA **14 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Amanda Forbis, Wendy Tilby** PRODUCCIÓ **National Film Board of Canada** GUIÓ **Amanda Forbis, Wendy Tilby** ANIMACIÓ **Amanda Forbis, Wendy Tilby** MÚSICA **Judith Gruber-Stitzer** SO **Patrick Butler, Brent Planiden** ACTORS **Adam Blackwood, Luba Goy, Anthony Bekenn, Keith Dinicol** IDIOMA **Anglès**

Vida salvatge

Wild Life tracta de la bellesa de la plana agresta, de la fiblada de l'enyorança i de la bogeria de viure perillosament fora de context.

Amanda Forbis i **Wendy Tilby** van estudiar a la Universitat d'Art i Disseny Emily Carr de Vancouver. Van fer els seus propis treballs a la NFB abans de codirigir *When the Day Breaks* (1999), premiat com a millor curtmetratge a Cannes.

Vida salvaje

Wild Life trata de la belleza de la llanura agreste, de la punzada de la añoranza y de la locura de vivir peligrosamente fuera de contexto.

Amanda Forbis y **Wendy Tilby** estudiaron en la Universidad de Arte y Diseño Emily Carr de Vancouver. Hicieron sus propios trabajos en la NFB antes de codirigir *When the Day Breaks* (1999), premiado como mejor cortometraje en Cannes.

Wild Life

Wild Life is about the beauty of the untamed prairie, the pang of being homesick and the folly of living dangerously out of context.

Amanda Forbis and **Wendy Tilby** studied at the Emily Carr College of Art and Design in Vancouver. They made their own works with the NFB before codirecting *When the Day Breaks* (1999), which won Best Short Film at Cannes.

- **Calgary International Film Festival 2011**
- **Ottowa International Animation Film Festival 2011**
- **Atlantic Film Festival 2011**
- **LA Shorts Fest 2011**

CONTACTE **festivals@nfb.ca +51 42839133**

SECCIONS PARAL·LELES

SECCIONES PARALELAS

PARALLEL SECTIONS

TRANSLACIONS: CINEMA DOCUMENTAL INDEPENDENT A TURQUIA

TRASLACIONES: CINE DOCUMENTAL INDEPENDIENTE EN TURQUÍA

TRANSLATIONS: INDEPENDENT DOCUMENTARY FILM-MAKING IN TURKEY

Durant la darrera dècada, una generació de joves realitzadors està explorant a Turquia un cinema documental que ha contribuït a la construcció de renovats imaginaris políticament i socialment conscients. Es tracta de narratives de base col·laborativa, amb una dimensió crítica pel fet que interpel·len el context on s'inscriuen alhora que es posen al servei de les identitats fins fa poc silenciades o desplaçades. La pràctica audiovisual, així, ocupa aquí el lloc de la política i esdevé una eina d'emancipació, estretament vinculada a la producció alternativa de subjectivitat i de microcosmos socials.

Lluny de proposar una visió panoràmica del documental realitzat a Turquia, la intenció d'aquest programa és mostrar una seqüència de relats audiovisuals que ens apropen a una diversitat de formes de vida i conflictes, en espais i temps tan dispars com la ciutat i l'entorn rural, la fàbrica o l'espai domèstic. Així, les complexes relacions entre l'educació, la vida urbana, les condicions de treball, la memòria històrica col·lectiva, les qüestions de gènere, les migracions, les polítiques d'identitat i els moviments socials, es revelen temes fonamentals per poder visualitzar altres formes de coexistència social que reforcin el procés de democratització del país.

En definitiva, els set documentals aquí reunits, des de perspectives i gèneres ben diferents i no mancats de paradoxes, dibuixen realitats a partir del testimoni com a forma d'autorrepresentació, l'assaig visual, les estratègies pròpies del cinema directe i la docuficció, amb la finalitat de reflectir les diferents transformacions polítiques, socials i culturals experimentades al país, que han donat cos al trànsit d'una modernitat no resolta a una *trans*modernitat.

Montse Romaní
Comissària del programa

En la última década, una generación de jóvenes realizadores lleva explorando en Turquía un cine documental que ha contribuido a la construcción de renovados imaginarios política y socialmente conscientes. Se trata de narrativas de base colaborativa, con una dimensión crítica en tanto que interpelan al contexto en el que se inscriben al tiempo que se ponen al servicio de las identidades hasta hace poco silenciadas o desplazadas. La práctica audiovisual, por lo tanto, ocupa aquí el lugar de la política y deviene una herramienta de emancipación, estrechamente vinculada a la producción alternativa de subjetividad y de microcosmos sociales.

Lejos de proponer una visión panorámica del documental realizado en Turquía, la intención de este programa es mostrar una secuencia de relatos audiovisuales que nos acercan a una diversidad de modos de vida y conflictos, en espacios y tiempos tan dispares como la ciudad y el entorno rural, la fábrica o el espacio doméstico. De este modo, las complejas relaciones entre la educación, la vida urbana, las condiciones del trabajo, la memoria histórica colectiva, las cuestiones de género, las migraciones, las políticas de identidad y los movimientos sociales se revelan temas fundamentales para visualizar otras formas de coexistencia social que refuercen el proceso de democratización del país.

En definitiva, los siete documentales aquí reunidos, desde perspectivas y géneros bien distintos y no exentos de paradojas, tejen realidades a partir del testimonio como forma de autorepresentación, el ensayo visual, las estrategias propias del cine directo y la docuficción, con el fin de reflejar las distintas transformaciones políticas, sociales y culturales experimentadas en el país, que han dado cuerpo al tránsito de una modernidad no resuelta a una *trans*modernidad.

Montse Romaní
Comisaria del programa

Over the past decade a new generation of young filmmakers in Turkey has been exploring a form of documentary filmmaking that has created innovative visions with deep political and social roots. These collaborative narratives bring a critical approach to the context in which they take place and give a voice to people who until recently had no means of expressing their place or identity. Here, audiovisual work takes the place of politics to become a tool for emancipation closely tied to alternative ways of producing subjectivity and social microcosms.

Far from offering a panoramic vision of documentary filmmaking in Turkey, this programme aims to screen a series of audiovisual tales that open our eyes to a wide range of different ways of life and conflicts in very different spaces and times, such as the city and rural environment, factories and homes. The complex relationships between education, urban life, working conditions, collective historical memory, gender issues, migrations, identity politics and social movements are seen as key areas for visualising other forms of social coexistence to support the process of democratisation in the country.

These seven documentaries use very different and sometimes paradoxical perspectives to forge realities using first-person accounts as a form of self-representation, visual essays, and strategies from direct cinema and docufiction to reflect the different political, social and cultural changes the country has undergone and which have shaped a transition from an unfinished modernity to a *trans*modernity.

Montse Romaní
Programme Curator

Aquesta secció paral·lela es complementa i amplia amb la taula rodona *Istanbul: relats fora de camp*, que compta amb la participació de la cineasta Melisa Önel, el director Imre Azem i el periodista Ulus Atayurt.

Esta sección paralela se complementa y amplía con la mesa redonda *Estambul: relatos fuera de campo*, que cuenta con la participación de la cineasta Melisa Önel, el director Imre Azem y el periodista Ulus Atayurt.

This parallel section also includes the roundtable *Istanbul: Off-camera Tales*, with filmmaker Melisa Önel, director Imre Azem and journalist Ulus Atayurt.

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:

CASAMEDITERRANEO

TÜRKİYE CUMHURİYETİ BAŞKONSOLOSLUĞU

Oyun

PAÍS **Turquia** ANY **2005** FORMAT **Vídeo** DURADA **70 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Pelin Esmer** GUIÓ **Pelin Esmer** FOTOGRAFIA **Pelin Esmer** MUNTATGE **Pelin Esmer** MÚSICA **Mazlum Cimen** IDIOMA **Turc**

L'obra de teatre
Nou dones d'Arslankoy, un poble al sud de Turquia, treballen, discuteixen i creen l'obra de teatre *La protesta de les dones*, basada en les seves pròpies vides. Pel seu plantejament i singular tractament contranormatiu de les imatges estereotipades de les dones rurals, *Oyun* és considerat un film feminista de referència a Turquia.

La obra de teatro
Nueve mujeres de Arslankoy, un pueblo situado en el sur de Turquía, trabajan, discuten y crean la obra de teatro *La protesta de las mujeres*, basada en sus propias vidas. Por su planteamiento y singular tratamiento contranormativo de las imágenes que representan a las mujeres rurales, *Oyun* es considerado un film feminista de referencia en Turquía.

The Play
Nine women from the southern Turkish town of Arslankoy get together to talk, argue and write the play *The Women's Protest* based on their own lives. Thanks to its unique approach and groundbreaking use of images of rural women, *Oyun* is seen as a benchmark feminist film in Turkey.

Gündelikçi

PAÍS **Turquia** ANY **2006** FORMAT **Vídeo** DURADA **50 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Emel Çelebi** GUIÓ **Emel Çelebi, Necati Sönmez** FOTOGRAFIA **Fesih Alpagu, Memet Dalmaz, Necati Sönmez** MÚSICA **Burak Ekinil** IDIOMA **Turc**

Dona de fer feines
Coneixem realment l'experiència de les dones de fer feines? Què suposa netejar per a una altra persona? És la seva elecció o s'hi troben obligades per les circumstàncies? Quina és la seva procedència? Quines són les seves preocupacions, conflictes, hàbits de consum i expectatives de vida, en una societat eminentment patriarcal com la turca?

Mujer de la limpieza
¿Conocemos realmente la experiencia de las mujeres de la limpieza? ¿Qué supone limpiar para otra persona? ¿Es su elección o están obligadas por las circunstancias? ¿Cuál es su procedencia? ¿Cuáles son sus preocupaciones, conflictos, hábitos de consumo y expectativas de vida, en una sociedad eminentemente patriarcal como la turca?

Housekeeper
Do we really know what life is like for cleaning women? What does it mean to clean for someone else? Do they do so freely or are they forced to by circumstances? Where do they come from? What are their interests, conflicts, consumer habits and life expectancy in an eminently patriarchal society like Turkey?

Ben ve Nuri Bala

PAÍS **Turquia** ANY **2009** FORMAT **Vídeo** DURADA **42 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Melisa Önel** GUIÓ **Melisa Önel** FOTOGRAFIA **Melisa Önel** MUNTATGE **Melisa Önel** IDIOMA **Turc**

Jo i Nuri Bala
Retrat d'Esmeray, activista feminista i actriu d'origen kurd, que reflexiona sobre les dificultats que ha de suportar per la seva condició transsexual a Turquia. La pel·lícula es planteja com una recerca experiencial per entendre què produeix i defineix el gènere, en un país on la discriminació permanent per identitat de gènere i orientació sexual no aconsegueix obtenir protecció legal.

Yo y Nuri Bala
Retrato de Esmeray, activista feminista y actriz de origen kurdo, que reflexiona sobre las dificultades que debe sobrellevar por su condición transexual en Turquía. La película se plantea como una búsqueda experiencial para entender qué produce y define el género, en un país en el que la permanente discriminación por identidad de género y orientación sexual no consigue obtener protección legal.

Me and Nuri Bala
A portrait of Kurdish feminist activist and actress Esmeray that explores the difficulties of being a transsexual in Turkey. The film takes us on a journey to understand what produces and defines gender in a country where there is no legal protection against incessant discrimination on grounds of gender identity and sexual orientation.

Son Mevsim. Şavaklar

PAÍS **Turquia** ANY **2009** FORMAT **Vídeo** DURADA **90 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Kazim Öz** GUIÓ **Kazim Öz** FOTOGRAFIA **Kazim Öz** MUNTATGE **Kazim Öz** MÚSICA **Ardavan Kamkar, Abas Kemendi** IDIOMA **Kurd, turc**

La darrera estació: Shawaks
Film quasi sense diàlegs d'imatges altament poètiques que ens descobreixen un any de vida a la comunitat nòmada Shawak, que habita a l'est de Turquia. El realitzador kurd Kazim Öz explora els intersticis entre cinema documental i cinema etnogràfic, mitjançant un íntim i gens nostàlgic apropament a un grup de persones subjectes a una forma de vida que es debat davant la seva pròpia desaparició.

La última estación: Shawaks
Film sin apenas diálogos cuyas imágenes altamente poéticas nos descubren un año en la vida de la comunidad nómada Shawak, que habita en el este de Turquía. El realizador kurdo Kazim Öz explora los intersticios entre cine documental y cine etnográfico, mediante un íntimo y nada nostálgico acercamiento a un grupo de personas sujetas a una forma de vida que se debate ante su propia desaparición.

The Last Season: Shawaks
With stunningly poetic images and barely any dialogue, this film reveals a life in the nomad Shawak community in the east of Turkey. Kurdish filmmaker Kazim Öz explores the possibilities of documentary and ethnographic filmmaking by following an intimate and far from nostalgic approach to a group of people whose way of life is threatened with disappearance.

Ekümenopolis: Ucu Olmayan Şehir

PAÍS **Turquia / Alemanya** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **93 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Imre Azem** GUIÓ **Imre Azem** FOTOGRAFIA **Imre Azem** MUNTATGE **Eray Ilhan, Arzu Volkan** MÚSICA **Lari Dilmen, Nilüfer Ormanlı** IDIOMA **Turc**

Ecumenopolis: ciutat sense límits
Amb 15 milions d'habitants, Istanbul ha anat assolint competitivitat econòmica per convertir-se en el centre financer de la regió. Però l'impacte social i mediambiental dels plans de desenvolupament urbà i de requalificació de la ciutat han estat especialment agressius. *Ekümenopolis* ens situa davant els engranatges i actors subjacents rere aquest paisatge urbà i humà desregulat.

Ecumenopolis: ciudad sin límites
Con 15 millones de habitantes, Estambul ha ido alcanzando competitividad económica para convertirse en el centro financiero de la región. Pero el impacto social y medioambiental de los planes de desarrollo urbano y de recalificación de la ciudad han sido especialmente agresivos. *Ekümenopolis* nos sitúa frente a los engranajes y actores que subyacen tras ese paisaje urbano y humano desregulado.

Ecumenopolis: City Without Limits
With 15 million inhabitants, Istanbul's economic punch has made it the financial powerhouse in the region. But the city's urban development and zoning plans have had a pernicious social and environmental impact. *Ekümenopolis* reveals the mechanisms and actors behind this deregulated urban and human landscape.

2 Eylül Direnişi

PAÍS **Turquia** ANY **1977** FORMAT **Vídeo** DURADA **24 min** IMATGE **BN** DIRECCIÓ **Ishak Isitan / Cinema du Peuple collective** IDIOMA **Turc**

La resistència del 2 de setembre

El film constitueix un testimoni històric del procés d'eradicació dels assentaments de barraques a l'Istanbul dels anys setanta, una problemàtica que segueix present a la ciutat.

La resistencia del 2 de septiembre

El film constituye un testimonio histórico del proceso de erradicación de los asentamientos de chabolas en el Estambul de los años setenta, cuya problemática social sigue vigente en la ciudad.

The 2 September Resistance

This film gives an historical account of slum razing in 1970s Istanbul, a process whose social aftershocks can still be felt in the city today.

Aquest film es projectarà a Pantalla Hall.
Este film se proyectará en Pantalla Hall.
This film will be screened on the Hall Screen.

Selahattin'in İstanbul'u

PAÍS **Turquia** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **29 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Aysim Türkmen** GUIÓ **Aysim Türkmen** FOTOGRAFIA **Erdal Aktağ** MUNTATGE **Ayhan Ermürsel** MÚSICA **Sarp Özdemiroğlu** IDIOMA **Turc**

L'Istanbul de Selahattin

A través de Selahattin Özçivi, explorem els efectes forçats que sobre el barri històric de Sulukule, entre molts d'altres, han propiciat els plans de renovació urbana a Istanbul.

El Estambul de Selahattin

A través de Selahattin Özçivi, exploramos los efectos forzados que sobre el barrio histórico de Sulukule, entre muchos otros, han propiciado los planes de renovación urbana en Estambul.

Selahattin's Istanbul

Selahattin Özçivi reveals the impact of urban development plans on the historical Istanbul neighbourhood of Sulukule, amongst many others.

Aquest film es projectarà a Pantalla Hall.
Este film se proyectará en Pantalla Hall.
This film will be screened on the Hall Screen.

UN NARRADOR D'HISTÒRIES PATRICIO GUZMÁN

UN CONTADOR DE HISTORIAS PATRICIO GUZMÁN

STORYTELLER PATRICIO GUZMÁN

Patricio Guzmán, un dels actors protagonistes en la construcció de l'anomenat cinema xilè, porta tants anys fent cinema documental com impartint-ne classes amb sessions tan suggerents com: *El guió imaginari*, *Documental i democràcia, ¿un gènere excèntric?*, *Establir una definició indispensable més enllà de les fronteres difuses* i *La passió, la subjectivitat i la bona distància*.

Passió, subjectivitat i bona distància, tres ingredients bàsics dels quals s'alimenta l'ull de Patricio Guzmán. Passió per Xile, pels seus infinits mons estranys, extraviats i absents, pel seu dolor i per la seva reconstrucció democràtica, per la seva gent. Passió des de la qual treballar i narrar. Subjectivitat en la seva poètica visual, en la seva veu en primera persona, en aquells plans-haiku del quotidià més micro que, amb bona distància, acaben narrant-nos el món. Una distància que de vegades la sentim física –Guzmán és un documentalista xilè des de l'exili– i que sempre busca ser reflexiva i analítica; sempre profunda.

Patricio Guzmán és un autor temerari. El seu cinema explora, investiga contínuament. Per aquest motiu els seus treballs són igual de suggerents tant si parlen del trauma d'un país trencat per la dictadura com si ens narren la passió de l'autor pels contes de Jules Verne.

En el seu documental *Madrid* –un dels treballs que presentarem a Casa Amèrica Catalunya dins de la programació del festival–, Guzmán diu sobre la ciutat: "Hi ha un espai més misteriós que ens espera al fons del fons, allà ben lluny, a l'interior." Aquest és l'espai que busca i filma incansablement el cinema de Patricio Guzmán; el que ens està esperant al fons del fons, allà ben lluny, a l'interior. Espero que ens puguin acompanyar i que en gaudeixin.

Marta Nin i Camps
Directora de Cultura i Exposicions
Casa Amèrica Catalunya

Patricio Guzmán, uno de los actores protagónicos de la construcción del denominado cine chileno, lleva tantos años haciendo cine documental como impartiendo clases sobre ello con sugerentes sesiones como: *El guión imaginario*, *Documental y democracia, ¿un género excéntrico?*, *Establecer una definición indispensable más allá de las fronteras difusas* y *La pasión, la subjetividad y la buena distancia.*
Pasión, subjetividad y buena distancia, tres ingredientes básicos con los que se nutre el ojo de Patricio Guzmán. Pasión por Chile, por sus infinitos mundos extraños, extraviados y ausentes, por su dolor y por su reconstrucción democrática, por su gente. Pasión desde la que trabajar y narrar. Subjetividad en su poética visual, en su voz en primera persona, en esos planos-haiku del cotidiano más micro que, con la buena distancia, acaban por contarnos el mundo. Una distancia que a veces se siente física –Guzmán es un documentalista chileno desde el exilio– y que siempre busca ser reflexiva y analítica; siempre profunda.
Patricio Guzmán es un autor temerario. Su cine explora, investiga continuamente. Por este motivo sus trabajos son igual de sugerentes nos hablen del trauma de un país roto por la dictadura o narren la pasión del autor por los cuentos de Julio Verne.
En su documental *Madrid* –uno de los trabajos que presentaremos en Casa Amèrica Catalunya dentro de la programación del festival–, Guzmán dice sobre la ciudad: "Hay un espacio más misterioso que nos espera en el fondo del fondo, allá muy lejos, en el interior." Ese es el espacio que busca y filma incansablemente el cine de Patricio Guzmán, el que nos está esperando en el fondo del fondo, allá muy lejos, en el interior. Espero puedan acompañarnos y disfrutarlo.

Marta Nin i Camps
Directora de Cultura y Exposiciones
Casa Amèrica Catalunya

Patricio Guzmán, one of the stars of Chilean cinema, has been making documentaries for as long as he's been giving classes on them, including juicy sessions such as: *The imaginary screenplay // Documentary and democracy, an eccentric genre? // Knowing how to give an essential definition beyond blurred borders // Passion, subjectivity and the good distance.*
Passion, subjectivity and the good distance – three key ingredients to catch Patricio Guzmán's eye.
He's passionate about Chile, its infinite strange, lost, absent worlds, its pain and democratic reconstruction, its people. It's a passion that drives his work and narratives. Then there's his highly subjective, deep-rooted visual poetry, his first-person voice, those haiku shots of the tiniest everyday details. Shots that with a good distance can reveal the world. This distance can sometimes feel physical (Guzmán is a Chilean documentary filmmaker in exile) and always aims to be reflective and analytical. Always deep.
Patricio Guzmán is an audacious author. His films are constantly exploring, probing. His work is just as thought provoking when it talks about the trauma of a country broken by a dictatorship as when it brims with the author's passion for Jules Verne stories. In his documentary *Madrid*, to be screened at Casa Amèrica Catalunya as part of this year's *l'Alternativa*, Guzmán says the city has "a truly mysterious space awaiting us in the deepest depths, far, far away, inside".
This is the space Patricio Guzmán tirelessly seeks out and films – the space awaiting us, in the deepest depths, far, far away, inside. I hope you can join us and enjoy it.

Marta Nin i Camps
Head of Culture and Exhibitions
Casa Amèrica Catalunya

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:
100anys Casa Amèrica Catalunya
Máster Internacional de Escritura para televisión y cine

Patricio Guzmán

Patricio Guzmán (Xile, 1941) estudia cinema a Madrid i consagra la seva carrera al documental. Les seves obres són seleccionades i premiades als festivals internacionals. Destaquen, entre d'altres, pel·lícules com *La Batalla de Chile* o *El caso Pinochet*, aclamades internacionalment. Dóna conferències i imparteix seminaris. S'han escrit diversos llibres sobre el seu cinema. És fundador i director del Festival Documental de Santiago FIDOCS.

Patricio Guzmán (Chile, 1941) estudia cine en Madrid y consagra su carrera al documental. Sus obras son seleccionadas y premiadas en festivales internacionales. Destacan, entre otros, films como *La Batalla de Chile* o *El caso Pinochet*, aclamados internacionalmente. Ofrece conferencias e imparte seminarios y se han escrito varios libros sobre su cine. Es fundador y director del Festival Documental de Santiago FIDOCS.

Patricio Guzmán (Chile, 1941) studied film in Madrid and embarked on a career in documentary making. His films have been screened and picked up awards at festivals worldwide, including the internationally acclaimed *La batalla de Chile* and *El caso Pinochet*. He has given talks and seminars and written several books on his films. He set up and runs the Santiago Documentary Festival FIDOCS.

Filmografia / Filmografía / Filmography

- **El Primer Año 1971**
- **La Batalla de Chile I, II, III 1973-79**
- **México Precolombino 1985**
- **En Nombre de Dios 1986-87**
- **La Cruz del Sur 1992**
- **Pueblo en Vilo 1995**
- **Chile, La Memoria Obstinada 1996**
- **Isla de Robinson Crusoe 1999**
- **El caso Pinochet 2001**
- **Madrid 2002**
- **Salvador Allende 2004**
- **Mi Julio Verne 2005**
- **Nostalgia de la Luz 2005-2010**
- **Chile, una galaxia de problemas 2010**
- **Astrónomos de mi barrio 2010**
- **María Teresa y la enana marrón 2010**
- **Oscar Saa, el técnico de las estrellas 2010**
- **José Maza, el viajero del cielo 2010**

En negreta, films presentats a *l'Alternativa* 2011
En negrita, films presentados en *l'Alternativa* 2011
In bold, films screened at *l'Alternativa* 2011

Madrid

PAÍS **França** ANY **2002** FORMAT **Vídeo** DURADA **41 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Patricio Guzmán** GUIÓ **Patricio Guzmán** FOTOGRAFIA **Patricio Guzmán** MUNTATGE **Claudio Martínez** MÚSICA **Enrique Granados, Jorge Arriagada** IDIOMA **Castellà**

Madrid

"Vaig decidir rodar a Madrid perquè tinc una relació molt personal amb la ciutat. És com un antic amor... Amb Madrid he sentit passió, eufòria, després desamor, oblit i un nou apropament, que ha acabat en una tendra amistat..." Patricio Guzmán.

Madrid

"Elegí filmar en Madrid porque tengo una relación muy personal con la ciudad. Es como un viejo amor... Con Madrid he tenido una pasión, una euforia, más tarde un desamor, un olvido y un nuevo acercamiento, que se ha quedado en una tierna amistad..." Patricio Guzmán.

Madrid

"I decided to film in Madrid because I have a very personal relationship with the city. It's like an old flame... We've had passion, euphoria, falling out, forgetting and reconciliation that's led to a fond friendship ..." Patricio Guzmán.

- **FIDOCS 2002**

Mon Jules Verne

PAÍS **França** ANY **2005** FORMAT **Vídeo** DURADA **58 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Patricio Guzmán** GUIÓ **Patricio Guzmán** FOTOGRAFIA **Jacques Bouquin** MUNTATGE **Eva Feigeles** MÚSICA **Jorge Arraigada** SO **André Rigaut** IDIOMA **Francès**

El meu Jules Verne

"Com explicar el sentit de l'aventura de Jules Verne? Simplement buscant els exploradors actuals que fan els mateixos viatges que ell va imaginar fa un segle. Per posar un exemple, per *Viatge a la lluna* vaig filmar un astronauta que va viure 6 mesos a l'espai. D'aquesta manera, vaig anar coneixent a poc a poc el veritable esperit de Jules Verne, un explorador infatigable de les ciències". Patricio Guzmán

Mi Julio Verne

"¿Cómo explicar el sentido de la aventura de Julio Verne? Sencillamente buscando a los exploradores de hoy día que hacen los mismos viajes que él imaginó hace un siglo. Por ejemplo, para el *Viaje a la Luna* filmé a un astronauta que vivió 6 meses en el espacio. Así fui conociendo poco a poco el verdadero espíritu de Julio Verne, un explorador infatigable de las ciencias". Patricio Guzmán

My Jules Verne

"How can Jules Verne's sense of adventure be explained? Simply by looking for the explorers of today who make the same voyages he imagined a century ago. For example, for *A Trip to the Moon*, I filmed an astronaut who lived six months in space. In this way, I came to know the true spirit of Jules Verne, a tireless explorer of the sciences". Patricio Guzmán

- **BAFICI 2006**
- **Festival de Cinema Latinoamericano de São Paulo 2006**
- **FIDOCS 2006**

Nostalgia de la luz

PAÍS **França / Alemanya / Xile** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **90 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Patricio Guzmán** GUIÓ **Patricio Guzmán** FOTOGRAFIA **Katell Djian** MUNTATGE **Patricio Guzmán, Emmanuelle Joly** MÚSICA **Miranda & Tobar** SO **Freddy González** IDIOMA **Castellà, anglès**

Nostàlgia de la llum

Astrònoms de tot el món es reuneixen al desert d'Atacama a Xile, a 3.000 metres d'altura, per observar els estels. A baix, la sequedat del terra preserva intactes restes humanes: mòmies, exploradors, aventurers, indígenes, miners i ossos de presoners polítics de la dictadura. Mentre els astrònoms busquen la vida extraterrestre, un grup de dones busca els seus familiars.

Nostalgia de la luz

En Chile, a 3.000 metros de altura, astrónomos de todo el mundo se reúnen en el desierto de Atacama para observar las estrellas. Abajo, la sequedad del suelo preserva restos humanos intactos: momias, exploradores, aventureros, indígenas, mineros y osamentas de prisioneros políticos de la dictadura. Mientras los astrónomos buscan la vida extra terrestre, un grupo de mujeres busca a sus familiares.

Nostalgia for the Light

Astronauts from all over the world gather in the Atacama desert in Chile (3000 m above sea level) to watch the stars. Below, the dry earth preserves human remains intact: mommies, explorers, adventurers, natives, miners and skeletons of political prisoners from the dictatorship. Whilst the astronauts search for extraterrestrial life, a group of women look for their relatives.

- **Cannes 2010 Best European Documentary**
- **European Film Academy 2010 Audience Award**
- **Toronto 2010 Prix Age d'Or**
- **Bruxelles 2010 Mejor Documental**
- **Guadalajara 2011**

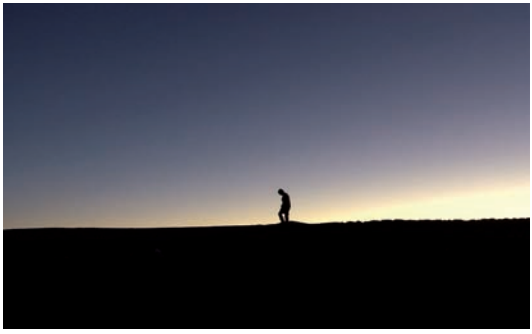

ALAIN CAVALIER

Cinéaste singulier, ou plutôt "filmeur", ainsi qu'il aime à se désigner, Alain Cavalier a marqué le cinéma français par son originalité. Désireux de filmer « au plus près de son expérience », il donne le jour à des œuvres sensibles et pleines d´humanité.
Abolir les frontières entre documentaire et fiction : tel est le dessein que s'est fixé, depuis *Martin et Léa* en 1978, jusqu´à *Pater* ovationné à Cannes cette année, un artiste qui a cessé de mettre en scène les acteurs d'une histoire, pour s'intéresser aux individus dans leur quotidien. Pour y arriver, il entreprend un travail d'épure, réduisant les moyens techniques à une simple caméra DV, se passant, le temps d'un long-métrage, de dialogues ou de scénarios.
C'est la sincérité de l'expression d'un visage, les imperfections d'un discours déconstruit, « comme dans la vie », qui font la beauté des films d'A. Cavalier. Cette rétrospective permettra dès lors au spectateur de suivre, derrière la caméra, cet explorateur de l'âme humaine.

Cineasta singular, o més aviat "filmador", tal i com li agrada definir-se, Alain Cavalier ha deixat empremta en el cinema francès amb la seva originalitat. Desitjós de filmar "el més a prop possible de la seva pròpia experiència", dóna vida a obres sensibles i plenes d'humanitat.
Abolir les fronteres entre documental i ficció: aquest és l'objectiu que s'ha marcat des de *Martin et Léa*, de 1978, i fins a *Pater*, ovacionada aquest mateix any al Festival de Cannes. Cavalier ha deixat de posar en escena els actors d'una història per fixar-se en els individus en la seva quotidianitat. Per aconseguir-ho, emprèn una labor de depuració en la qual redueix els mitjans tècnics a una senzilla càmera DV o s'oblida, quan es tracta d'un llargmetratge, dels diàlegs o de l'argument.
Són la sinceritat de l'expressió d'un rostre, les imperfeccions d'un discurs deconstruït, "com en la vida mateixa", el que constitueix la bellesa dels films d'Alain Cavalier.
Aquesta retrospectiva permetrà a l'espectador seguir, des de darrere de la càmera, aquest explorador de l'ànima humana.

Yannick Rascouët
Directeur de l'Institut Françaisde Barcelone
Director de l'Institut Francès de Barcelona

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:
INSTITUT FRANÇAIS

Cineasta singular, o "filmador", tal y como le gusta definirse, Alain Cavalier ha dejado huella en el cine francés por su originalidad. Deseoso de filmar "lo más cerca posible de su propia experiencia", da vida a obras sensibles y llenas de humanidad.
Revocar las fronteras entre documental y ficción: este es el objetivo que se ha marcado desde *Martin et Léa*, de 1978, y hasta *Pater*, ovacionada este mismo año en el Festival de Cannes. Cavalier ha dejado de poner en escena a los actores de una historia para fijarse en los individuos en su cotidianidad. Para conseguirlo, emprende una labor de depuración en la que reduce los medios técnicos a una simple cámara DV o deja de lado, cuando trabaja en un largometraje, los diálogos o el argumento.
Son la sinceridad de la expresión de un rostro, las imperfecciones de un discurso deconstruido, "como en la vida misma", lo que constituye la belleza de los films de Alain Cavalier.
Esta retrospectiva permitirá al espectador seguir, desde detrás de la cámara, a este explorador del alma humana.

A unique filmmaker, or "filmer" as he likes to call himself, Alain Cavalier has left his own distinctive mark on French cinema. Eager to film "his own experience as closely as possible", he creates films full of feeling and humanity.
Breaking down the dividing lines between documentary and fiction: this has been his goal from *Martin et Léa* (1978) to *Pater*, presented at Cannes this year to great acclaim. Cavalier doesn't stage actors to tell a story; he focuses on people's everyday life. He strips everything down to a simple DV camera and leaves aside scripts and plots when working on a feature film.
The beauty of Alain Cavalier's films lies in the emotions reflected in people's faces, the imperfect, broken threads of real life.
This retrospective will offer audiences the chance to gaze through the camera and follow this explorer of the soul.

Yannick Rascouët
Director del Instituto Francés de Barcelona
Director of the French Institute in Barcelona

Alain Cavalier

Alain Cavalier neix a Vendôme l'any 1931. Envoltat de cultura religiosa, busca la manera d'escapar-se'n i decideix, després de llicenciar-se en Història, dedicar-se al cinema. Comença els estudis a l'IDHEC (actualment, La Fémis) i estableix amistat amb Louis Malle, de qui esdevé assistent. "La història d'un cineasta es troba en els seus films" diria Cavalier. I, de fet, trobem en la seva obra la seva història personal, ja sigui quan evoca la mort de la seva companya, Irène Tunc, o la vida de la seva filla, l'actriu i realitzadora Camille de Casabianca. El 2010 es reconeix la trajectòria del cineasta amb el premi Marguerite Duras.

Alain Cavalier nace en Vendôme en 1931. Rodeado de cultura religiosa, trata de escapar de ella y decide, tras licenciarse en Historia, dedicarse al cine. Inicia sus estudios en el IDHEC (hoy, La Fémis) y entabla una buena amistad con Louis Malle, de quien sería asistente. "La historia de un cineasta se encuentra en sus films" dice Cavalier. Y es en su obra donde hallamos su historia personal, ya sea por ejemplo al citar la muerte de su compañera, Irène Tunc, o la vida de su hija, la actriz y realizadora Camille de Casabianca. En 2010, el premio Marguerite Duras reconoce el conjunto de su trayectoria como cineasta.

Alain Cavalier was born in Vendôme in 1931. He fled from a religious upbringing and after graduating in history chose a life in film. He studied at the IDHEC (today, La Fémis), struck up a friendship with Louis Malle and later worked as his assistant. In his own words, "the stories of filmmakers' lives are found in their films". And his films certainly tell his own personal story, be it the death of his partner, Irène Tunc, or the life of his daughter, the actress and director Camille de Casabianca. In 2010 he received the Marguerite Duras Award for lifetime achievement.

Filmografia / Filmografía / Filmography

- Un américain 1958
- Le combat dans l'île 1961
- L'insoumis 1964
- Mise à sac 1967
- La chamade 1968
- Le plein de super 1975
- Martin et Léa 1978
- **Ce répondeur ne prend pas de message** 1978
- Un étrange voyage 1981
- Lettre d'Alain Cavalier 1982
- Thérèse 1986
- 24 portraits (La matelassière, La fileuse, La trempeuse...) 1986-94
- Libera-Me 1993
- **La rencontre** 1996
- Georges de la Tour 1997
- Vies 2000
- René 2002
- **Le Filmeur** 2004
- Pierre Bonnard, le bonheur de peindre 2005
- **Huit récits express** 2006
- Lieux sains 2007
- Les braves 2008
- **Irène** 2008
- Pater 2011

En negreta, films presentats a *l'Alternativa* 2011
En negrita, films presentados en *l'Alternativa* 2011
In bold, films screened at *l'Alternativa* 2011

Ce répondeur ne prend pas de message

PAÍS **França** ANY **1978** FORMAT **Vídeo** DURADA **77 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Alain Cavalier** PRODUCCIÓ **Xavier Saint Macary** GUIÓ **Alain Cavalier** FOTOGRAFIA **Jean-François Robin** SO **Alain Lachassagne** IDIOMA **Francès**

Aquest contestador no admet missatges

Un home ha decidit tancar-se poc a poc en una habitació pintada de negre, pintada una vegada i una altra, potser per oblidar el món de l'agressió, el món exterior. El rodatge, sempre en una única presa, en només set dies i sense talls.

Este contestador no admite mensajes

Un hombre ha decidido encerrarse poco a poco en una habitación pintada de negro, pintada una y otra vez quizá para olvidar el mundo de la agresión, el mundo exterior. El rodaje, siempre en una única toma, en tan solo siete días y sin cortes.

This Answerphone Won't Take Messages

A man has decided to slowly shut himself away in a room painted black, painted black over and over again, perhaps to forget the world of aggression, the outside world. The film was shot in just seven days in a single take with no cuts.

La rencontre

PAÍS **França** ANY **1996** FORMAT **Vídeo** DURADA **75 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Alain Cavalier** PRODUCCIÓ **Les Films de l'Astrophore** GUIÓ **Alain Cavalier** FOTOGRAFIA **Alain Cavalier** SO **Florent Lavallée** IDIOMA **Francès**

L'encontre

Un cineasta coneix una dona. Amb petites pinzellades, va filmant amb la seva càmera instants de la seva vida en comú. Poc a poc, es va adonant que no està emmagatzemant records, sinó que està construint un film. Demana autorització a la dona per continuar. Després d'un any de rodatge, un muntatge de 75 minuts és a punt...

El encuentro

Un cineasta conoce a una mujer. Por medio de pequeñas pinceladas, va filmando con su cámara instantes de su vida en común. Lentamente va dándose cuenta de que no está almacenando recuerdos, sino que está construyendo un film. Le pide autorización a ella para continuar. Tras un año de rodaje, un montaje de 75 minutos ha quedado listo...

The Meeting

A filmmaker meets a woman. Delicately, he starts videoing moments of their life together. He slowly realises he's not storing memories, but making a film. He asks her permission to continue. After filming for a year, a 75-minute edit is ready...

Le Filmeur

PAÍS **França** ANY **2004** FORMAT **35 mm** DURADA **100 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Alain Cavalier** PRODUCCIÓ **Caméra One, Pyramide Productions** GUIÓ **Alain Cavalier** FOTOGRAFIA **Alain Cavalier** SO **Florent Lavallée** IDIOMA **Francès**

El filmador

El diari íntim del realitzador Alain Cavalier. Els primers plans del film van ser rodats el 1994; les darreres imatges, el 2005. Més de deu anys de vida en cent minuts de projecció.

El filmador

El diario íntimo filmado del realizador Alain Cavalier. Los primeros planos del film fueron rodados en 1994; las últimas imágenes son de 2005. Más de diez años de vida en cien minutos de proyección.

The Filmer

Alain Cavalier's personal film diary. The first shots were filmed in 1994; the last, in 2005. Over ten years of life in a hundred minutes on screen.

- **Prix de l'intimité**
- **Un Certain Regard**
- **Cannes 2005 Étoile d'Or du Documentaire**
- **Étoiles d'Or de la Presse du Cinéma Français 2006**

Huit récits express

PAÍS **França** ANY **2006** FORMAT **Vídeo** DURADA **46 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Alain Cavalier** PRODUCCIÓ **Les Films de l'Astrophore** GUIÓ **Alain Cavalier** IDIOMA **Francès**

Vuits relats exprés

Extretes del diari en vídeo d'Alain Cavalier, vuit històries curtes, d'entre dos i set minuts, capturades a l'atzar. Un animal, un indret, una llum... Històries de mirades. Un breu viatge de quaranta-sis minuts que inclou "La petite usine à trucage", "La danseuse est créole", "Chat du soir", "Bombe à raser", "La fille de brioche", "J'attends Joël", "Agonie d'un melon" i "Bec d'oiseau en Plexiglas".

Ocho relatos exprés

Extraídas del diario en vídeo de Alain Cavalier, ocho historias cortas, de entre dos y siete minutos, capturadas al azar. Un animal, un lugar, una luz... Historias de miradas. Un breve viaje de cuarenta y seis minutos que incluye "La petite usine à trucage", "La danseuse est créole", "Chat du soir", "Bombe à raser", "La fille de brioche", "J'attends Joël", "Agonie d'un melon" y "Bec d'oiseau en Plexiglas".

Eight Quick Stories

Taken from Alain Cavalier's video diary, these eight short stories – each between two and seven minutes long – were shot at random. An animal, place, play of light... Stories of visions. A 46-minute trip including "La petite usine à trucage", "La danseuse est créole", "Chat du soir", "Bombe à raser", "La fille de brioche", "J'attends Joël", "Agonie d'un melon" and "Bec d'oiseau en Plexiglas".

Irène

PAÍS **França** ANY **2008** FORMAT **35 mm** DURADA **85 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Alain Cavalier** PRODUCCIÓ **Michel Seydoux / Caméra One, Pyramide** GUIÓ **Alain Cavalier** FOTOGRAFIA **Alain Cavalier** IDIOMA **Francès**

Irène

Irène i el cineasta. Una relació intensa i, alhora, plena d'ombres. Irène desapareix. Queda un diari íntim retrobat anys més tard. Frescor, atracció, perill. Com fer-ne un film?

Irène

Irène y el cineasta. Una intensa relación, que también está repleta de sombras. Irène desaparece. Queda un diario íntimo reencontrado años después. Frescura, atracción, peligro. ¿Cómo hacer un film?

Irène

Irène and the filmmaker. An intense relationship also plagued with shadows. Irène disappears. Years later her personal diary is found. Sparks, attraction, danger... How to go about making a film?

- **Un Certain Regard - Cannes 2009**
- **Nominació - Prix Louis Delluc 2009**

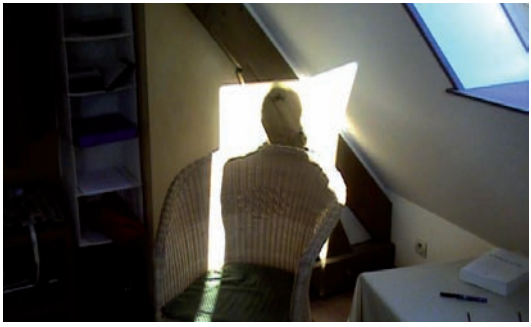

PANORAMA

La secció Panorama de l'Alternativa també es podria denominar "Indignats". No perquè contingui pel·lícules del recent fenomen social –que tant de bo no perdi força–, sinó perquè mostra obres recents que han accedit malament o no accediran als circuits d'exhibició tradicionals. Indignant. Films pràcticament inèdits que, d'altra banda, han obtingut el reconeixement dels espectadors que freqüenten els festivals cinematogràfics i de la crítica internacional. Xifres no oficials, però gens menyspreables. En definitiva, xifres; únic barem pel qual sembla moure's la nostra societat.

És meritori que *l'Alternativa* rescati aquestes propostes i possibiliti l'accés a nous formats abans que les filmoteques de l'Estat els ofereixin noves oportunitats.

Aquest any tindrem la possibilitat de comprovar el diàleg que s'estableix entre *Aita* i *Aita. Carta al hijo*. La iniciativa de presentar conjuntament les dues versions realitzades per **José María de Orbe** sorgeix del Festival de Buenos Aires i té continuïtat a *l'Alternativa*. Un fet no exclusiu, però inusual: com hem de revisar la feina ja feta?, com ens hem de tornar a plantejar la pel·lícula un cop acabada i estrenada?, quines noves ressonàncies ens pot oferir?

També comptarem amb el treball més recent de **María Zafra**. Les seves pel·lícules ens demostren que la durada no és cap instrument per mesurar l'interès i la qualitat d'una peça cinematogràfica. I, a més, tindrem una interessant representació del format curt: **Isabel Herguera**, **Albert Alcoz** i **Chus Domínguez**.

El temps és un altre dels convencionalismes cinematogràfics que ens podem qüestionar, com ja fan els nostres col·legues filipins. Si aquestes propostes tanmateix tenen tancat l'accés a les sales comercials, al menys fem ús del temps amb total llibertat.

I, per acabar, recullo una frase extreta d'un altre film coproduït amb el Brasil que podrem descobrir a *l'Alternativa*: "Ni naixem, ni morim. Només existim."

Lluís Miñarro

La sección Panorama de *l'Alternativa* también podría denominarse "Indignados". No porque contenga películas del reciente fenómeno social –cuya fuerza esperemos se mantenga–, sino porque muestra obras recientes que han accedido mal o no accederán a los circuitos de exhibición tradicionales. Indignante. Films prácticamente inéditos que, por otra parte, han obtenido el reconocimiento de los espectadores que frecuentan los festivales cinematográficos y de la crítica internacional. Cifras no oficiales, pero nada desdeñables. En definitiva, cifras; único baremo por el que parece moverse nuestra sociedad.
Es encomiable que *l'Alternativa* rescate estas propuestas y posibilite el acceso a nuevos formatos antes de que las filmotecas del Estado les ofrezcan nuevas oportunidades.
Este año podremos comprobar el diálogo que se establece entre *Aita* y *Aita. Carta al hijo*. La iniciativa de presentar conjuntamente las dos versiones realizadas por **José María de Orbe** surge del Festival de Buenos Aires y tiene continuidad en *l'Alternativa*. Algo no exclusivo, pero inusual: ¿cómo revisar el trabajo ya hecho?, ¿cómo volverse a plantear la película una vez acabada y estrenada?, ¿qué nuevas resonancias puede ofrecer?
También contaremos con el trabajo más reciente de **María Zafra**. Sus películas nos demuestran que la duración no es ningún instrumento para medir el interés y la calidad de una pieza cinematográfica. Y, además, tendremos una interesante representación del formato corto: **Isabel Herguera**, **Albert Alcoz** y **Chus Domínguez**.
El tiempo es otro de los convencionalismos cinematográficos a cuestionarse, como ya hacen nuestros colegas filipinos. Si igualmente estas propuestas tienen cerrado el acceso a las salas comerciales, al menos utilicemos el tiempo con total libertad.
Y, para terminar, recojo una frase extraída de otro film coproducido con Brasil a descubrir en *l'Alternativa*: "Ni nacemos, ni morimos. Sólo existimos."

Lluís Miñarro

The Panorama section at *l'Alternativa* could well have been called "Indignados". Not because it features films about the recent angry protests – a social phenomenon we hope keeps going strong – but because it contains recent films which have had or will have little or no chance of being screened on traditional circuits. A state of affairs that certainly makes me angry. Although practically unseen, these films have been acclaimed by festivalgoers and international critics alike. Unofficial figures, but impressive ones nonetheless. In short: figures. The only yardstick our society seems to value.
L'Alternativa is to be applauded for rescuing these films and opening up access to new formats, something which in turn should prod the country's film institutes into action.
This year we can compare and contrast **José María de Orbe's** *Aita* and *Aita. Letter to My Son*. The idea of screening both versions came from the Buenos Aires Festival and has been picked up again at *l'Alternativa*. We're lucky to have the chance to see something that doesn't happen that often: going back over work, rethinking a finished, screened film, exploring what new effects it might have.
This section also includes the latest work by **María Zafra**, whose films are proof that the length of a film offers no indication whatsoever of its quality or interest.
And there's an interesting representation of shorts: **Isabel Herguera**, **Albert Alcoz**, **Chus Domínguez**.
Time. Another filmmaking convention to be questioned, as our Filipino colleagues are already doing. If these films are denied access to mainstream cinemas, then at least let's use time completely freely.
To finish I've taken a phrase from another film coproduced with Brazil that we can discover at *l'Alternativa*: "We are neither born nor die. We simply exist".

Lluís Miñarro

Aita

PAÍS **Espanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **85 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **José María de Orbe** PRODUCCIÓ **Lluís Miñarro / Eddie Saeta** GUIÓ **José María de Orbe, Daniel V. Villamediana** FOTOGRAFIA **Jimmy Gimferrer** MUNTATGE **Cristóbal Fernández** SO **Eva Valiño, Alejandro Castillo, Ricard Casals** ACTORS **Luis Pescador, Mikel Goenaga** IDIOMA **Castellà, basc**

Aita
Una casa vella i deshabitada. El guarda que la cuida. El capellà del poble. Els espais, els sons, les llums i les ombres. El pas del temps. En els racons més ocults de la casa es revela una història a la vegada íntima i col·lectiva, com un fantasma dins de la ficció de la pel·lícula.
José Maria de Orbe (Sant Sebastià, 1958) va estudiar cinema a l'American Film Institute de Los Angeles, Califòrnia. Ha produït els films *Héctor* (1982), *Las horas del día* (2003) i *El brau blau* (2009). Ha dirigit curtmetratges, pel·lícules experimentals i els llargmetratges *La línea recta* (2007), *Aita* (2010) i *Aita. Carta al hijo* (2010). És creador de les instal·lacions artístiques *Ausencias* i *Salinas*.

Aita
An empty old house. The security guard. The town priest. Spaces, sounds, lights and shadows. The passage of time. The walls, nooks and crannies in the house all tell an intimate collective story.
José Maria de Orbe (San Sebastián, 1958) studied film at the American Film Institute in de Los Angeles. He produced *Héctor* (1982), *Las horas del día* (2003) and *El brau blau* (2009) and has directed shorts, experimental films and the feature films *La línea recta* (2007), *Aita* (2010) and *Aita. Carta al hijo* (2010). He also created the art installations *Ausencias* and *Salinas*.

Aita
Una vieja casa deshabitada. El guarda que la cuida. El cura del pueblo. Los espacios, los sonidos, las luces y las sombras. El paso del tiempo. En los rincones más ocultos de la casa se revela una historia a la vez íntima y colectiva como un fantasma dentro de la ficción de la película.
José Maria de Orbe (San Sebastián, 1958) estudió cine en el American Film Institute de Los ángeles, California. Ha producido los films *Héctor* (1982), *Las horas del día* (2003) y *El brau blau* (2009). Ha dirigido cortometrajes, películas experimentales y los largometrajes *La línea recta* (2007), *Aita* (2010) y *Aita. Carta al hijo* (2010). Es creador de las instalaciones artísticas *Ausencias* y *Salinas*.

- **Concha de Plata a la Mejor Fotografia San Sebastián 2010**
- **Puma de Plata a la Mejor Película - FICUNAM 2011**
- **Rotterdam 2011**
- **BAFICI 2011**
- **Karlovy Vary 2011**

Aita. Carta al hijo

PAÍS **Espanya** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **51 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **José María de Orbe** PRODUCCIÓ **Lluís Miñarro / Eddie Saeta** GUIÓ **José María de Orbe, Daniel V. Villamediana** FOTOGRAFIA **Jimmy Gimferrer** MUNTATGE **Cristóbal Fernández** SO **Eva Valiño, Alejandro Castillo, Ricard Casals** ACTORS **Luis Pescador, Mikel Goenaga** IDIOMA **Castellà, basc**

Aita. Carta al fill
Aita va néixer com a pel·lícula epistolar. Vaig rodar moltes escenes en què el guarda llegia unes cartes familiars autèntiques. Al final vaig descartar aquestes escenes, però quan em van suggerir d'incloure un dels muntatges previs com a material del DVD, vaig reescriure una carta de ficció i la vaig introduir en un muntatge més auster i a la vegada més essencial, que prescindia de tots els personatges excepte del guarda i de la casa.

Aita. Carta al hijo
Aita nació como una película epistolar. Rodé muchas escenas en las que el guarda leía unas cartas familiares auténticas. Al final descarté estas escenas, pero cuando me sugirieron incluir uno de los montajes previos como material del DVD, reescribí una carta de ficción y la introduje en un montaje más austero y a la vez más esencial, que prescindía de todos los personajes excepto del guarda y de la casa.

Aita. Letter to My Son
Aita was originally written as an epistolary film. I shot many scenes in which the security guard read real family letters. During the editing process I ruled out these scenes. When we came up with the idea of including one of the first cuts as DVD bonus material, I rewrote a fictional letter and included it in a rawer edit that cut out all the characters except the guard and the house.

• **BAFICI 2011**

Ámár

PAÍS **Espanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **8 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Isabel Herguera** GUIÓ **Isabel Herguera** FOTOGRAFIA **Eduardo Elosegi** MUNTATGE **Xabier Erkizia** MÚSICA **Xabier Erkizia** SO **Xabier Erkizia** IDIOMA **Castellà**

Ámár
Inés viatja a l'Índia per visitar el seu amic Ámár, que viu, des de fa anys, intern en un sanatori mental. Inés recorda els últims dies que van passar junts i la seva promesa de tornar.
Isabel Herguera (Sant Sebastià, 1961) va treballar en estudis d'animació als Estats Units. Ha dirigit la Mostra Internacional de Cinema d'Animació de Catalunya i imparteix classes d'animació a l'índia.

Ámár
Inés viaja a la India a visitar a su amigo Ámár, que vive desde hace años internado en un sanatorio mental. Inés recuerda los últimos días que pasaron juntos y su promesa de regresar.
Isabel Herguera (San Sebastián, 1961) trabajó en estudios de animación en Estados Unidos. Ha dirigido la Muestra Internacional de Cine de Animación de Cataluña e imparte clases de animación en la India.

Ámár
Inés travels to India to visit her fiend Ámár, who has spent the last few years in a psychiatric hospital. Inés reminisces about their final days together and her promise to return.
Isabel Herguera (San Sebastián, 1961) worked in animation studios in the United States. She ran the International Animation Festival of Catalonia and teaches animation in India.

El recolector de recuerdos

PAÍS **Espanya** ANY **2011** FORMAT **S8 mm, 8 mm** DURADA **17 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **María Zafra** PRODUCCIÓ **María Zafra** GUIÓ **María Zafra** FOTOGRAFIA **María Zafra** MUNTATGE **María Zafra** SO **María Zafra** IDIOMA **Castellà**

El recol·lector de records
"A partir dels records acumulats pel meu avi, dels seus registres visuals i sonors, exploro la construcció de la ficció familiar".
María Zafra (Còrdova, 1978), llicenciada en Sociologia, està especialitzada en cinema documental. Treballa com a muntadora i com a programadora en diversos festivals de cinema.

El recolector de recuerdos
"A partir de los recuerdos acumulados por mi abuelo, de sus registros visuales y sonoros, exploro la construcción de la ficción familiar".
María Zafra (Córdoba, 1978), licenciada en Sociología, está especializada en cine documental. Trabaja como montadora y como programadora en varios festivales de cine.

The Memory Gatherer
"I take my grandfather's gathered memories, his visual and sound recordings, to explore the construction of family fiction".
María Zafra (Córdoba, 1978) graduated in sociology and specialises in documentary filmmaking. She works as an editor and programmer for several film festivals.

- **Documenta 2011**
- **Mostra Internacional de Films de Dones 2011**

Memorias, norias y fábricas de lejía

PAÍS **Espanya** ANY **2011** FORMAT **S8 mm, 8 mm, vídeo** DURADA **17 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **María Zafra** PRODUCCIÓ **María Zafra** GUIÓ **María Zafra** FOTOGRAFIA **María Zafra** MUNTATGE **María Zafra** SO **María Zafra** IDIOMA **Castellà**

Memòries, nòries i fàbriques de lleixiu

En aquest film, les imatges de felicitat, les úniques que permet el cinema domèstic, s'enfronten a una narració oral sobre la migració dels pagesos andalusos als centres industrials de Catalunya.

Memorias, norias y fábricas de lejía

En este film, las imágenes de felicidad, las únicas que permite el cine doméstico, se enfrentan a una narración oral sobre la migración de los campesinos andaluces a los centros industriales de Cataluña.

Memories, Big Wheels and Bleach Factories

This film contrasts happy scenes – the only ones allowed in home movies – with a voiceover about the migration of rural Andalusians to the industrial powerhouses of Catalonia.

- **Ovni 2011**
- **Documenta 2011**
- **Mostra Internacional de Films de Dones 2011**
- **Alcances 2011**
- **Festival de Cine Español de Toulouse 2011**

Notas de lo efímero

PAÍS **Espanya** ANY **2011** FORMAT **Vídeo** DURADA **28 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Chus Domínguez** PRODUCCIÓ **INAAC / Festival Punto de Vista (Proyecto X Films 2010)** GUIÓ **Chus Domínguez** FOTOGRAFIA **Chus Domínguez** MUNTATGE **Chus Domínguez** SO **Chus Domínguez** IDIOMA **Castellà**

Notes de l'efímer

Quadern de notes del realitzador sobre la seva estada a la pensió Eslava (Pamplona), filmat tal com es viu: sense tornar enrere, assumint els errors, abocant-se a vides fugisseres que vénen i se'n van.
Chus Domínguez és un realitzador audiovisual que treballa amb elements que provenen directament de la realitat, per construir, a partir d'ells, narratives que es troben entre el documental, l'experimentació i la poesia.

Notas de lo efímero

Cuaderno de notas del realizador sobre su estancia en la pensión Eslava (Pamplona), filmado como se vive: sin volver atrás, asumiendo los errores, asomándose a vidas fugaces que llegan y se van.
Chus Domínguez es un realizador audiovisual que trabaja con elementos provenientes directamente de la realidad, para construir, a partir de ellos, narrativas que se encuentran entre el documental, la experimentación y la poesía.

Notes on the Ephemeral

The author's notes on his stay at the Eslava hotel in Pamplona is filmed like life itself: no going back, accepting mistakes and glimpsing fleeting lives that appear and then vanish.
Chus Domínguez is a filmmaker who takes material from real life to create narratives that weave together documentary, experimentation and poetry.

- **Ganador del Proyecto X FILMS**
- **Punto de Vista 2011**
- **BAFICI 2011**
- **Huesca 2011**

Weird War

PAÍS **Espanya** ANY **2011** FORMAT **S8 mm** DURADA **9 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **Albert Alcoz** PRODUCCIÓ **Albert Alcoz** MUNTATGE **Albert Alcoz**

Weird War
Weird War és una pel·lícula del gènere de *found footage* que utilitza un documental filmat en Super 8 de la Segona Guerra Mundial. A través de tècniques pròpies del cinema sense càmera se'ns mostra l'absurditat de la guerra.
Albert Alcoz (Barcelona, 1979) realitza pel·lícules en Super 8 mm i 16 mm. Entre els seus films trobem *Forth and Back and Forth*, *NIF FIN* (2007), *Aterganiv*, *NYC SYNC* (2008) i *Home Movie Holes* (2009).

Weird War
Weird War es una película del género de *found footage* que utiliza un documental filmado en Super 8 de la Segunda Guerra Mundial. Mediante técnicas propias del cine sin cámara se desvela el sinsentido de la guerra.
Albert Alcoz (Barcelona, 1979) realiza películas en Super 8 mm y 16 mm. Entre sus títulos destacan *Forth and Back and Forth*, *NIF FIN* (2007), *Aterganiv*, *NYC SYNC* (2008) y *Home Movie Holes* (2009).

Weird War
Weird War is a film of found footage from a Super 8 documentary about the Second World War. The absurdity of war is exposed through camera-less filmmaking techniques.
Albert Alcoz (Barcelona, 1979) makes Super 8 and 16 mm films, including *Forth and Back and Forth*, *NIF FIN* (2007), *Aterganiv*, *NYC SYNC* (2008) and *Home Movie Holes* (2009).

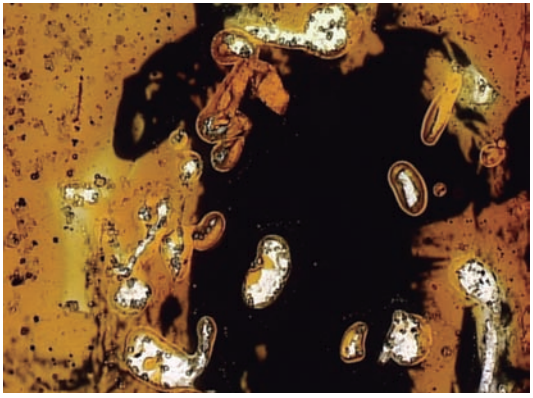

MIRADES DEL SUD. DOCUMENTAL ARGENTÍ

MIRADAS DEL SUR. DOCUMENTAL ARGENTINO

VISIONS FROM THE SOUTH: ARGENTINEAN DOCUMENTARY

Cine Ojo i la mirada documental

Amb una producció quantitativament i qualitativament important, que inclou també, en els darrers anys, algunes incursions en la ficció, Cine Ojo aconsegueix erigir-se com una productora pionera del cinema documental a l'Argentina.
Amb el desig d'inscriure's en determinades utopies, Cine Ojo ha anat construint la seva obra en contra de models establerts, en condicions de producció adverses, en un context de creació caracteritzat per un treball força solitari, especialment durant els primers anys després de la dictadura, adoptant des d'aleshores un paper protagonista que explora nous límits narratius, difon autors desconeguts i insisteix amb tossuderia en la importància de generar un espai de difusió i d'exhibició per al cinema anomenat "documental".
Un balanç ràpid serveix per afirmar que el destacat nombre de films realitzats per aquesta productora des de finals dels anys 90 fins avui no és casual. Testimonia un cinema que s'interessa per la interrogació dels límits del llenguatge, la indagació sobre la importància de la construcció de la mirada i per la creació d'un espectador que desitgi aventurar-se en els riscos que comporta no només interrogar el món sinó participar-hi.
La discussió al voltant de la posició d'allò polític en les noves escriptures de la realitat va acompanyada de la seva emergència. Per a alguns, és un cinema que es constitueix com una arma de supervivència i, per tant, d'intervenció política; per a altres, és un cinema que ha subjectivitzat l'anàlisi del món històric, desplaçant la posició de la veritat. Ni una cosa ni l'altra, sinó les dues. Cine Ojo ha explorat al llarg de més de dues dècades la idea del cinema com a intervenció política i ha postulat que allò polític és també resultat i expressió d'una mirada subjectiva. És per això que gran part de l'obra de Cine Ojo s'inscriu en aquesta línia que vincula compromís temàtic amb recerca formal.

Marcelo Céspedes
Productor
Cine Ojo, Argentina

Cine Ojo y la mirada documental

Con una producción cuantitativa y cualitativamente importante, que incluye en los últimos años algunas incursiones en la ficción, Cine Ojo logra erigirse como una productora pionera del cine documental en Argentina.
Intentando ser parte de ciertas utopías, Cine Ojo fue construyendo su obra en contra de cánones establecidos, en condiciones de producción adversas, en un contexto de creación caracterizado por un trabajo bastante solitario, sobre todo en los primeros años después de la dictadura, tomando desde entonces un rol protagónico explorando nuevos límites narrativos, difundiendo autores desconocidos, insistiendo tercamente en la importancia de generar un espacio de difusión y de exhibición para el cine llamado "documental".
Un apresurado balance serviría para decir que el importante número de films realizados por esta productora desde finales de los 90 hasta hoy no es casual. Da cuenta de un cine que se interesa por una interrogación acerca de los límites del lenguaje, una indagación sobre la importancia de la construcción de la mirada y la creación de un espectador que desee aventurarse en los riesgos que conlleva no sólo interrogar el mundo sino participar en él.
La discusión acerca del lugar político de las nuevas escrituras de lo real va de la mano de su emergencia. Para algunos es un cine que se constituye como un arma de supervivencia y por ende de intervención política; para otros, es un cine que ha subjetivizado el análisis del mundo histórico, desplazando el lugar de la verdad.
Ni lo uno ni lo otro: los dos. Cine Ojo ha explorado por más de dos décadas la idea del cine como intervención política postulando que lo político es también resultado y expresión de una mirada subjetiva. Y es por eso que gran parte de la obra de Cine Ojo se inscribe en esta línea que vincula compromiso temático con una búsqueda formal.

Marcelo Céspedes
Productor
Cine Ojo, Argentina

Cine Ojo and documentary visions

Thanks to its impressive output, both quantitatively and qualitatively, including recent forays into the world of fiction, Cine Ojo has made a name for itself as a pioneering production company for documentary filmmaking in Argentina.
Driven by a desire to form part of certain utopias, Cine Ojo began by creating work outside established canons in adverse production conditions in a creative context characterised by largely solitary work, especially in the early years following the dictatorship. Ever since, it has played a key role in pushing new narrative boundaries, promoting unknown authors, tenaciously championing the importance of creating a space for promoting and screening documentary films.
It is no coincidence that Cine Ojo has seen a boom in film production since the late 1990s. It is driven by filmmakers eager to probe the limits of language, explore how visions and perspectives are constructed and help foster spectators willing to take the risk of not only questioning the world, but also playing an active role in it.
Debate has raged on the political place for these new descriptions of reality ever since they first appeared. For some, these films are a weapon in the struggle for survival and are therefore tools for political action; for others, they have subjectivised analysis of the historical world and shifted the place of truth.
Neither one nor the other, but both. For over two decades, Cine Ojo has explored the idea of filmmaking as political action by suggesting that the political side is also the result and expression of a subjective vision. As a result, much of Cine Ojo's work follows this approach linking committed subject matter with different forms of expression.

Marcelo Céspedes
Producer
Cine Ojo, Argentina

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:
100anys Casa Amèrica Catalunya

Fotografías

PAÍS **Argentina** ANY **2007** FORMAT **Vídeo** DURADA **105 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Andrés Di Tella** GUIÓ **Andrés Di Tella** FOTOGRAFIA **Victor Kino Gonzalez** MUNTATGE **Alejandra Almirón** SO **Lena Esquenazi** ACTORS **Mayra Bonard** IDIOMA **Castellà**

Fotografies
Un assaig personal del director sobre la seva mare basat en una caixa de fotografies. Una investigació documental, un viatge al passat i també un viatge real des de l'Argentina cap a la Índia, el lloc on ella va néixer i que sempre va voler oblidar. Revelant els misteris de la seva mare, en una sèrie d'encontres amb personatges sorprenents es descobreix alguna cosa més: la pròpia identitat oculta del director.

Fotografías
Un ensayo personal del director sobre su madre basado en una caja de fotografías. Una investigación documental, un viaje al pasado y también un viaje real desde Argentina hacia la India, el lugar donde ella nació y que siempre quiso olvidar. Desvelando los misterios de su madre, en una serie de encuentros con personajes sorprendentes, se revela algo más: la propia identidad oculta del director.

Photographs
A personal essay on the director's mother based on a box of photographs. This documentary delves into the past and explores present-day Argentina and India, her country of birth which she always wanted to forget. Through a series of encounters with some surprising characters, the director strips away the mystery surrounding his mother and also reveals something else: his own hidden identity.

- **Biznaga de Plata Mejor Documental - Festival de Málaga 2007**
- **É Tudo Verdade / It's All True 2007**
- **BAFICI 2007**
- **LatinBeat 2007**

Pulqui, un instante en la patria de la felicidad

PAÍS **Argentina** ANY **2007** FORMAT **Vídeo** DURADA **85 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Alejandro Fernández Mouján** GUIÓ **Alejandro Fernández Mouján** FOTOGRAFIA **Alejandro Fernández Mouján** MUNTATGE **Alejandro Fernández Mouján** SO **Jésica Suárez** ACTORS **Daniel Santoro, Miguel Biancuzzo** IDIOMA **Castellà**

Pulqui, un instant a la pàtria de la felicitat
El Pulqui va ser el primer avió a reacció dissenyat i construït totalment a Argentina durant el govern de Perón (1951). El 1955, un cop militar enderroca Perón i aquest projecte defalleix juntament amb l'esperança d'un país diferent. El 2005, el pintor Daniel Santoro es proposa construir un avió Pulqui, la meitat de gran que l'original, construït totalment en alumini i que pugui volar.

Pulqui, un instante en la patria de la felicidad
El Pulqui fue el primer avión a reacción diseñado y construido totalmente en Argentina durante el gobierno de Perón (1951). En 1955 un golpe militar derroca a Perón y este proyecto muere junto con la esperanza de un país diferente. En 2005 el pintor Daniel Santoro se propone realizar un avión Pulqui, la mitad de grande que el original, construido totalmente en aluminio y que pueda volar.

Pulqui, a Moment in the Native Land of Happiness
El Pulqui was the first jet plane designed and built completely in Argentina during Perón's government (1951). Perón was overthrown in a military coup in 1955 and the project died along with the hope of a different country. In 2005 painter Daniel Santoro set out to build an aluminium Pulqui plane half the size of the original that would take to the skies.

- **Mejor Película Argentina - FIPRESCI Argentina 2007**
- **Special Mention from the Audience - Visions du Réel 2007**
- **Mejor Director Largometraje Documental - Tandil 2007**
- **Mención Especial del jurado - Punta del Este 2008**
- **BAFICI 2007**

Caja cerrada

PAÍS **Argentina-Espanya** ANY **2008** FORMAT **Vídeo** DURADA **72 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Martín Solá** GUIÓ **Martín Solá** FOTOGRAFIA **Martín Solá** MUNTATGE **Martín Solá, Lili Marsans** SO **Lucas Peñafort** IDIOMA **Àrab**

Caixa tancada

La fosca nit i el misteri del mar són l'escenari d'aquesta barca de pescadors de diferents països que sembla navegar a través de l'infinit no-res. Un indret construït com un món de lleis i ritmes propis del qual no s'aconsegueix sortir mai. *Caja cerrada* dibuixa un relat sobre el capitalisme i la mort, sobre l'alienació que avança a través d'una torre de babel de llengües i experiències inconnexes.

Closed Box

The black night and the mystery of the sea are the setting for this boat of fishermen from different countries that appears to sail through an endless void. A place built like a world with its own laws and rhythms which no-one ever leaves. *Caja cerrada* tells a tale of capitalism and death, of growing alienation through a Tower of Babel of languages and disjointed experiences.

Caja cerrada

La noche cerrada y el misterio del mar son el marco de este barco de pescadores de diferentes países que parece navegar por medio de la nada infinita. Un lugar construido como un mundo con leyes y ritmos propios del que nunca se sale. *Caja cerrada* perfila un relato sobre el capitalismo y la muerte, sobre la alienación que avanza a través de una torre de babel de lenguas y experiencias inconexas.

- **Premio del Jurado - Documenta Madrid 2008**
- **Sunny Side of the Doc 2008**
- **Visions du Réel 2008**
- **RIDM 2008**
- **BAFICI 2008**

Parador Retiro

PAÍS **Argentina** ANY **2008** FORMAT **Vídeo** DURADA **84 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Jorge Leandro Colás** GUIÓ **Jorge Leandro Colás** FOTOGRAFIA **Gabriel González Carreño** MUNTATGE **Salvador Savarese, Diego Arévalo Rosconi** SO **Carlos Olmedo, Pablo Demarco** IDIOMA **Castellà**

Parador Retiro
Parador Retiro és un documental d'observació que enregistra la vida d'un heterogeni grup de persones a l'interior d'un edifici que dóna aixopluc a dos-cents sense sostre. Cada nit, hi conflueixen els seus problemes personals, els conflictes propis de la convivència i el somiat anhel de marxar.

Parador Retiro
Parador Retiro es un documental de observación que registra la vida de un heterogéneo grupo de personas dentro de un edificio que alberga a doscientos sin techo. Cada noche, confluyen allí sus problemas personales, los conflictos propios de la convivencia y el soñado anhelo de partir.

Retiro Shelter
Parador Retiro is an observational documentary that records the lives of an assorted group of people in a space that accommodates two hundred homeless people. Every night they air their personal problems, the conflicts that come with living together and their longing to leave the place.

- **Premio Competencia Argentina - Mar del Plata 2008**
- **Premio Mejor Documental Argentino - Gualeguaychu 2009**
- **Premio Especial del Jurado - MARFICI 2009**
- **Cinéma du Réel 2009**
- **IDFA 2008**

Gorri

PAÍS **Argentina** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **74 min** IMATGE **BN/Color** DIRECCIÓ **Carmen Guarini** GUIÓ **Carmen Guarini** FOTOGRAFIA **Carmen Guarini, Martín Céspedes** MUNTATGE **Martín Céspedes** SO **Ignacio Viano** IDIOMA **Castellà**

Gorri
Carlos Gorriarena va ser un dels pintors argentins recents més compromesos i mordaços. Va resistir sempre ser reduït a la categoria de pintor polític. El film comença quan l'artista i la seva obra se separen per sempre més. L'obra de Gorri circula amoïnant tots aquells que han de protegir-la, organitzar-la, mostrar-la. Inquieta aquells que volen observar-la, interpretar-la o apropiar-se'n.

Gorri
Carlos Gorriarena fue uno de los pintores argentinos recientes más comprometidos y mordaces. Resistió siempre ser reducido a la categoría de pintor político. El film comienza cuando el artista y su obra se separan para siempre. La obra de Gorri circula preocupando a quienes deben protegerla, organizarla, mostrarla. Inquieta a quienes quieren observarla, interpretarla o apropiarse de ella.

Gorri
Carlos Gorriarena was one of the rawest and most scathing Argentinean painters of recent times, although he always refused to be pigeonholed as a political painter. The film opens when the artist and his work go separate ways for ever. Gorri's work is a source of interest and concern both to those who have to protect it, organise it and show it, and to those who want to observe it, interpret it or appropriate it.

- **BAFICI 2010**
- **Festival del Cinema Latinoamericano de Trieste 2010**
- **Festival Internacional del Nuevo Cine Latinoamericano, La Habana 2010**

La palabra empeñada

PAÍS **Argentina** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **95 min** IMATGE **Color** DIRECCIÓ **Juan Pablo Ruiz, Martín Masetti** GUIÓ **Juan Pablo Ruiz, Martín Masetti** FOTOGRAFIA **Juan Pablo Ruiz** MUNTATGE **Juan Pablo Ruiz** SO **Juan Pablo Ruiz, Diego Kartaszewicz** ACTORS **Daniel Santoro, Miguel Biancuzzo** IDIOMA **Castellà**

La paraula donada
Un apassionant i revelador testimoni sobre els últims anys de vida del periodista internacionalista Jorge Ricardo Masetti. Basant-se en material d'arxiu i abundants testimonis, embasta una biografia possible d'aquest home que va viure diverses vides abans de desaparèixer a la selva de Salta el 1964, honorant fins a l'últim moment, "la seva paraula donada al Che: fer la revolució".

La palabra empeñada
Un apasionante y revelador testimonio sobre los últimos años de vida del periodista internacionalista Jorge Ricardo Masetti. Basándose en material de archivo y abundantes testimonios hilvana una biografía posible de este hombre que vivió varias vidas antes de desaparecer en la selva de Salta en 1964, honrando hasta el último momento, "su palabra empeñada con el Che: hacer la revolución".

The Given Word
A thrilling and revealing account of the final years of internationalist journalist Jorge Ricardo Masetti. Backed up by archive material and numerous testimonies, *La palabra empeñada* pieces together a possible biography of a man who lived various lives before disappearing into the Salta jungle in 1964, honouring to the very end “his given word to Che: to carry out the revolution”.

- **Mar del Plata 2010**
- **Festival Internacional del Nuevo Cine Latinoamericano, La Habana 2010**

PETITS EXPERIMENTS

PEQUEÑOS EXPERIMENTOS

SMALL EXPERIMENTS

***L'Alternativa* i El Meu Primer Festi**val presenten una selecció de curtmetratges contemporanis realitzats amb diferents tècniques d'animació, protagonitzats per robots, animals, joguines i altres personatges curiosos. La mostra combina propostes de caire artístic i experimental amb d'altres de to humorístic, i ofereix una visió de la diversitat de recursos i estils que caracteritzen el cinema d'animació actual. Hi trobem, doncs, des de curts realitzats en *stop motion* i animació d'objectes a propostes animades per ordinador, o animacions a partir de dibuixos i de pintura. Són tots curtmetratges sense diàlegs que fan un ús destacat de la música i els recursos sonors. Una selecció rica i diversa que satisfarà grans i petits.

***L'Alternativa* y El Meu Primer Festi**val presentan una selección de cortometrajes contemporáneos realizados con diferentes técnicas de animación, protagonizados por robots, animales, juguetes y otros personajes curiosos. La muestra combina propuestas de tipo artístico y experimental con otras de tono humorístico, y ofrece una visión de la diversidad de recursos y estilos que caracterizan el cine de animación actual. Encontramos, de esta manera, desde cortos realizados en *stop motion* y animación de objetos hasta propuestas animadas por ordenador, animaciones a partir de dibujos y de pintura. Son cortometrajes sin diálogos que hacen un uso destacado de la música y de los recursos sonoros. Una selección rica y diversa que satisfacerá a mayores y pequeños.

***L'Alternativa* and El Meu Primer** Festival present a selection of contemporary short films made with different animation techniques starring robots, animals, toys and other strange creatures. Some push artistic and experimental boundaries, while others have a healthy sense of humour, but as a whole they offer an insight into the range of different resources and styles currently used to make animations: from stop-motion shorts and animated objects to computer animation and animated drawings and paintings. Although there is no dialogue, all these short films make extensive use of music and sounds. A rich, varied selection to thrill young and old alike.

Mireia Manén i
Nathalie Modigliani
Direcció / Dirección / Directors
El Meu Primer Festival

Sorry, I'm Late
DIRECCIÓ **Tomas Mankovsky**
PAÍS **Regne Unit** ANY **2007**
DURADA **4 min** IMATGE **Color**

Der große Bruder
DIRECCIÓ **Jesús Pérez, Elisabeth Hüttermann** PAÍS **Alemanya-Suïssa**
ANY **2010** DURADA **6 min** IMATGE **Color**

Don't Let It All Unravel
DIRECCIÓ **Sarah Cox**
PAÍS **Regne Unit** ANY **2007**
DURADA **3 min** IMATGE **Color**

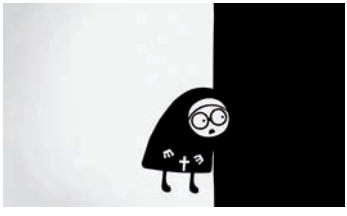

Lapsus
DIRECCIÓ **Juan Pablo Zaramella**
PAÍS **Argentina** ANY **2009**
DURADA **3 min** IMATGE **BN**

Electric Car
DIRECCIÓ **Max Porter, Ru Kuwahata**
PAÍS **Estats Units** ANY **2009**
DURADA **3 min** IMATGE **Color**

Damaged Goods
DIRECCIÓ **Barnaby Bardford**
PAÍS **Regne Unit** ANY **2008**
DURADA **10 min** IMATGE **Color**

Don't Go
DIRECCIÓ **Turgut Akacik**
PAÍS **Turquia** ANY **2010**
DURADA **4 min** IMATGE **Color**

Bottle
DIRECCIÓ **Kirsten Lepore**
PAÍS **Estats Units** ANY **2010**
DURADA **5 min** IMATGE **Color**

Volgens de vogels
DIRECCIÓ **Linde Faas**
PAÍS **Països Baixos** ANY **2008**
DURADA **5 min** IMATGE **BN**

Blackboard
DIRECCIÓ **Stefano Bertelli**
PAÍS **Itàlia** ANY **2009**
DURADA **4 min** IMATGE **Color**

Edat recomanada: a partir de 5 anys.
Totes les projeccions són en vídeo.
Tots els films són sense diàlegs.

Edad recomendada: a partir de 5 años.
Todas las proyecciones son en vídeo.
Todos los films son sin diálogos.

Recommended age: 5 upwards.
All films screened in video.
All films with no dialogue.

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:

EL MEU PRIMER FESTIVAL

ESCOLES DE CINEMA DEL MÓN

ESCUELAS DE CINE DEL MUNDO

FILM SCHOOLS OF THE WORLD

Les escoles de cinema juguen un paper important en l'experiència i la formació dels actuals i els futurs professionals de l'audiovisual. Són les encarregades de dissenyar el "pròxim cinema". A *l'Alternativa* pensem que mostrar la seva producció els atorga la importància que mereixen.
Aquest any ens concentrem en els documentals i projectem amb perspectiva els treballs de dues escoles de cinema assídues al festival, el Màster en Teoria i Pràctica del Documental Creatiu de la UAB (Catalunya) i l'Aalto University School of Art and Design ELO Helsinki Film School (Finlàndia), a través de dos monogràfics amb les obres més destacades al llarg de la seva història.
Les activitats creixen en aquesta edició: en número, en responsabilitat, en esperit i en caràcter innovador. Els alumnes de les escoles presentades són els ponents, els qui comparteixen les seves experiències amb nosaltres, però també són els encarregats de posar la tecnologia al servei de l'audiovisual per dotar de noves sensacions i d'aire festiu les nits d'inauguració i cloenda del festival.

Patricia Sánchez
Responsable d'Escoles de cinema del món

Las escuelas de cine juegan un importante papel en la experiencia y la formación de los actuales y los futuros profesionales del audiovisual. Son las encargadas de diseñar el "próximo cine". En *l'Alternativa* pensamos que mostrar su producción les otorga la importancia que se merecen.
Este año nos concentramos en los documentales y proyectamos con perspectiva los trabajos de dos escuelas de cine asiduas al festival, el Máster en Teoría y Práctica del Documental Creativo de la UAB (Cataluña) y la Aalto University School of Art and Design ELO Helsinki Film School (Finlandia), a través de dos monográficos con las obras más destacadas a lo largo de su historia.
Las actividades crecen esta edición: en número, en responsabilidad, en espíritu y en carácter innovador. Los alumnos de las escuelas presentadas son los ponentes, quienes comparten sus experiencias con nosotros, pero también son los encargados de poner la tecnología al servicio del audiovisual para dotar de nuevas sensaciones y de aire festivo las noches de inauguración y clausura del festival.

Patricia Sánchez
Responsable de Escuelas de cine del mundo

Films schools play a major role in training current and future audiovisual professionals and broadening their experience. They will decide how the next films will be made. At *l'Alternativa* we believe that by screening their work we can help them obtain the recognition they deserve.
This year we are focusing on documentaries and screening the work of two film schools with close ties to the festival. The Master's Course in Creative Documentary at the UAB (Catalonia) and the Aalto University School of Art and Design ELO Helsinki Film School (Finland) will be the subjects of two dedicated sections featuring leading films from their output over the years.
This year's increased activities are conscientious, free-spirited and innovative. Students at the schools will not only speak and share their experiences with us, but also use their technological skills to bring new, exciting sensations to the opening and closing nights of the Festival.

Patricia Sánchez
Head of Film Schools of the World section

Monogràfic
Monográfico
Focus

Aalto University School of Art and Design ELO Helsinki Film School

http://taik.aalto.fi

L'ELO és l'única escola universitària de cinema de Finlàndia. El seu objectiu és familiaritzar els estudiants amb els processos artístics i de recerca en els camps del cinema, l'escenografia i el disseny de vestuari i contribuir a la renovació de les formes artístiques que representen.
Les classes i la recerca es basen en la tradició artística i pedagògica, sense oblidar la creativitat i el desenvolupament de noves formes d'expressió. S'ofereix als estudiants un ensenyament que els dóna la capacitat de treballar amb professionalitat en els seus camps i els ajuda a la inserció en el mitjà amb pràctiques, participació en festivals, estudis internacionals i cooperació lligada tant amb la resta del món acadèmic com amb el món dels negocis i de les altres produccions culturals.

La ELO es la única escuela universitaria de cine de Finlandia. Su objetivo es familiarizar a los estudiantes con los procesos artísticos y de investigación en los campos del cine, la escenografía y el diseño de vestuario y contribuir a la renovación de las formas artísticas que representan.
Las clases y la investigación se basan en la tradición artística y pedagógica, sin olvidar la creatividad y el desarrollo de nuevas formas de expresión. Se ofrece a los estudiantes una educación que les da la capacidad de trabajar con profesionalidad en sus campos y se les ayuda a la inserción en el medio con prácticas, participación en festivales, estudios internacionales y cooperación tanto con el resto del mundo académico como con el mundo de los negocios y las demás producciones culturales.

The ELO is the only university film school in Finland. It aims to familiarise students with artistic and research processes and practices in the fields of cinema, scenography and costume design and bring new perspectives to bear on the art forms they represent.
Tuition and research follow artistic and pedagogical traditions and promote creativity and new forms of expression. The aim is to equip students with the skills to work professionally in their field and bring their influence to bear through traineeships, taking part in festivals, international studies and close-knit cooperation with the rest of the academic world and business life and other cultural production.

Contacte:
Saara Toivanen
ELO Helsinki Film School
Film Festival Office
Hämeentie 135 C
FI-00560 Helsinki, Finland
+358 503317754 saara.toivanen@aalto.fi

Zupa (Soup)
DIRECCIÓ **Maira Dobele** PAÍS **Finlàndia** ANY **2011** FORMAT **S16 mm, 8 mm** DURADA **37 min** IMATGE **Color**

Lilli
DIRECCIÓ **Oliwia Tonteri** PAÍS **Finlàndia** ANY **2007** FORMAT **S8 mm** DURADA **25 min** IMATGE **Color**

Miten marjoja poimitaan (How to Pick Berries)
DIRECCIÓ **Elina Talvensaari** PAÍS **Finlàndia** ANY **2010** FORMAT **35 mm, HD** DURADA **18 min** IMATGE **Color**

Aina kunnollinen (Always Decent)
DIRECCIÓ **Katja Pällijeff** PAÍS **Finlàndia** ANY **2007** FORMAT **Vídeo** DURADA **19 min** IMATGE **BN/Color**

MÀSTER EN TEORIA I PRÀCTICA DEL DOCUMENTAL CREATIU

UAB Universitat Autònoma de Barcelona

Màster en Teoria i Pràctica del Documental Creatiu de la Universitat Autònoma de Barcelona
http://www.documentalcreativo.edu.es

El Màster en Teoria i Pràctica del Documental Creatiu és una entitat pionera en el camp de la docència del documental. El curs, fundat el 1998 per Josetxo Cerdán i Josep M. Català, sota la direcció de Román Gubern i Gonzalo Herralde, és considerat un dels màsters universitaris de l'àrea audiovisual més prestigiosos d'Espanya; el seu mètode d'ensenyament teoricopràctic ha demostrat ser un dels més efectius i estables.
El màster ha format tota una generació de realitzadors conscients del valuós llegat històric del cinema de no ficció, de les seves possibilitats creatives i del repte i compromís que suposa representar la realitat. Per les seves aules hi han passat més de 400 estudiants, que han realitzat més de 80 documentals –en coproducció amb diferents televisions i productores com ara Media Park, Canal de Historia, BTV, Localia i TVE– unint els criteris de qualitat i interès per a un públic que busca noves propostes audiovisuals i espais de reflexió.

El Máster en Teoría y Práctica del Documental Creativo es una entidad pionera en el campo de la docencia del documental. El curso, fundado en 1998 por Josetxo Cerdán y Josep M. Català, bajo la dirección de Román Gubern y Gonzalo Herralde, es considerado uno de los máster universitarios del área audiovisual más prestigiosos de España y su método de enseñanza teórico-práctico ha probado ser uno de los más efectivos y estables.
El máster ha formado a toda una generación de realizadores conscientes del valioso legado histórico del cine de no ficción, de sus posibilidades creativas y del reto y compromiso que supone representar la realidad. Por sus aulas han pasado más de 400 estudiantes, que han realizado más de 80 documentales –en coproducción con diferentes televisiones y productoras como Media Park, Canal de Historia, BTV, Localia y TVE– aunando los criterios de calidad e interés para un público que busca nuevas propuestas audiovisuales y espacios de reflexión.

The UAB's Master's in Creative Documentary was introduced in 1998 by Josetxo Cerdán and Josep M Català and run by Román Gubern and Gonzalo Herralde. It is viewed as one of the most prestigious in Spain and over the course of thirteen years its theoretical and practical teaching methodology has proven to be extremely sound and effective.
It has trained a generation of filmmakers keenly aware of the valuable legacy of nonfiction filmmaking, its creative potential and the challenge and commitment that comes with representing reality. Over 400 students have passed through its doors and made over 80 documentaries coproduced with different TV stations and production companies (Media Park, Canal de Historia, BTV, Localia and TVE, amongst others). Its success comes from combining criteria of quality and interest for audiences looking for new audiovisual ideas and spaces for thought.

Contacte:
Carmen Viveros
Universitat Autònoma de Barcelona
Edificio I. Campus de Bellaterra. 08193 Barcelona
m.documental.creativo@uab.es +34 935813585

De Carmen a Carmen
DIRECCIÓ **Elia Urquiza** PAÍS **Espanya** ANY **2004** FORMAT **Vídeo** DURADA **26 min** IMATGE **Color**

De función
DIRECCIÓ **Jorge Tur** PAÍS **Espanya** ANY **2006** FORMAT **Vídeo** DURADA **28 min** IMATGE **Color**

Lo jardí de les rahons perdudes
DIRECCIÓ **Daniel B. Farré** PAÍS **Espanya** ANY **2009** FORMAT **Vídeo** DURADA **30 min** IMATGE **BN/Color**

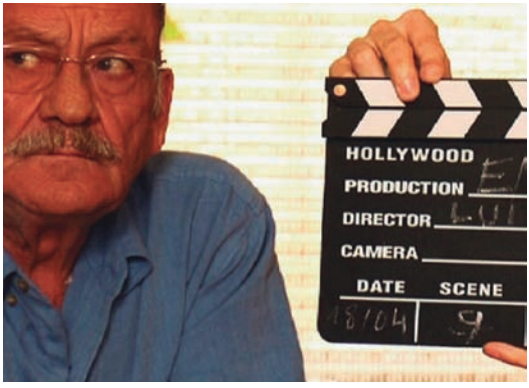

La madre que los parió
DIRECCIÓ **Inma Jiménez Neira** PAÍS **Espanya** ANY **2008** FORMAT **Vídeo** DURADA **28 min** IMATGE **BN/Color**

Lo que tú dices que soy
DIRECCIÓ **Virginia García del Pino** PAÍS **Espanya** ANY **2007** FORMAT **Vídeo** DURADA **28 min** IMATGE **Color**

Me llamo Peng
DIRECCIÓ **Victoria Molina, Jahel Guerra** PAÍS **Espanya** ANY **2010** FORMAT **Vídeo** DURADA **28 min** IMATGE **Color**

Tallers: present i futur de l'audiovisual
Talleres: presente y futuro del audiovisual
Workshops: audiovisual present and future

Divendres 11
Hall CCCB (21:00 h)
Mad Center
www.madcenter.es

Mostra d'arts digitals i experimentals: *Mapping* + DJ que baila

Mad Center és un centre educatiu especialitzat en audiovisual que ofereix cursos i mòduls en àrees com la música, la imatge, el vídeo, el web, el 3D, el *management* i la producció, entre d'altres. Fomenta l'intercanvi entre professors i alumnes, assessorant i generant projectes més enllà de l'horari lectiu.
L'escola serà l'encarregada d'inaugurar la 18a edició de *l'Alternativa*. Els alumnes del curs de Resolume presentaran un *mapping* realitzat amb l'aplicació IR Mapio, un programa del qual Mad Center és el centre oficial per al seu ensenyament a Catalunya.

Muestra de artes digitales y experimentales: *Mapping* + DJ que baila

Mad Center es un centro educativo especializado en audiovisual que propone cursos y módulos en áreas como la música, la imagen, el vídeo, la web, el 3D, el *management* y la producción, entre otros. Fomenta el intercambio entre profesores y alumnos. Además, asesora y genera proyectos más allá del horario lectivo.
La escuela será la encargada de inaugurar la 18ª edición de *l'Alternativa*. Los alumnos del curso de Resolume presentarán un *mapping* realizado utilizando la aplicación IR Mapio, un programa del cual Mad Center es el centro oficial para su enseñanza en Cataluña.

Digital and experimental arts: *Mapping* + DJ que baila

Mad Center is a college specialising in audiovisual work that offers courses and modules in areas such as music, image, video, web, 3D, management and production, amongst others.
It promotes exchange between teachers and students by providing advice and creating projects out of school hours.
This school will be responsible for opening the 18th edition of *l'Alternativa* by presenting a mapping by students on the Resolume course using the IR Mapio application, for which it is an Official Teaching Centre in Catalonia.

Dimarts 15
Auditori del CCCB (11:00 - 13:00 h)
9zeros
www.9zeros.com

Convertir el soroll en art: aplicació dels efectes de so a pel·lícules animades

9zeros, Centre d'Estudis de Tècniques d'Animació de Catalunya, ens brinda de nou una trobada on es barregen joc i tècnica.
9zeros ha preparat amb els seus alumnes una demostració pràctica en forma de *performance* que explora com s'apliquen els efectes de sala a les pel·lícules animades. Partint dels ensenyaments de Jack Foley, inventor de la tècnica que va convertir el soroll en art, veurem de quina manera objectes quotidians es despersonalitzen i transformen per donar contingut al buit d'una peça d'animació muda.

Convertir el ruido en arte: aplicación de los efectos de sonido a películas animadas

9zeros, Centro de Estudios de Técnicas de Animación de Cataluña, nos brinda de nuevo un encuentro donde se mezclan juego y técnica.
9zeros ha preparado con sus alumnos una demostración práctica en forma de *performance* alrededor de cómo se aplican los efectos de sala en las películas animadas. Partiendo de las enseñanzas de Jack Foley, inventor de la técnica que convirtió el ruido en arte, veremos cómo objetos cotidianos se despersonalizan y transforman para dar contenido al vacío de una pieza de animación muda.

Turning noise into art: application of sound effects to animated films

The 9zeros Animation Techniques School in Catalonia once again offers us a meeting that mixes games and technique. 9zeros students have prepared a performance offering a practical demonstration of how to apply sound effects in animated films. Inspired by the work of Jack Foley, the inventor who turned noise into art, we'll see how everyday objects lose their identity and are transformed to fill the vacuum of a silent animation.

Dimecres 16
Auditori del CCCB (11:00 - 13:00 h)
La Casa del Cine
www.lacasadelcine.es

Com es fa un videoclip?

La Casa del Cine és una escola de teoria, crítica i realització. Internet ha generat una crisi en la indústria musical, però ens ha donat portals com Youtube, Vimeo o Dailymotion que s'han convertit en plataformes per difondre videoclips, un gènere que comptava amb un espai escàs a les graelles de televisió. Aquesta nova via de difusió ha fet ressorgir el vídeo musical, un format únic que permet jugar amb tot tipus d'estils, tècniques i recursos.
Quines són les claus per convertir en imatges una peça musical? Existeix llibertat en la feina del realitzador? Quin paper juguen la discogràfica o el grup? Quin pressupost tenen els videoclips a Espanya?

¿Cómo se crea un videoclip?

La Casa del Cine es una escuela de teoría, crítica y realización. Internet ha generado una crisis en la industria musical, pero ha traído portales como Youtube, Vimeo o Dailymotion, que se han convertido en plataformas para difundir videoclips, un género que contaba con escaso espacio en las parrillas de televisión. Esta nueva vía de difusión ha hecho resurgir el vídeo musical, un formato único que permite jugar con todo tipo de estilos, técnicas y recursos.
¿Cuáles son las claves para convertir en imágenes una pieza musical? ¿Existe libertad en el trabajo del realizador? ¿Qué papel juegan la discográfica o el grupo? ¿Qué presupuestos tienen los videoclips en España?

How do you make a video clip?

La Casa del Cine is a school for theory, criticism and creation. Although the internet has sparked a crisis in the music industry, it has also brought portals such as YouTube, Vimeo and Dailymotion that have become platforms for sharing videoclips, a genre that had little space on TV. This new channel has revitalised the music video, a unique format with room to play with all kinds of styles, techniques and resources.
What are the keys to turning music into images? Are creators free to work as they wish? What role does the record company or group play? What budgets do videoclips work with in Spain?

Dijous 17
Auditori del CCCB (11:00 - 13:00 h)
Màster en Teoria i Pràctica del Documental Creatiu de la UAB
www.documentalcreativo.edu.es

Polítiques de la imaginació: documental polític 2.0

En les dues darreres dècades, les tecnologies digitals han abaratit els costos de producció, han explorat la possibilitat del gir subjectiu i han llençat el documental a una profunda cerca formal de nous dispositius retòrics i expressius, capaços de gestionar els flamants mons posats al seu abast. S'imposa passar a l'acció i reconsiderar un documental polític basat en la potència formal que li confereixen els descobriments realitzats. En la dramàtica situació política actual, el documental ha de perseguir no tant la mobilització social, sinó la formació d'un esperit crític.
Un debat sobre el potencial de les tecnologies 2.0 com a eines per crear una consciència política d'acord amb els temps de crisi.

Políticas de la imaginación: documental político 2.0

En las dos últimas décadas, las tecnologías digitales han abaratado los costes de producción, han explorado la posibilidad del giro subjetivo y han lanzado el documental a una profunda búsqueda formal de nuevos dispositivos retóricos y expresivos, capaces de gestionar los flamantes mundos puestos a su alcance. Se impone pasar a la acción y reconsiderar un documental político basado en la potencia formal que le confieren los descubrimientos realizados. En la dramática situación política actual, el documental debe perseguir no tanto la movilización sino más bien la formación de un espíritu crítico.
Un debate sobre el potencial de las tecnologías 2.0 como herramientas para crear una conciencia política acorde con los tiempos de crisis.

Politics of the imagination: political documentary 2.0

Over the last two decades, digital technologies have cut the costs of production, increased the possibilities for subjective twists and launched documentaries on an intense search for new rhetorical and expressive devices to manage the new worlds now within reach. The idea is to take action by rethinking political documentary by using the strength provided by the discoveries made. In the current dramatic political situation, making documentaries is not so much about mobilising people as fostering a critical spirit.
A debate on the potential of 2.0 technologies as tools for creating a political conscience for times of crisis.

Divendres 18
Auditori del CCCB (11:00 - 13:00 h)
Universitat Ramon Llull
www.blanquerna.url.edu

L'aventura de rodar a la Xina: processos de producció fora de casa

La Facultat de Comunicació Blanquerna de la URL neix el 1994 per oferir estudis de Comunicació Audiovisual, Periodisme i Publicitat i RRPP. Les seves instal·lacions es troben al cor de Ciutat Vella, col·laborant així a la dinamització cultural i social del districte. Des de 2008, imparteix el Grau en Cinema i Televisió i el Màster Oficial en Ficció Cinematogràfica.
L'estiu de 2009, Oriol Martínez i Chi-Shin Hou, dos estudiants de primer curs de la Facultat, van rodar el seu primer projecte a la Xina. El resultat va ser *Ahong*, un curtmetratge seleccionat a la Secció Oficial del Festival de Sitges i que ha recorregut altres certàmens com el de Clermont-Ferrand o el Filmets.

La aventura de rodar en China: procesos de producción fuera de casa

La Facultad de Comunicación Blanquerna de la URL nace el 1994 para ofrecer estudios de Comunicación Audiovisual, Periodismo y Publicidad y RRPP. Sus instalaciones se encuentran en el corazón de Ciutat Vella, colaborando así en la dinamización cultural y social del distrito. Desde 2008, imparte el Grado en Cine y Televisión y el Máster Oficial en Ficción Cinematográfica.
El verano de 2009, Oriol Martínez y Chi-Shin Hou, dos estudiantes de primer curso, rodaron su primer proyecto en China. El resultado fue *Ahong*, un cortometraje seleccionado en la Sección Oficial del Festival de Sitges y que ha recorrido otros certámenes como el de Clermont-Ferrand o el Filmets.

The adventure of filming in China: production processes abroad

The Blanquerna Communication Department at the URL opened in 1994 to offer courses in audiovisual communication, journalism, advertising and public relations. Its facilities are in the heart of Barcelona old town and help bring new cultural and social life to the area. Since 2008 it has taught the Degree in Film and Television and the Official Master's in Fiction Film.
In the summer of 2009, first-year students Oriol Martínez and Chi-Shin Hou filmed their first project in China. The result was *Ahong*, a short film selected for the Official Section at Sitges Film Festival and screened at other events such as Clermont-Ferrand and Filmets.

Dissabte 19
Hall CCCB (21:30 h)
Convent de Sant Agustí + Xarlene Visuals + Nereida Prod
www.bcn.cat/centrecivicsantagusti | www.xarlene.com | www.nereidaprod.net

Mostra d'arts digitals i experimentals: sessió de VJ

El centre cívic Convent de Sant Agustí està especialitzat en el foment de l'art emergent, principalment aquell vinculat amb la música i les noves tecnologies. Aquest treball es vehicula a partir de dos àmbits: una programació cultural amb un especial èmfasi en les propostes relacionades amb la música electrònica i la creació audiovisual, i una oferta formativa trimestral.

Muestra de artes digitales y experimentales: sesión de VJ

El centro cívico Convent de Sant Agustí está especializado en el fomento del arte emergente, principalmente en el vinculado con la música y las nuevas tecnologías. Este trabajo se vehicula a partir de dos ámbitos: una programación cultural con un especial énfasis en las propuestas relacionadas con la música electrónica y la creación audiovisual y una oferta formativa trimestral.

Digital and experimental arts: vj session

The Convent de Sant Agustí Cultural Centre specialises in promoting emerging art, particularly linked to music and new technologies. This work takes shape in two fields: a cultural programme with special emphasis on projects linked to electronic music and audiovisual creation and quarterly training courses.

Entrada gratuïta. Aforament limitat. Grups: reserva anticipada
Entrada gratuita. Aforo limitado. Grupos: reserva anticipada
Free entrance. Limited places. Groups: please book beforehand

Informació i reserves:
Información y reservas:
Information and reservations:

Patricia Sánchez
escuelas.alternativa@gmail.com

ACTIVITATS PARAL·LELES

ACTIVIDADES PARALELAS

PARALLEL ACTIVITIES

Taula rodona *Istanbul: relats fora de camp*
Mesa redonda *Estambul: relatos fuera de campo*
Roundtable *Istanbul: Off-camera Tales*

Aquest debat, emmarcat dins del programa *Translacions: cinema documental independent a Turquia*, està centrat en Istanbul, considerada una de les "ciutats globals" més importants. El ràpid creixement experimentat a partir dels anys noranta, propiciat per polítiques de retòrica neoliberal, provoca que la ciutat entri en una crisi de representació que potencia la fractura social del seu ecosistema urbà.
Com es poden documentar els estrats d'una urbs que apel·la al canvi constant? Com es pot legitimar la pluralitat d'identitats i formes de vida d'aquesta enorme ciutat que sovint romanen invisibles?
Prendrem com a punt de partida els documentals realitzats per Imre Azem i Melisa Önel (inclosos a la programació) per parlar dels condicionants que s'imposen sobre aquells relats que exploren les diverses formes de conflicte que habiten la ciutat, així com de les estratègies que actualment desplega una jove generació de realitzadors, malgrat la persistent carència d'una esfera cultural crítica i pública.

Este debate, enmarcado en el programa *Traslaciones: cine documental independiente en Turquía*, se centra en Estambul, considerada una de las "ciudades globales" más importantes. El rápido crecimiento experimentado a partir de los años noventa, impulsado por políticas de retórica neoliberal, provoca que la ciudad entre en una crisis de representación que potencia la fractura social de su ecosistema urbano.
¿Cómo documentar las capas de una urbe que apela al cambio constante? ¿Cómo legitimar la pluralidad de identidades y formas de vida de esta enorme ciudad que a menudo permanecen invisibles?
Tomando como punto de partida los documentales realizados por Imre Azem y Melisa Önel (incluidos en la programación), hablaremos de los condicionantes que se imponen sobre aquellos relatos que exploran las diversas formas de conflicto que habitan la ciudad, así como de las estrategias que actualmente despliega una joven generación de realizadores, a pesar de la persistente carencia de una esfera cultural crítica y pública.

As part of the *Translations: Independent Documentary Filmmaking in Turkey* programme, this debate focuses on Istanbul, one of the leading global cities. Following its rapid, neoliberal-driven growth since the 1990s, the city is now suffering a crisis of representation leading to social and environmental breakdown in its urban ecosystem.
How can we document the layers of a constantly changing metropolis? How can we legitimise the wide range of different identities and ways of life in this megacity that often remain invisible?
Starting with the documentaries by Imre Azem and Melisa Önel (screened at *l'Alternativa*), we'll talk about the different factors affecting stories exploring different forms of conflict in the city, as well as the strategies currently followed by a young generation of filmmakers who lack a critical, public cultural sphere.

Montse Romaní
Investigadora i productora cultural
Investigadora y productora cultural
Cultural researcher and producer

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:

16 de novembre, 19:30 h
Sala Mirador del CCCB

Entrada gratuïta. Aforament limitat
Entrada gratuita. Aforo limitado
Free admission. Limited places

Ponents / Ponentes / Speakers:

Melisa Önel
Directora de cinema
Directora de cine
Film director

Imre Azem
Director de cinema
Director de cine
Film director

Ulus Atayurt
Periodista
Journalist

Moderadora / Moderator:

Montse Romaní
Investigadora i productora cultural
Investigadora y productora cultural
Cultural researcher and producer

Melisa Önel

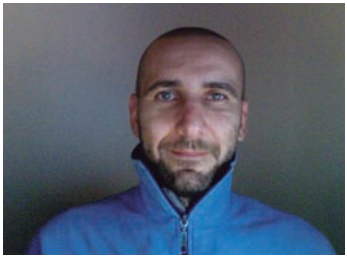
Imre Azem

Ulus Atayurt

Taula rodona *Narradors d'històries*
Mesa redonda *Contadores de historias*
Storytellers roundtable

***L'Alternativa* reuneix Patricio Guzmán**, José María de Orbe i Paula Ortiz amb motiu de la taula rodona *Narradors d'històries* per parlar sobre com pensen, escriuen i narren les històries d'avui.

"La cerca i la trobada d'una idea són la causa freqüent del punt de partida d'una pel·lícula documental. La idea original desencadena tot el procés. Es reconeix una idea pròpiament dita quan aquesta ens porta cap a una forma de narració o al desenvolupament d'una història. Si a la idea original li manca aquesta facultat no significa res per a nosaltres." **Patricio Guzmán**

"Sempre m'ha agradat explicar històries i escriure-les, i fa temps que vaig descobrir que la millor manera d'explicar-les era a través del cinema, perquè és una narrativa que reuneix tots els llenguatges: la suggestió visual, la paraula, la música, les emocions." **Paula Ortiz**

"En les meves pel·lícules també parlem del cinema, com un mitjà que desapareix, com a expressió de llibertat… El cinema té pendent una revolució, sortir del concepte de guió tancat." **José María de Orbe**

L'Alternativa organitza aquesta taula rodona amb la col·laboració del Màster Internacional d'Escriptura per a la Televisió i el Cinema de la Universitat Autònoma de Barcelona en el 20è aniversari de la seva creació. Patricio Guzmán ha sigut un dels primers mestres del màster, Paula Ortiz una jove graduada del curs que ara presenta el seu primer llarg i el cineasta José María de Orbe prestigia també aquest col·loqui de directors independents que pertanyen a tres generacions cinematogràfiques.

***L'Alternativa* reúne a Patricio Guzmán**, José María de Orbe y Paula Ortiz en torno a la mesa redonda *Contadores de historias* para hablar sobre cómo piensan, escriben y cuentan las historias de hoy.

"La búsqueda y el hallazgo de una idea son la causa frecuente del punto de partida de una película documental. La idea original desencadena todo el proceso. Se reconoce una idea propiamente dicha cuando esta nos conduce hacia una forma de narración o al desarrollo de una historia. Si la idea original carece de esta facultad no significa nada para nosotros." **Patricio Guzmán**

"Siempre me ha gustado contar historias y escribirlas, y hace tiempo que descubrí que la mejor forma de contarlas era el cine, porque es una narrativa que reúne todos los lenguajes: la sugerencia de lo visual, la palabra, la música, las emociones." **Paula Ortiz**

"En mis películas hablamos también del cine, como un medio que desaparece, como expresión de libertad… El cine tiene pendiente una revolución, salir del concepto de guión cerrado." **José María de Orbe**

L'Alternativa organiza esta mesa redonda con la colaboración del Máster Internacional de Escritura para la Televisión y el Cine de la Universidad Autónoma de Barcelona en el 20º aniversario de su creación. Patricio Guzmán ha sido uno de los primeros maestros del máster, Paula Ortiz una joven graduada del curso que ahora presenta su primer largo y el cineasta José María de Orbe prestigia también este coloquio de directores independientes pertenecientes a tres generaciones cinematográficas.

***L'Alternativa* brings together Patricio Guzmán**, José María Orbe and Paula Ortiz for the *Storytellers* roundtable to talk about how they think, write and tell today's stories.

"Searching for and finding an idea is often the starting point for a documentary film. The original idea sparks the whole process. We recognise an idea as such when it leads us towards a form of narrative or develops into a story. If the original idea lacks this spark, it means nothing to us." **Patricio Guzmán**

"I've always liked telling and writing stories and some time ago I discovered the best way to tell them was through film, because this narrative combines so many suggestive languages: visual, words, music, feelings." **Paula Ortiz**

"In my films we also talk about film as a medium that's disappearing, as an expression of freedom… Film is still waiting for a revolution, to break free of the concept of a closed screenplay." **José María de Orbe**

L'Alternativa has organised this roundtable in conjunction with the International Master's in Writing for Film and TV at the Autonomous University of Barcelona (UAB) to mark its twentieth anniversary. Patricio Guzmán was one of the first lecturers on the course and Paula Ortiz is a young graduate from the course who is now presenting her first feature film. Acclaimed filmmaker José María Orbe completes this roundtable of three generations of independent filmmakers.

Lorenzo Vilches
Director del Màster Internacional d'Escriptura per a la Televisió i el Cinema (UAB)
Director del Máster Internacional de Escritura para la Televisión y el Cine (UAB)
Director of the International Master's in Writing for Film and TV (UAB)

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:

Casa América Catalunya 100 anys · CI&M Festivals de Catalunya · Máster Internacional de Escritura para televisión y cine

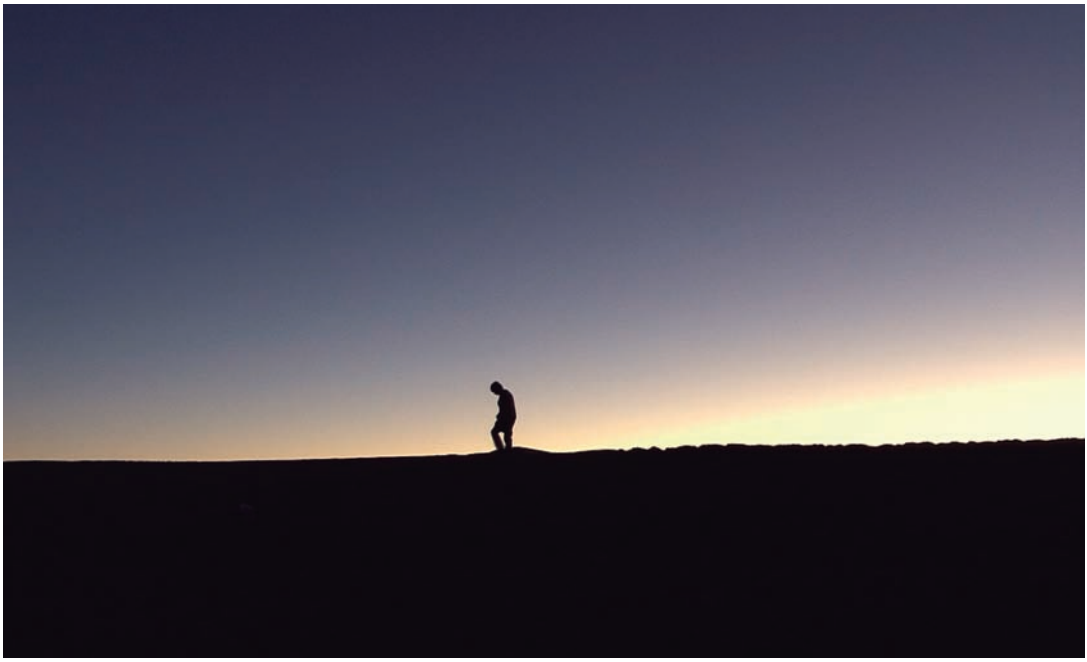

17 de novembre, 19:30 h
Sala Mirador del CCCB

Entrada gratuïta. Aforament limitat
Entrada gratuita. Aforo limitado
Free admission. Limited places

Ponents / Ponentes / Speakers:

Patricio Guzmán
Director de cinema
Director de cine
Film director

José María de Orbe
Director de cinema
Director de cine
Film director

Paula Ortiz
Directora de cinema
Director de cine
Film director

Moderador / Moderator:

Lorenzo Vilches
Director del Màster Internacional d'Escriptura per a la Televisió i el Cinema (UAB)
Director del Máster Internacional de Escritura para la Televisión y el Cine (UAB)
Director of the International Master's in Writing for Film and TV (UAB)

Patricio Guzmán

José María de Orbe

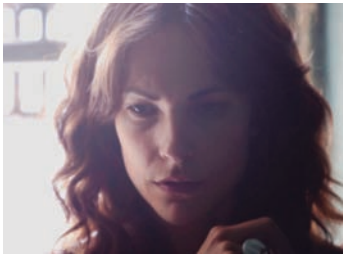
Paula Ortiz

XARXA DE CINEMA INDEPENDENT

RED DE CINE INDEPENDIENTE

INDEPENDENT FILM NETWORK

Jornada professional
Canals de distribució del documental independent

INDEPENDENT FILM NETWORK

Amb el suport de / Con el apoyo de / Supported by:

Servei de Desenvolupament Empresarial sde

Generalitat de Catalunya Institut Català de les Indústries Culturals

MEDIA MEDIA ANTENA CATALUNYA

AVED PRODUCCIONES

catalan films&tv

La IFN és una xarxa dirigida a professionals per mantenir-se al corrent dels canvis que afecten la creació, producció i distribució del cinema independent.
El documental independent ho té difícil per arribar als canals habituals de distribució audiovisual. Excepte en festivals o en cicles especialitzats, els mitjans mostren el que desconeixem sota un imaginari estereotipat i, de vegades, fins i tot intenten canviar el que coneixem. El món és obert al documental, que no es limita a presentar evidències o testimonis. Cal que el documental independent arribi a l'espectador, però no n'hi ha prou d'obrir més sales o tenir més espai a la televisió tradicional.
Reunir programadors i compradors de documentals per a televisió, per a festivals i per a projectes innovadors donarà lloc a la comprensió global de la situació actual del mercat i possibilitarà noves estratègies de distribució de cara al futur.
Els canals de televisió espanyols emeten una gran quantitat de documentals. La majoria són de nova adquisició, però no de producció independent. Catalunya és la comunitat on es porten a terme més produccions.
Joan Salvat, director de l'Àrea de Documentals de TV3, ens explicarà les característiques dels documentals independents que es programen a TV3 i ens donarà una visió de futur.
El programa de TV3 dedicat a documentals de producció independent, *Taller*, és una iniciativa de la companyia internacional de producció i gestió audiovisual Parallel40, dirigida per **Joan González**. També dirigeix DocsBarcelona, el festival de documentals més important de Catalunya. Ens farà reflexionar sobre l'important paper dels festivals en el camp de la distribució d'aquest cinema.
Josetxo Cerdán és el director artístic del Festival Internacional de Cinema Documental de Navarra Punto de Vista, obert a totes les formes audiovisuals de no ficció: documental d'autor, de creació, experimental, d'assaig, cinema-diari, obres realitzades a partir de materials domèstics, orfes o reciclats. Va ser, durant deu anys, el coordinador del Màster en Documental Creatiu de la UAB i, actualment, és professor titular de la URV de Tarragona.
Doc Alliance és una nova plataforma que neix de l'esforç comú de cinc festivals clau de cinema documental a Europa: el CPH:DOX de Copenhaguen, el DOK de Leipzig, l'IDFF de Jihlava, el Planete Doc Review de Varsòvia i el Visions du Réel de Nyon, que van veure la necessitat de trobar una forma diferent de promocionar documentals de difícil accés en un mercat poc permeable per a la seva circulació i comercialització. La directora de producció d'aquest projecte, **Jana Ptackova**, ens farà reflexionar sobre els mecanismes tradicionals de distribució audiovisual en l'àmbit del documental independent.

Patricia Sánchez
Responsable de la IFN

La IFN es una red dirigida a profesionales para mantenerse al corriente de los cambios que afectan a la creación, producción y distribución del cine independiente.
El documental independiente lo tiene difícil para alcanzar los canales habituales de distribución audiovisual. Excepto en festivales o en ciclos especializados, los medios muestran lo que desconocemos bajo un imaginario estereotipado e incluso, a veces, intentan cambiar lo que conocemos. El mundo está abierto al documental, que no se limita a presentar evidencias o testimonios. Es necesario que el documental independiente llegue al espectador, pero no basta con abrir más salas o con tener más espacio en la televisión tradicional.
Reunir a programadores y compradores de documentales para televisión, para festivales y para proyectos innovadores dará lugar a la comprensión global de la situación actual del mercado y posibilitará nuevas estrategias de distribución de cara al futuro.
Los canales de televisión españoles emiten una gran cantidad de documentales. La mayoría son de nueva adquisición, pero no de producción independiente. Cataluña es la comunidad donde se llevan a cabo más producciones.
Joan Salvat, director del Área de Documentales de TV3, nos explicará las características de los documentales independientes que se programan en TV3 y nos dará una visión de futuro.
El programa de TV3 dedicado a documentales de producción independiente, *Taller*, es una iniciativa de la compañía internacional de producción y gestión audiovisual Parallel40, cuyo director es **Joan González**. También dirige DocsBarcelona, el festival de documentales más importante de Cataluña. Nos hará reflexionar sobre el importante papel de los festivales en el campo de la distribución de este cine.
Josetxo Cerdán es el director artístico del Festival Internacional de Cine Documental de Navarra Punto de Vista, abierto a todas las formas audiovisuales de no ficción: documental de autor, de creación, experimental, de ensayo, cinediario, obras realizadas a partir de materiales domésticos, huérfanos o reciclados. Fue, durante diez años, el coordinador del Máster en Documental Creativo de la UAB y, actualmente, es profesor titular de la URV de Tarragona.
Doc Alliance es una nueva plataforma que nace del esfuerzo común de cinco festivales claves del cine documental en Europa: el CPH:DOX de Copenhague, el DOK de Leipzig, el IDFF de Jihlava, el Planete Doc Review de Varsovia y el Visions du Réel de Nyon, que vieron la necesidad de encontrar una forma diferente de promocionar documentales de difícil acceso en un mercado poco permeable para su circulación y comercialización. La directora de producción de este proyecto, **Jana Ptackova**, nos hará reflexionar sobre los mecanismos tradicionales de distribución audiovisual en el ámbito del documental independiente.

Patricia Sánchez
Responsable de la IFN

The IFN is a network designed to keep professionals up to date with the latest changes affecting creating, producing and distributing independent films.
It is not easy for independent documentaries to access the usual distribution channels for audiovisual work. Apart from festivals and specialist film series, the media shows us what we don't know (and sometimes tries to change what we do know) by using stereotypical notions and ideas. The world is open to documentaries, which do more than simply reveal the facts or give accounts. Independent documentaries need to reach an audience, but this calls for more than just opening cinemas or gaining space on traditional television.
Bringing together programmers and buyers of documentaries for television, festivals and innovative projects should increase global understanding of the state of the art in the current market and promote new distribution strategies for the future.
Spanish TV channels broadcast a large number of documentaries. Most of them are newly acquired, but not independently produced. Most productions in Spain are made in Catalonia.
Joan Salvat, director of Documentaries at TV3, will talk about the characteristics of independent documentaries broadcast on TV3 and set out a vision for the future.
The TV3 programme dedicated to independent productions, *Taller*, is an initiative by international production and audiovisual management company Parallel 40, led by **Joan González**, who also runs DocsBarcelona, the leading documentary festival in Catalonia. He will talk to us about festivals' key role in the field of distributing these films.
Josetxo Cerdán is artistic director of the Navarro International Documentary Film Festival, Punto de Vista, open to all nonfiction audiovisual forms: auteur, creative and experimental documentaries, film essays, film diaries, and films made from household, orphaned or recycled materials. For ten years he was coordinator of the Master's in Creative Documentary at the Autonomous University of Barcelona and is currently a lecturer at the URV University in Tarragona.
Doc Alliance is a new platform set up by five leading European documentary film festivals: CPH:DOX Copenhagen, DOK Leipzig, IDFF Jihlava, Planete Doc Review Warsaw, and Visions du Réel Nyon. These festivals saw the need to find a different way of promoting documentaries that are difficult to access in a market that hampers their circulation and marketing. The project's production manager, **Jana Ptackova**, will explore the traditional mechanisms of audiovisual distribution in the field of independent documentary making.

Patricia Sánchez
Head of the IFN

14 de novembre,
de 9:30 a 13:30 h
Sala Mirador del CCCB
Dirigit a professionals del sector
Dirigido a profesionales del sector
Aimed at industry professionals

Entrada gratuïta. Inscripció prèvia
Entrada gratuita. Inscripción previa
Free admission. Sign up beforehand

Ponents / Ponentes / Speakers:

Joan Salvat
Director de l'Àrea de Documentals de TV3 i del programa *60 minuts*
Director del Área de Documentales de TV3 y del programa *60 minuts*
Head of Documentaries at TV3 and director of the programme *60 minuts*

Joan González
Director de Parallel40, DocsBarcelona i del programa *Taller*
Director de Parallel40, DocsBarcelona y del programa *Taller*
Director of Parallel40, Docs Barcelona and the programme *Taller*

Josetxo Cerdán
Director del festival Punto de Vista i professor titular de la URV de Tarragona
Director del festival Punto de Vista y profesor titular de la URV de Tarragona
Director of Punto de Vista Festival and lecturer at the URV in Tarragona

Jana Ptackova
Directora de producció de Doc Alliance
Directora de producción de Doc Alliance
Production Manager at Doc Alliance

Moderadora / Moderator:

Helena Moreno
Directora de Media Antena Catalunya
Directora de Media Antena Catalunya
Director of Media Antena Catalunya

PANTALLA HALL

HALL SCREEN

Pantalla Hall, vestíbul del món

Un passadís fosc desemboca a l'interior d'una nau acollidora.
Somnis, alegries, penes, experiments i històries arriben dels quatre punts cardinals per imprimir-se en la nostra retina. Però, qui les rep? Qui pot accedir a aquest viatge calidoscòpic? Els que tenen el capital cultural per gaudir-les? Els que tenen diners per entrar a les sales? Els que tenen la informació i el temps?
En un vestíbul gegant on es pot celebrar i descobrir una immensa varietat de proposicions cinematogràfiques, *l'Alternativa* proposa una pantalla oberta sobre tothom i per a tothom. Un indret d'hospitalitat i trobada per a espectadors i creadors.
Pantalla Hall rima amb la nostra pràctica del documental quan sovint diem que "fem les pel·lícules amb la gent i sobre la seva experiència, amb vostès i per a vostès". Sigueu benvingudes i benvinguts!

Pantalla Hall, vestíbulo del mundo

Un pasillo oscuro desemboca en el interior de una nave acogedora.
Sueños, alegrías, penas, experimentos e historias llegan de los cuatro puntos cardinales para imprimirse en nuestra retina. Pero, ¿quién las recibe? ¿Quiénes pueden acceder a ese viaje caleidoscópico? ¿Los que tienen el capital cultural para disfrutarlas? ¿Los que tienen dinero para entrar en las salas? ¿Los que tienen la información y el tiempo?
En un vestíbulo gigante donde se puede celebrar y descubrir una inmensa variedad de proposiciones cinematográficas, *l'Alternativa* propone una pantalla abierta sobre y para todo el mundo. Un lugar de hospitalidad y encuentro para espectadores y creadores.
Pantalla Hall rima con nuestra práctica del documental cuando decimos a menudo: "hacemos las películas con la gente y sobre su experiencia, con ustedes y para ustedes". ¡Que sean bienvenidas y bienvenidos!

Hall Screen, gateway to the world

A dark passageway opens out into a vast welcoming space.
Dreams, smiles, tears, experiments and stories from the four corners of the earth strike our retinas. But who really sees them? Who actually has access to this kaleidoscopic trip? Those with the cultural capital to enjoy them? Those with the money to go to the cinema? Those with enough time and information?
In this giant hall for celebrating and discovering a huge variety of different kinds of filmmaking, *l'Alternativa* has set up a screen that takes in everyone and is open to all. A warm meeting place for filmgoers and creators alike.
The Hall Screen chimes with the way we make documentaries; we often say "we make films with people about their experience, films with you and for you". Welcome!

Pilar Arcila i
Jean-Marc Lamoure

L'Alternativa proposa
L'Alternativa propone
L'Alternativa proposes

Una secció dividida en set programes confeccionats des de *l'Alternativa* exclusivament per a Pantalla Hall: un ventall de cinema i vídeo internacional per a tots els públics, tot i que potser no per a tots els gustos. Excentricitats, convencions, enginy, documentació, crítica, humor, observació i visions íntimes. Eclecticisme pur per a ulls curiosos.

Una sección dividida en siete programas confeccionados desde *l'Alternativa* exclusivamente para Pantalla Hall: un abanico de cine y vídeo internacional para todos los públicos, aunque quizá no para todos los gustos. Excentricidades, convenciones, ingenio, documentación, crítica, humor, observación y visiones íntimas. Eclecticismo puro para ojos curiosos.

This section comprises seven programmes put together exclusively by *l'Alternativa* for the Hall Screen: a rich tapestry of international films and videos for all audiences, although perhaps not for all tastes. Eccentricities, conviction, genius, documentary, criticism, humour, observation and intimate visions. Pure eclecticism for curious eyes.

Vidriol dolç

Mirades crítiques, però no per això menys creatives. Peces que ataquen el nucli de les problemàtiques socials actuals des d'un ventall de perspectives que van de l'humor a la poesia.

Vitriolo dulce

Miradas críticas, pero no por ello menos creativas. Piezas que atacan el núcleo de las problemáticas sociales actuales desde un abanico de perspectivas que van del humor a la poesía.

Sweet Vitriol

Sharp, creative visions that get to the crux of today's social issues through an array of different perspectives ranging from humour to poetry.

Sessió 1 | Sesión 1 | Session 1

Apele tac (Silent River)
Anca Lăzărescu
ALEMANYA / ROMANIA 28 MIN S16 MM COLOR 2010 fabian@filmallee.com

Laszlo
Nicolas Lemée
FRANÇA 4 MIN VÍDEO COLOR 2010
contact@poudriere.eu

La France qui se lève tôt
Hugo Chesnard
FRANÇA 19 MIN VÍDEO COLOR 2011
contact@butterfly-productions.com

Une vie
Emmanuel Bellegarde
FRANÇA 2 MIN VÍDEO COLOR 2010
info@eauxvivesproductions.com

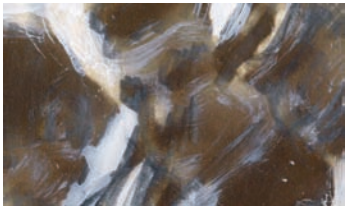

White tape
Michal Kranot, Uri Kranot DINAMARCA / ISRAEL 2 MIN VÍDEO COLOR 2010
owfestival@animwork.dk

Sessió 2 | Sesión 2 | Session 2

El bazar solidario
Zeltia Outeiriño, Aleix Cortès
ESPANYA 47 MIN VÍDEO COLOR 2011
bazarsolidario.doc@gmail.com

Sessió 3 | Sesión 3 | Session 3

L'invention des jours heureux
Sandrine Dumas
FRANÇA 26 MIN VÍDEO COLOR 2011
contact@sotavento.fr

Casus Belli
Yorgos Zois
GRÈCIA 11 MIN VÍDEO COLOR 2010
drandaki@pan.com.gr

Jeannine M
Grégoire Lemoine
FRANÇA 4 MIN VÍDEO COLOR 2010
contact@poudriere.eu

La revuelta de Donadío
Carmen Colino
ESPANYA 9 MIN VÍDEO BN 2011
colinodoc@gmail.com

Circus
Pablo Remon ESPANYA / ESTATS UNITS
8 MIN S16 MM COLOR 2011
m.gcobo@tourmaletfilms.com

28.IV.81 (Descending Figures)
Christopher Harris ESTATS UNITS 3 MIN
S 16MM COLOR 2011
info@rosegrafilms.com

Heterosexualitats i altres contes

Variacions eixerides sobre els contes que ens expliquen i que ens expliquem.

Heterosexualidades y otros cuentos

Variaciones pizpiretas sobre los cuentos que nos cuentan y que nos contamos.

Heterosexualities and other Tales

A series of zesty variations on the tales we are told and those we tell ourselves.

La version du loup
Ann Sirot, Raphaël Balboni
BÈLGICA 10 MIN VÍDEO COLOR 2011
infos@frakas.be

Conversation Piece
Joe Tunmer
REGNE UNIT 7 MIN VÍDEO COLOR 2010
mariela@candellafilms.com

L'amour à trois
Chiara Malta
FRANÇA 13 MIN S16 MM COLOR 2010
info@lavieestbellefilms.fr

Galeria
Robert Proch
POLÒNIA 5 MIN VÍDEO BN/COLOR 2010
info@kff.com.pl

Love Birds
Brian Lye
REP. TXECA 7 MIN 35 MM COLOR 2010
brad.horvath@ouatmedia.com

Variacions vitals

Vides, viatges, moments, encontres. Obres que parlen d'encreuaments, de trajectes inconclusos, de solituds compartides, de pauses per tancar o per obrir camins.

Variaciones vitales

Vidas, viajes, momentos, encuentros. Obras que hablan de encrucijadas, de trayectos inconclusos, de soledades compartidas, de pausas para cerrar o para abrir caminos.

Life Variations

Lives, travels, moments, meetings. Films that talks of crossroads, unfinished journeys, shared solitary places, pauses to close or open paths.

Sessió 1 | Sesión 1 | Session 1

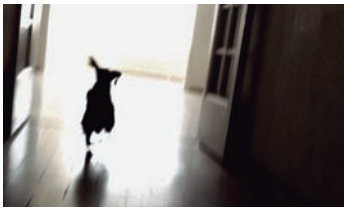

Color perro que huye
Andrés Duque
ESPANYA 70 MIN VÍDEO BN/COLOR 2011
aduque@me.com

Henrick
Yoonah Nam
REGNE UNIT 5 MIN VÍDEO COLOR 2011
jane.colling@rca.ac.uk

Sessió 2 | Sesión 2 | Session 2

Ray's Birds
Deborah Stratman
ESTATS UNITS 7 MIN 16 MM COLOR 2010
delta@pythagorasfilm.com

La table aux chiens (Kathakali)
Cédric Martinelli, Julien Touati
FRANÇA / ÍNDIA 40 MIN VÍDEO COLOR 2010
kathakali.movie@gmail.com

Odysseus' Gambit
Alex Lora
ESTATS UNITS / ESPANYA 12 MIN S8 MM/16 MM/VÍDEO BN/COLOR 2011
al@alexlora.es

Edmund u Knezevcu (Free State of Edmund)
Luka Popadic SUÏSSA / SÈRBIA I MONTENEGRO 22 MIN VÍDEO COLOR 2010
lukapopa@gmail.com

Con-fondre('s)

Qui ets? Què ets? Identitats desdibuixades. Ruptura de certeses.

Con-fundir(se)

¿Quién eres? ¿Qué eres? Identidades desdibujadas. Ruptura de certidumbres.

Con-fusions

Who are you? What are you? Blurred identities. Shattered certainties.

Deux inconnus
Lauren Wolkstein, Christopher Radcliff
FRANÇA 15 MIN VÍDEO COLOR 2011
david.guiraud@adastra-films.com

Weiß kein weiß (White no white)
Samo / Anna Bergmann
ALEMANYA 7 MIN 35 MM COLOR 2010
distribution@hff-potsdam.de

The Multitude is Feverish
Vika Kirchenbauer ALEMANYA 18 MIN S8 MM/16 MM COLOR 2010
distribution@hff-potsdam.de

Rieu, rieu, maleïts
Relaxa't i gaudeix. Una selecció de peces amb una missió ben concreta: la de fer riure, amb unes rialles que són tot menys innocents.

Reíd, reíd, malditos
Relájate y disfruta. Una selección de piezas cuya misión es hacer reír, con una risa que es todo menos inocente.

Laugh? I Nearly Died…
Sit back and enjoy. A selection of films with a wicked sense of humour.

Sessió 1 | Sesión 1 | Session 1

Dans l'ombre
Fabrice Mathieu
FRANÇA 7 MIN VÍDEO B/N 2011
fabricemathieu@orange.fr

The Astronaut on the Roof
Sergi Portabella
ALEMANYA 12 MIN VÍDEO COLOR 2010 info@promofest.org

Cuki Colorinchi EVOLUTION
Eduardo del Olmo
ESPANYA 3 MIN VÍDEO COLOR 2011
info@promofest.org

Los 4 McNífikos
Tucker Dávila Wood
ESPANYA 6 MIN VÍDEO BN/COLOR 2010 tdw@mankuso.com

Res a dir
Jordi Celma Domènech
ESPANYA 2 MIN VÍDEO COLOR 2011
celmadj@gmail.com

Your Highness
Max Hattler ALEMANYA / REGNE UNIT 3 MIN VÍDEO COLOR 2010
me@maxhattler.com

Nature's Voice
Peter J. Laugesen
REGNE UNIT 8 MIN VÍDEO COLOR 2011 jane.colling@rca.ac.uk

End Transmission
Yin-Ju Chen, James T. Hong
TAIWAN / PAÏSOS BAIXOS / ALEMANYA 15 MIN VÍDEO BN 2010
eternalreturn@gmail.com

Spin
Max Hattler FRANÇA / ALEMANYA / REGNE UNIT 4 MIN VÍDEO COLOR 2010
me@maxhattler.com

Sessió 2 | Sesión 2 | Session 2

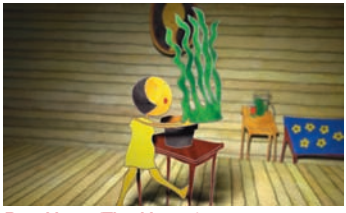

Das Haus (The House)
David Buob
ALEMANYA 7 MIN 35 MM COLOR 2011
david@davidbuob.de

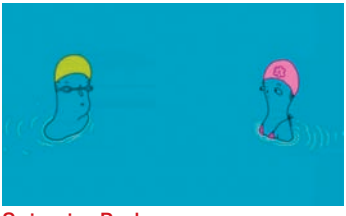

Swimming Pool
Alexandra Hetmerova
REP. TXECA 7 MIN VÍDEO COLOR 2010
vera.hoffmannova@famu.cz

How to Deal with Nonsense
Veronica Solomon ALEMANYA / ROMANIA 5 MIN VÍDEO COLOR 2010
inkamon@gmail.com

Chroniques de la poisse
Osman Cerfon
FRANÇA 7 MIN VÍDEO COLOR 2010
mikhal.bak@gmail.com

Matter Fisher
David Prosser
REGNE UNIT 8 MIN VÍDEO COLOR 2010
tomv@futureshorts.com

Sensibilitat a flor de frame

Lluminositat, Delicadesa, Nostàlgia & Company afloren davant dels vostres ulls. Set obres d'una sensibilitat contingguda però que transpira més enllà del cel·luloide.

Sensibilidad a flor de frame

Luminosidad, Delicadeza, Nostalgia & Company afloran ante vuestros ojos. Siete obras con una sensibilidad contenida pero que transpira más allá del celuloide.

Framed Sensibility

Seven pieces by Luminous, Delicate, Nostalgic & Company emerge before your very eyes and take on a life beyond film.

And skim
Tsai Hsuan-Kang
TAIWAN 3 MIN VÍDEO COLOR 2010
mogwai954@gmail.com

Canción del antes de morir
Laboratorium
ESPANYA 4 MIN S8 MM BN/COLOR 2011 laboratorium.cat@gmail.com

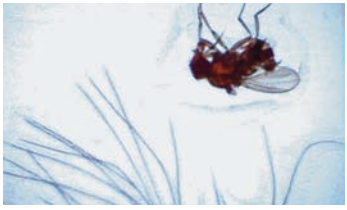

Fruit Flies
Christine Lucy Latimer
CANADÀ 2 MIN 16 MM COLOR 2010
christinelucylatimer@gmail.com

Hondoko itsasoa (Mar de fondo)
Isabel Herguera, Vuk Jevremovic, Carlos Santa, Cecilia Traslaviña, Juan Camilo González ESPANYA / COLÒMBIA / ESTATS UNITS 2 MIN VÍDEO COLOR 2011
arteleku@gipuzkoa.net

...niland 2
Marius Leneweit, Rocío Rodríguez
ALEMANYA / ESPANYA 10 MIN VÍDEO COLOR 2011
info@gruppefisch.com

R Seymore Goes North
Rhayne Vermette
CANADÀ 3 MIN VÍDEO COLOR 2010
distribution@winnipegfilmgroup.com

Omokage (Remains)
Maki Satake
JAPÓ 6 MIN VÍDEO COLOR 2010
satmaki@mail.goo.ne.jp

Paradisos singulars

Espais buits, però habitats. Espais dissenyats, però no habitables. Mons en permanent desconstrucció i reconstrucció.

Paraísos singulares

Espacios vacíos, pero habitados. Espacios diseñados, pero no habitables. Mundos en permanente desconstrucción y reconstrucción.

Unique Paradises

Empty yet inhabited spaces. Designed yet uninhabitable spaces. Worlds constantly being taken down and rebuilt.

Sessió 1 | Sesión 1 | Session 1

La Hortúa
Andrés Chaves
COLÒMBIA 24 MIN VÍDEO COLOR 2011
andchass@gmail.com

Nekropolis
Kerstin Gramberg
ALEMANYA 3 MIN VÍDEO COLOR 2010
ute.dilger@khm.de

De asfalto e terra vermelha
Antoine d'Artemare
FRANÇA 35 MIN S16 MM COLOR 2010
festival@femis.fr

Sessió 2 | Sesión 2 | Session 2

The Origin of Creatures
Floris Kaayk
PAÏSOS BAIXOS 12 MIN VÍDEO COLOR 2010
MartaJurkiewicz@eyefilm.nl

Puhelinkoppi (1882-2007)
Hope Tucker
FINLÀNDIA / ESTATS UNITS 8 MIN VÍDEO COLOR 2010
hope@theobituaryproject.org

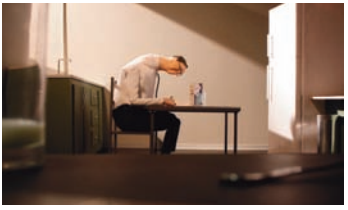

Slow Derek
Daniel Ojari
REGNE UNIT 8 MIN VÍDEO COLOR 2011
jane.colling@rca.ac.uk

Into the Middle of Nowhere
Anna Frances Ewert
REGNE UNIT / ALEMANYA 15 MIN VÍDEO COLOR 2010
mail@annafrancesewert.com

Les lumières du Châtelet
Romina Arraya
SUÏSSA 6 MIN VÍDEO COLOR 2010
romiarraya@hotmail.com

Élégie de Port-au-Prince
Aïda Maigre-Touchet
FRANÇA / CANADÀ 10 MIN VÍDEO COLOR 2011
kiyukta@gmail.com

Intercanvis
Intercambios
Exchanges

Des de Pantalla Hall seguim apostant pels intercanvis de programació entre festivals afins per prolongar un "cinema de la diferència", que uneixi enigma, gust per l'experimentació i un treball diferencial amb el desig que es rebel·la contra els estàndards i les normes assumint que no li sobren oportunitats per captar la realitat i fer-la perceptible. Mostrarem els programes proposats pel Collectif Jeune Cinéma de París, la mostra Invideo de Milà i el festival VIS de Viena.

Desde Pantalla Hall seguimos apostando por los intercambios de programación entre festivales afines para prolongar un "cine de la diferencia", que aúne enigma, gusto por la experimentación y un trabajo diferencial con el deseo que se rebela contra los estándares y las normas asumiendo que no le sobran oportunidades para captar la realidad y hacerla perceptible. Mostraremos los programas propuestos por el Collectif Jeune Cinéma de París, la muestra Invideo de Milán y el festival VIS de Viena.

On the Hall Screen we are once again showing work from similarly minded festivals to promote 'filmmaking with a difference' – films that combine enigma, an urge to experiment and an unique approach with a desire that rebels against the norms, knowing full well that there are plenty of opportunities to capture and reveal reality. We are showing programmes from the Collectif Jeune Cinéma in Paris, Invideo in Milan and VIS Festival in Vienna.

VIS. Vienna Independent Shorts

www.viennashorts.com
marija.milovanovic@viennashorts.com

El **VIS**, Festival Internacional de Curtmetratges Independents de Viena, és el festival de curts més gran d'Àustria. El seu exhaustiu programa canvia anualment els temes, les competicions nacionals i internacionals, els homenatges i els programes especials. L'associació amb escoles de cinema i festivals d'arreu del món fomenta l'intercanvi internacional i proporciona suport comú.

El **VIS**, Festival Internacional de Cortometrajes Independientes de Viena, es el festival de cortos más grande de Austria. Su exhaustivo programa cambia anualmente los temas, las competiciones nacionales e internacionales, los homenajes y los programas especiales. La asociación con escuelas de cine y festivales de todo el mundo fomenta el intercambio internacional y proporciona mutuo apoyo.

VIS Vienna Independent Shorts is the largest international short film festival in Austria. Its comprehensive programme consists of annually changing topics, national and international competitions, tributes and special programmes. Partnerships with film schools and festivals around the world help advance international exchange and provide mutual support.

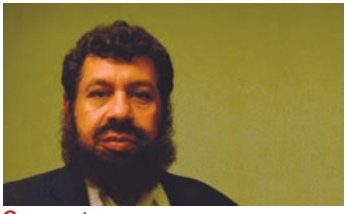

Commentary
Robert Cambrinus
ÀUSTRIA / REGNE UNIT 2010 VÍDEO 15 MIN COLOR

Five Years Older: The City
Dirk Koy
SUÏSSA 2010 VÍDEO 4 MIN B/N

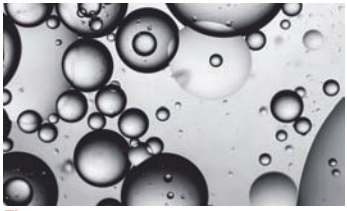

Float
Susi Sie
ALEMANYA 2010 VÍDEO 6 MIN B/N

Oh, I'm So Happy
Cecilia Lundqvist
SUÈCIA 2008 VÍDEO 3 MIN B/N

PAL / SECAM
Dmitry Povolotsky
RÚSSIA 2008 VÍDEO 14 MIN COLOR

Videogioco
Donato Sansone
ITÀLIA 2009 VÍDEO 2 MIN COLOR

Paris Festival of Different and Experimental Cinemas

CJC- Collectif Jeune Cinéma
www.cjcinema.org info@cjcinema.org

El Collectif Jeune Cinéma (CJC), fundat el 1971, celebra aquest any el seu 40è aniversari. Es tracta d'un col·lectiu de realitzadors dedicat a la difusió i a la promoció de pràctiques experimentals de la imatge i del cinema. Cada any el CJC organitza a París el Festival des Cinémas Différents et Expérimentaux, que el proper desembre celebrarà la seva 13a edició a Les Voûtes. A més a més, durant la resta de l'any, el CJC programa projeccions mensuals a La Clef de París.

El Collectif Jeune Cinéma (CJC), fundado el 1971, celebra este año su 40º aniversario. Se trata de un colectivo de realizadores dedicado a la difusión y a la promoción de prácticas experimentales de la imagen y del cine. Todos los años el CJC organiza en París el Festival des Cinémas Différents et Expérimentaux, que el próximo diciembre celebrará su 13ª edición en Les Voûtes. Además, durante el resto del año, el CJC programa proyecciones mensuales en La Clef de París.

Collectif Jeune Cinéma (CJC) was set up in 1971 and is celebrating its 40th anniversary this year. As a filmmakers' cooperative, it aims to promote experimental image and film practices. Every year the CJC organises the Paris Festival of Different and Experimental Cinemas (the 13th edition will be held at Les Voûtes from 6 to 11 December 2011) and carries out monthly screenings at La Clef theatre in Paris all year round.

Black's Back
Derek Woolfenden
FRANÇA 2009 VÍDEO 12 MIN COLOR

Desde la memoria
Christina von Greve
FRANÇA /ALEMANYA 2003 VÍDEO 8 MIN COLOR

Devilish Cheat - Statue Smashed Face
Fabien Rennet
FRANÇA 2011 VÍDEO 1 MIN COLOR

Il était une fois l'écologie
Pierre Merejkowsky
FRANÇA 2010 VÍDEO 13 MIN COLOR

I wanna be your Rom
Rodolphe Olcèse, Guillaume Tisseyre
FRANÇA 2003 VÍDEO 8 MIN COLOR

Le Brâme du cerf
Bernard Cerf
FRANÇA 2002 VÍDEO 5 MIN COLOR

Paysages liminaires
Daphné Le Sergent
FRANÇA 2010 VÍDEO 10 MIN COLOR

Satyagraha
Jacques Perconte
FRANÇA 2010 VÍDEO 5 MIN COLOR

Invideo

International Exhibition of Video Art and Cinema Beyond
www.mostrainvideo.com
info@mostrainvideo.com

La mostra **Invideo**, organitzada des de 1990 per l'AIACE a Milà, és un punt de referència per al video de no ficció a Itàlia i s'ha establert com a referent per a tot l'àmbit de la producció audiovisual connectada a les arts digitals i a les noves tecnologies. Durant aquest any, es poden veure a la Fabbrica del Vapore els treballs adquirits des de 1990. En els últims anys, Invideo també s'ha centrat en la promoció de realitzadors de vídeo i dels seus films a Itàlia i a Europa.

La muestra **Invideo**, organizada desde 1990 por la AIACE en Milán, es un punto de referencia para el vídeo de no ficción en Italia y se ha establecido como referente para todo el ámbito de la producción audiovisual conectada al arte digital y a las nuevas tecnologías. Durante este año, se pueden ver en la Fabbrica del Vapore los trabajos adquiridos desde 1990. En los últimos años, Invideo también se ha centrado en la promoción de realizadores de vídeo y de sus films en Italia y en Europa.

Organised by A.I.A.C.E. in Milan since 1990, **Invideo** is a benchmark for nonfiction video in Italy and has made a name for itself worldwide across the full range of audiovisual production in electronic art and new technologies. All the works acquired since 1990 can be viewed at the Fabbrica del Vapore all year round. In recent years INVIDEO has also focused its attention on promoting videomakers and their films in Italy and Europe.

Beddu Nostru Signori
Giuseppe Tumino
ITÀLIA 2005 VÍDEO 3 MIN COLOR

Granica (Border)
Eni Brandner
ÀUSTRIA 2009 VÍDEO 6 MIN COLOR

Kurashi Ato (Vestige of Life)
Maki Satake
JAPÓ 2009 VÍDEO 12 MIN COLOR

Mechanical Rodeo
Julie-Christine Fortier
CANADÀ 2000 VÍDEO 2 MIN COLOR

Naufrage
Clorinde Durand
FRANÇA 2008 VÍDEO 6 MIN COLOR

Plivnutí Polibkem (Spitted by Kiss)
Miloš Tomić
REP. TXECA 2007 VÍDEO 11 MIN COLOR

Unicode
Vincent Dudouet
FRANÇA 2004 VÍDEO 6 MIN COLOR

Didàctiques de la imatge
Didácticas de la imagen
Image Didactics

Iniciatives que treballen amb la formació audiovisual com a eina de coneixement, intercanvi, reflexió i denúncia. A través de col·loquis i projeccions, presentarem tres projectes creats des de perspectives i contextos bastant propers i que treballen amb vídeo i vídeo participatiu: el de l'associació cultural Finmatun, el del Colectivo Circes i el de l'associació transFORMAS, que treballen principalment a Barcelona.

Iniciativas que trabajan con la formación audiovisual como herramienta de conocimiento, intercambio, reflexión y denuncia. A través de coloquios y proyecciones, presentaremos tres proyectos creados desde perspectivas y contextos bastante cercanos y que trabajan con vídeo y vídeo participativo: el de la asociación cultural Finmatun, el del Colectivo Circes y el de la asociación transFORMAS, que trabajan principalmente en Barcelona.

Initiatives that work with audiovisual education and training as a tool for knowledge, exchange, reflection and criticism. We have programmed a series of talks and screenings to present three projects created from recognisable perspectives and contexts that work with video and participatory video: the FINMATUN cultural association, Circes collective and TransFORMAS association, all of which work mainly in Barcelona.

Colectivo Circes

http://colectivocirces.blogspot.com
circehechizera@gmail.com

El **Colectivo Circes** neix amb l'objectiu de realitzar projectes audiovisuals. Utilitza l'audiovisual com a eina de recerca i d'intervenció sobre la/es realitat/s que ens envolten. Realitzen tallers de vídeo participatiu dirigits a col·lectius amb poques possibilitats d'accedir a l'ensenyament crític. La metodologia participativa consisteix a posar en joc el bagatge d'experiències dels/de les participants per fomentar el seu apoderament i paper actiu en la transformació del seu entorn.

El **Colectivo Circes** nace con el objetivo de realizar proyectos audiovisuales. Utiliza el audiovisual como herramienta de búsqueda e intervención sobre la/s realidad/es que nos rodean. Realizan talleres de vídeo participativo dirigidos a colectivos con pocas posibilidades de acceder a la educación crítica. La metodología participativa consiste en poner en juego el bagaje de experiencias de los/las participantes para fomentar su empoderamiento y papel activo en la transformación de su entorno.

The **Circes Collective** was set up to carry out audiovisual projects: it uses audiovisual languages as a tool for searching out and acting on the reality/realities around us. It runs participatory-video workshops aimed at groups who find it difficult to access forms of critical education. The participatory methodology draws on participants' experience to help empower them and let them play an active role in transforming their environment.

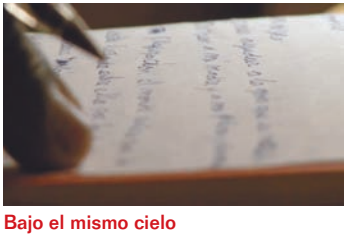

Bajo el mismo cielo
Creació col·lectiva
ESPANYA 2010 VÍDEO 17 MIN COLOR

OverGround Raval
Creació col·lectiva
ESPANYA 2010 VÍDEO 4 MIN COLOR

Associació cultural Finmatun

http://www.finmatun.com
finmatun@yahoo.es

Finmatun és un col·lectiu de creadors que, des del 2006, treballa de manera estable desenvolupant accions de creació, de dinamització social i de producció artística amb persones privades de llibertat en contextos socialment desfavorables. El punt de partida de Finmatun és l'art com a eina de transformació social en una doble direcció: la creació artística en contextos d'exclusió social per aconseguir un diàleg intercultural i de cohesió i l'apropament d'una altra "cultura" a un públic no especialitzat.

Finmatun es un colectivo de creadores que, desde 2006, trabaja de manera estable desarrollando acciones de creación, de dinamización social y de producción artística con personas privadas de libertad en contextos socialmente desfavorables. El punto de partida de Finmatun es el arte como herramienta de transformación social en una doble dirección: la creación artística en contextos de exclusión social para conseguir un diálogo intercultural y de cohesión y el acercamiento de otra "cultura" a un público no especializado.

Finmatun is an association of creators who have been working together regularly since 2006. It works with people in socially deprived contexts on creative work, social projects and artistic production. Finmatun uses art as a two-way tool for social change: artistic creation in socially deprived contexts as a tool for intercultural dialogue and cohesion and bringing another kind of 'culture' to a non-specialist public.

56:05
Rodrigo
ESPANYA 2007 VÍDEO 1 MIN COLOR

Me emocionaré
Seydi
ESPANYA 2007 VÍDEO 1 MIN COLOR

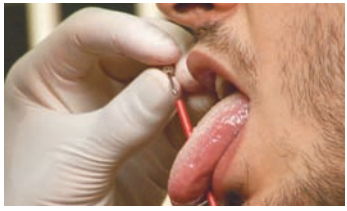

No me llames Dolores
Juancito
ESPANYA 2007 VÍDEO 1 MIN COLOR

Soledad
Queipo
ESPANYA 2007 VÍDEO 2 MIN COLOR

Sonidos
Kamal
ESPANYA 2007 VÍDEO 2 MIN COLOR

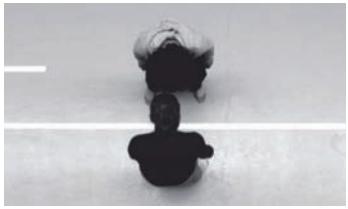

Frontera
Associació Cultural Finmatun, Nats Nus Dansa
ESPANYA 2010 VÍDEO 13 MIN B/N

Lapses H
Associació Cultural Finmatun, Nats Nus Dansa
ESPANYA 2011 VÍDEO 12 MIN COLOR

Asociación transFORMAS
Cia. teatroDentro

http://www.transformas.es
videodentro@transformas.es

L'associació **transFORMAS**, formada per persones privades de llibertat i treballadors de les arts escèniques, té com a objectiu crear en comú, a través de l'intercanvi d'experiències i coneixements obtinguts a la presó de Quatre Camins. La intenció és obrir una via de diàleg i de qüestionament que possibiliti trastornar estructures i posicions que defineixen les nostres im/possibilitats en la societat i dotar els individus d'instruments per conèixer i revelar aquests mecanismes i així enfrontar-s'hi amb més llibertat.

La asociación **transFORMAS**, formada por personas privadas de libertad y trabajadores de las artes escénicas, tiene como objetivo crear en común, a través del intercambio de experiencias y conocimientos obtenidos en la cárcel Quatre Camins. La intención es abrir una vía de diálogo y de cuestionamiento que posibilite trastornar estructuras y posiciones que definen nuestras im/posibilidades en la sociedad y dotar a los individuos de instrumentos para conocer y revelar esos mecanismos y así enfrentarse a ellos con mayor libertad.

transFORMAS association is made up of people in custody and people working in the field of performing and audiovisual arts. They share experiences and knowledge in Quatre Camins prison. The aim is to spark dialogue and questions to rethink the structures and positions that define our im/possibilities in society and equip people with the tools to discover and reveal these mechanisms so they have greater freedom to take them on.

La ordenación del caos
Mounir
ESPANYA 2010 VÍDEO 2 MIN
BN/COLOR

La tierra es de nadie. ¿Cuándo uno deja de ser un inmigrante?
José González Morandi
ESPANYA 2010 VÍDEO 2 MIN BN/COLOR

Nacemos, crecemos, moriremos
Juan Carlos Aparicio
ESPANYA 2011 VÍDEO 1 MIN
BN/COLOR

Un mundo frágil, manipulable, desechable
Ildefonso Jodar
ESPANYA 2011 VÍDEO 1 MIN BN/COLOR

Un pas endavant un pas enrere
Joan Talens
ESPANYA 2011 VÍDEO 1 MIN
BN/COLOR

Take the word revolution out of your dictionary
Rodrigo Lanza
ESPANYA 2011 VÍDEO 1 MIN BN/COLOR

Sombras
José González Morandi, Grup de Teatre Imagen del Centre Penitenciari de Quatre Camins
ESPANYA 2010 VÍDEO 11 MIN COLOR

Presentem
Presentamos
We present

Virginia García del Pino

L'obra de **Virginia García del Pino** es mou entre terrenys aparentment irreconciliables: el melodrama més teatral i la contenció formal, l'humor sorneguer i la solidaritat amb els personatges, la improvisació del moment atrapat a l'atzar i l'evident articulació formal de la seva obra. Les seves peces audiovisuals són invitacions a viure la vida de manera plena i solidària, encara que la vida, ben sovint, sigui dolorosa. Un clar valor a l'alça en els temps que ens ha tocat viure.

La obra de **Virginia García del Pino** se mueve entre terrenos aparentemente irreconciliables: el melodrama más teatral y la contención formal, el humor socarrón y la solidaridad con los personajes, la improvisación del momento atrapado al azar y la evidente articulación formal de su obra. Sus piezas audiovisuales son invitaciones a vivir la vida de manera plena y solidaria, aunque la vida, muchas veces, sea dolorosa. Un claro valor en alza en los tiempos que nos ha tocado vivir.

Virginia García del Pino's work spans seemingly irreconcilable terrains: theatrical melodrama and restrained forms, sarcastic humour and empathy with the characters, improvised random moments and her work's obvious formal structure. Her audiovisual work is an invitation to live life to the full (and in solidarity), even though it is often painful. An increasingly pertinent approach for our times.

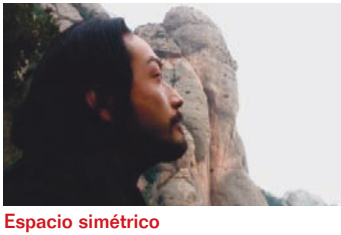

Espacio simétrico
Virginia García del Pino
ESPANYA 2010 S8 MM 11 MIN COLOR

Hágase tu voluntad
Virginia García del Pino
ESPANYA 2004 VÍDEO 22 MIN COLOR

Lo que tú dices que soy
Virginia García del Pino
ESPANYA 2007 VÍDEO 28 MIN COLOR

Mi hermana y yo
Virginia García del Pino
ESPANYA 2009 VÍDEO 10 MIN COLOR

Pare de sufrir
Virginia García del Pino
ESPANYA 2002 VÍDEO 5 MIN COLOR

Pantalla lliure
Pantalla libre
Open Screening

Projecció espontània de films presentats pels seus realitzadors a *l'Alternativa* durant la setmana del festival. Si vols presentar el teu (menys de 15 min), informa-te'n a l'estand de *l'Alternativa* (Hall CCCB, Montalegre 5) a partir del dissabte 12.

Proyección espontánea de films presentados por sus realizadores en *l'Alternativa* durante la semana del festival. Si quieres presentar el tuyo (menos de 15 min), infórmate en el stand de *l'Alternativa* (Hall CCCB, Montalegre 5) a partir del sábado 12.

Spontaneous screening of films presented by the directors at *l'Alternativa* during the festival week. If you want to present your film (maximum lenght 15 min), ask at the *l'Alternativa* stand (Hall, CCCB, Montalegre 5) from Saturday 13 November.

Espot *l'Alternativa*
Espot *l'Alternativa*
Trailer *l'Alternativa*

Pianoforte

PAÍS I ANY **Catalunya, 2011** PRODUCTORA **Laboratorium www.laboratorium.cat** CLIENT ***L'Alternativa*, Festival de Cinema Independent de Barcelona** DURADA **44 s** FORMAT **Vídeo digital (DCP) a partir de Super8 mm** SO **Dolby Digital** IDEA ORIGINAL, GUIÓ, REALITZACIÓ, ANIMACIÓ, MUNTATGE I DISSENY DE SO **Laboratorium (Laura Ginès i Pere Ginard)** MÚSICA **Marc Vaíllo** ARXIU IMATGES SUPER8 **Xesco Casacuberta** PRODUCCIÓ EXECUTIVA **La Fàbrica de Cinema Alternatiu** MESCLA DOLBY **Imasblue** LABORATORI **Image Film** ESPOT RODAT A **Artà, Mallorca** ESPOT PROJECTAT A **CCCB, Cinema Maldà, Institut Francès de Barcelona, Casa Amèrica Catalunya, Cinemes Verdi, Barcelona Televisió i Xarxa de Televisions Locals** AGRAÏMENTS ESPECIALS **Xesco Casacuberta, Catalina Piris i Joan Cursach** AGRAÏMENTS **Ricard Almazán (Cinemes Verdi), David Cárceles (Image Film), Neus Castilleja (Imasblue), Segundo de Chomón (1871-1929), Americo Cot (Imasblue), L'insaisissable pickpocket (1908), Steve Jobs (1955-2011), Gabriel Jorges i Sílvia Torrent (Imasblue)**

Amb la col·laboració de:
Con la colaboración de:
In collaboration with:

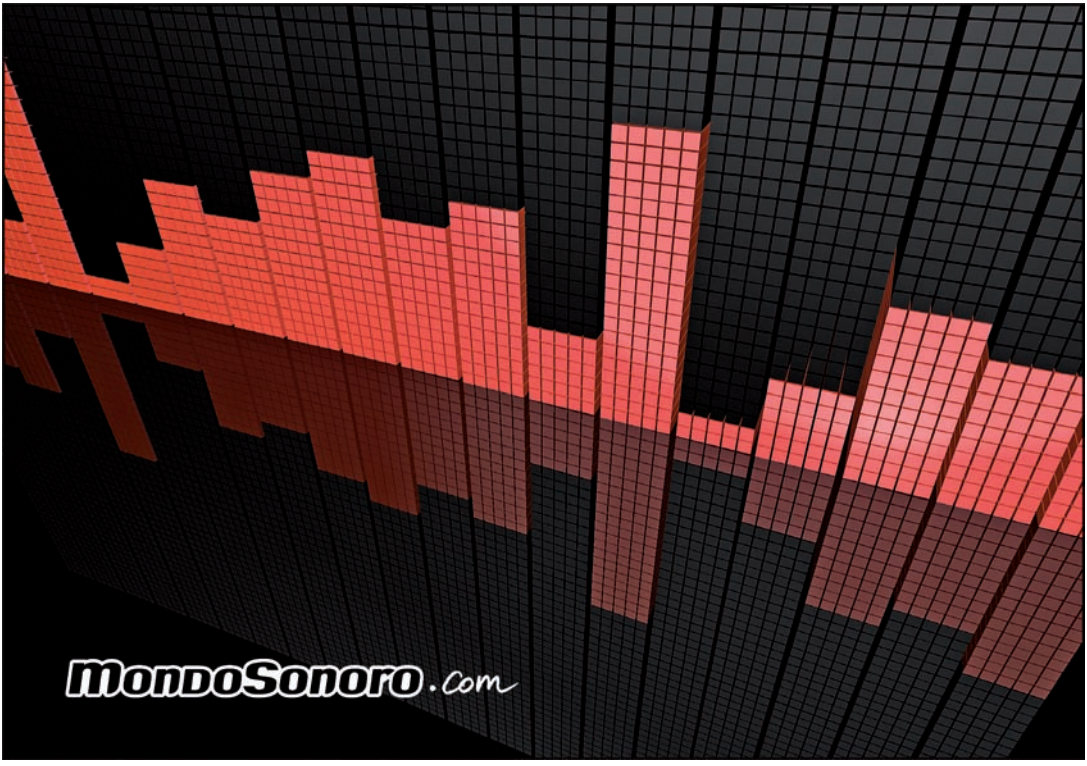

DOCUMENTA MADRID 12

IX FESTIVAL INTERNACIONAL DE DOCUMENTALES DE MADRID

4/13 MAYO 2012

www.documentamadrid.com

Cierre plazo de inscripción: 31 diciembre 2011

¡MADRID!

La CULTURA y la COMUNICACIÓN son elementos fundamentales en el proceso de DESARROLLO de cualquier comunidad y pueblo.

EQUIDAD DE GÉNERO

DERECHOS HUMANOS

INTERCULTURALIDAD

DESARROLLO SOSTENIBLE

www.kcd-ongd.org

KCD
Kultura Communication Desarrollo
ONGD
www.kcd-ongd.org

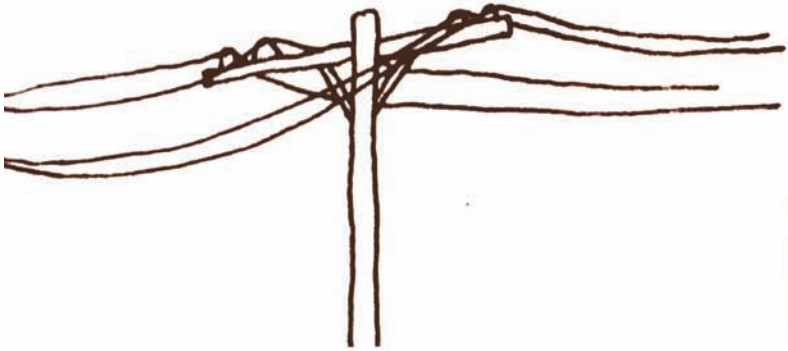

indie lisboa'12

9th International Independent Film Festival

26 APRIL – 6 MAY

CALL FOR ENTRIES

FICTION ANIMATION

EXPERIMENTAL DOCUMENTARY

DEADLINE JANUARY 23RD

COMPLETED IN 2011 OR 2012

SUBMISSIONS ONLINE

WWW.INDIELISBOA.COM

Support

ICA Instituto do Cinema e do Audiovisual

Câmara Municipal Lisboa

MEDIA

Co-Production

EGEAC

Fundação Caixa Geral de Depósitos Culturgest

Organization

zero em comportamento

Las Meninas, MADRID, 1656
De haber existido el cine,
habría sido una película de autor.
Española, por supuesto.
GOBIERNO DE ESPAÑA
MINISTERIO DE CULTURA
icaa
NUESTRO CINE ES NUESTRA CULTURA

PREMIO PEPE ESCRICHE. DISEÑO: ISIDRO FERRER. FOTOGRAFÍA: GUILLERMO FARINA

CONCURSOS OFICIALES

Concurso Iberoamericano de Cortometrajes
Concurso Internacional de Cortometrajes
Concurso Iberoamericano
de Cortometrajes Documentales
Concurso Internacional
de Cortometrajes Documentales
Concurso Internacional
de Relatos de Cine

PROGRAMAS PARALELOS

Premio Luis Buñuel
Premio Ciudad de Huesca
Premio Pepe Escriche
Muestra de Cine Europeo
Cine y Gastronomía
Exposiciones
Mesas Redondas y Talleres de Cine

TE ESPERAMOS EL PRÓXIMO
JUNIO DE 2012 EN LA 40 EDICIÓN
www.huesca-filmfestival.com

FESTIVAL INTERNACIONAL
DE CINE DE HUESCA

el Periódico
GRUPO ZETA
ens agrada el cine.

guía del ocio bcn

www.guiadelociobcn.com

El semanal de ocio de Barcelona

Cada jueves en tu quiosco

festivales

discotecas

critica de teatro

onómica

viajes

música

fiestas

era de cines

películas

restaurantes

libros

CINELATINO

24èmes RENCONTRES CINÉMAS D'AMÉRIQUE LATINE DE TOULOUSE/FRANCE

23.03/01.04.2012

WWW.CINELATINO.COM.FR

Réal. : EMK/ARCAIT - image : Maximiliano del Mierro de Julio Hernandez Cordon - Grand Prix Coup de Coeur 2011

ÍNDEX DE PEL·LÍCULES / ÍNDICE DE PELÍCULAS / FILM INDEX

#

تنەا دەنگ هەیە مانەوە (Only Sound Remains) 35
...niland 2 109
...These Blazeing Starrs! 35
2 Eylül Direnişi (The 2 September Resistance) 59
28.IV.81 (Descending Figures) 106
Los 4 McNifikos 108
56:05 115

A

A la colònia penitenciària 36
Aina kunnollinen (Always Decent) 89
Aita 71
Aita. Carta al hijo 72
Ámár 73
L'amour à trois 106
And skim 109
Apele Tac (Silent River) 105

B

Bajo el mismo cielo 114
Balanços e Milkshakes 36
El bazar solidario 105
Beddu Nostru Signori 113
Belly 36
Ben ve Nuri Bala (Me and Nuri Bala) 56
Black's Back 112
Blackboard 85
Blue Meridian 27
Bottle 85
Le Brâme du cerf 112

C

Caja cerrada 80
Canción del antes de morir 109
Canicule 37
Il capo 38
Casus belli 106
Ce répondeur ne prend pas de message 66
Chroniques de la poisse 109
Circus 106
Color perro que huye 107
Coming Attractions 38
Commentary 111
Conversation Piece 106
Cross 39
Cuki Colorinchi EVOLUTION 108

D

Damaged Goods 85
Dans l'ombre 108
Das Haus (The House) 108
Day is Done 28
De asfalto e terra vermelha (D'asphalte et de terre rouge) 110
De Carmen a Carmen 91
De función 91
Der große Bruder (The Elder Brother) 85
La dernière année 29
Desde la memoria 112
Deux Inconnus 107
Devilish Cheat - Statue Smashed Face 112
Diane Wellington 39
Dimanches 40
Dolls vs Dictators 40
Don't Go 85
Don't Let It All Unravel 85

E

Edmund u Knezevcu (Free State of Edmund) 107
Ekümenopolis: Ucu Olmayan Şehir (Ecumenopolis: City Without Limits) 58
Electric Car 85
Elegie de Port-au-Prince 110
End Transmission 108
Une escroc très discrète 30
Espacio simétrico 117
Un'estate delle anime 41

F

Le Filmeur 67
Five Years Older: The City 111
Float 111
Fotografías 78
La France qui se lève tôt 105
Frontera 115
Fruit Flies 109

G

Galeria 106
Girimunho 19
Gorri 82
Granica 113
Gravity was Everywhere Back Then 20
Gündelikçi (Housekeeper) 55

H

Hágase tu voluntad 117
Han Jia (Winter Vacation) 21
Henrick 107
Hleb dlia ptici (Bread for Bird) 41
Hondoko itsasoa (Undertow) 109
La Hortúa 110
How Life Tastes 42
How to Deal with Nonsense 108
Huit récits express 68

I

I wanna be your Rom 112
Il était une fois l'écologie 112
Into the Middle of Nowhere 110
L'invention des jours heureux 106
Irène 68

J

Jan Villa 42
Lo jardí de les rahons perdudes 91
Jeannine M. 106
Juku 43

K

Kalendar 43
Kurashi Ato (Vestige of Life) 113

L

Lapses H 115
Lapsus 85
Laszlo 105
Lilli 89
Les lumières du Châtelet 110
Lo que tú dices que soy 91, 117
Love Birds 106
LubaBen 44
El lugar más pequeño 31

M

La madre que los parió 91
Madrid 62
Las marimbas del infierno 22
Matter Fisher 109
Me emocionaré 115
Me llamo Peng 91
Mechanical rodeo 113
Memorias, norias y fábricas de lejía 74
Mercado de futuros 23
Mercúrio 44
Mi hermana y yo 117
Miten marjoja poimitaan (How to Pick Berries) 89
Mokhtar 45
Mon Jules Verne 63
Un mundo frágil, manipulable, desechable 116

N
Nacemos, crecemos, moriremos 116
Nature's Voice 108
Naufrage 113
Nekropolis 110
Nespavanje ne ubija (No Sleep Won't Kill You) 45
No me llames Dolores 115
Nostalgia de la luz 63
Notas de lo efímero 74

O
Oblidant a Nonot 46
Odysseus' Gambit 107
Oh, I'm So Happy 111
Omokage (Remains) 109
La ordenación del caos 116
Los orígenes del marketing (pieza pluma sobre asuntos pesados) 46
OverGround Raval 114
Oyun (The Play) 54

P
PAL / SECAM 111
La palabra empeñada 83
Palazzo delle Aquile 32
Pandore 47
Parador Retiro 81
Pare de sufrir 117
Un pas endavant, un pas enrere 116
Paysages liminaires 112
Plivnutí Polibkem (Spitted by Kiss) 113
El premio 24
Puhelinkoppi (1882-2007) 110
Pulqui, un instante en la patria de la felicidad 79

R
R Seymore Goes North 109
Ray's Birds 107
El recolector de recuerdos 73
La rencontre 67
Res a dir 108
La revuelta de Donadío 106

S
Satyagraha 112
Schlaf (Sleep) 47
Selahattin'in İstanbul'u (Selahattin's Istanbul) 59
Slow Derek 110
Soledad 115
Sombras 116
Son Mevsim. Şavaklar (The Last Season: Shawaks) 57
Sonidos 115
Sorry, I'm Late 85
Spin 108
Stardust 48
Swimming Pool 108

T
La table aux chiens (Kathakali) 107
Take the Word 'Revolution' out of Your Dictionary 116
Tehran - Lost & Found 48
Territoire perdu 33
The Astronaut on the Roof 108
The External World 49
The Multitude is Feverish 107
The Origin of Creatures 110
The Voice of God 49
La tierra no es de nadie. ¿Cuándo deja uno de ser inmigrante? 116

U
Unfinished Italy 50
Unicode 113

V
La version du loup 106
La vida útil 25
Videogioco 111
Une vie 105
Volgens de vogels (According to Birds) 85

W
Weird War 75
Weiß kein weiß (White no White) 107
White Tape 105
Wild Life 50

Y
Your Highness 108

Z
Zupa (Soup) 89

Organitza

Amb la col·laboració de

Amb el suport de

Seus oficials

Mitjans de comunicació oficials

Col·laboradors